

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 111 / III Legislatura / Vuitè període

Dimecres, 27 de novembre de 1991

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 81

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i un minut.

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei pel qual es crea l'Institut Català del Voluntariat (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 5615).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a diverses esmenes tècniques (p. 5617).

Articles 1 a 4

Article 5

Lletra k)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5617).

Posició del Grup de la majoria: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 5617).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5617).

Lletra n)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, de modificació)

La I. Sra. Fabian (IC) n'anuncia la retirada a favor d'una esmena transaccional (p. 5618).

Esmena del G. Socialista (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: I. Sra. Ferran (S), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5618).

Posició del Grup de la majoria: *I. Sr. Padrós (CiU) (p. 5618).*

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional a les esmenes núms. 2 i 3 (p. 5618).

Votació de les esmenes transaccionals: *aprovades per unanimitat (p. 5618).*

Articles 6 a 16, disposicions finals, exposició de motius i títol

Text del Dictamen

Votació de tot el Projecte: *aprobat per unanimitat (p. 5618).*

Explicació de vot: *I. Sra. Fabian (IC) (p. 5618), I. Sra. Ferran (S) (p. 5619) i I. Sr. Padilla (CiU) (p. 5619).*

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Transferències de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 5620).*

L'I. Sr. Tomàs (S) demana l'acumulació del debat dels punts segon i tercer de l'ordre del dia (p. 5621). El M. H. Sr. President hi accedeix (p. 5622).

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 5622).*

Esmenes a la totalitat a ambdós Projectes de Llei

Esmenes del G. Socialista (a la totalitat, de retorn dels Projectes al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Tomàs (S) (p. 5624).*

Esmenes del G. P. Popular (a la totalitat, de retorn dels Projectes al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 5625).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Codina (CiU) (p. 5626).*

Votació: *rebutjades per 23 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 5627).*

Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social

Article únic

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC) (p. 5627).*

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU) (p. 5627).*

Votació: *rebutjada per 3 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions (p. 5627).*

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 53 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció (p. 5627).*

Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal

Article 1

Article 2

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC), juntament amb l'esmena núm. 4 (p. 5628).*

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU) (p. 5628).*

Disposició addicional

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 4, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Votació de les esmenes: *rebutjades per 4 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions (p. 5628).*

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 58 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions (p. 5628).*

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Mutualitats de Previsió Social de Catalunya (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *H. Sr. Conseller de Treball (p. 5628).*

Esmena a la totalitat

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 5630).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a diverses esmenes tècniques (p. 5630).

Article 1

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 2, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)*, juntament amb les esmenes núms. 5, 15, 16, 18, 19 i 20 (p. 5630).

Esmena del G. Mixt (núm. 4, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 5, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Article 2

Apartat 1

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 6, d'addició)

Retirada abans.

Esmena del G. Mixt (núm. 7, d'addició)

Retirada abans.

Article 3

Apartat 1

Lletra a)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 8, d'addició)

Retirada abans.

Lletra b)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 9, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Latorre (CDS)* (p. 5630).

Lletra e)

Esmena del G. Mixt (núm. 10, de supressió)

Retirada abans.

Lletra g)

Esmena del G. Mixt (núm. 11, de supressió)

Retirada abans.

Lletra h)

Esmena del G. Mixt (núm. 12, de supressió)

Retirada abans.

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 13, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5631).

Esmena del G. Mixt (núm. 14, de modificació)

Retirada abans.

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 15, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 16, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 17, de modificació)

Retirada abans.

Esmenes del G. Socialista (núms. 18, de modificació, i 19 i 20, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 3).

Torn en contra conjunt: *I. Sra. Bruguera (CiU)*, que proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 9 (p. 5631).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5631).

Votació de les esmenes núms. 3, 5, 15, 16, 18, 19 i 20: *rebutjades per 14 vots a favor, 54 en contra i 8 abstencions* (p. 5631).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm 9: *aprovada per unanimitat* (p. 5631).

Votació de l'esmena núm. 13: *rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 20 abstencions* (p. 5631).

Text del Dictamen

Votació de l'article 1: *aprovat per 62 vots a favor, 52 en contra i 20 abstencions* (p. 5631).

Votació de l'article 2: *aprovat per unanimitat* (p. 5631).

Votació de l'article 3.1.h): *aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions* (p. 5631).

Votació de la resta de l'article: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions* (p. 5632).

Votació de l'article 4: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions* (p. 5632).

Article 5

Apartat 1

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 21, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 22, 23 i 25 (p. 5632).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 23, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Apartat 2

Lletra c)

Esmena del G. Mixt (núm. 24, d'addició)

Retirada abans.

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 26, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5632).

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 27, de modificació)

L'I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia la retirada a favor d'una esmena transaccional (p. 5632).

Torn en contra conjunt: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5632).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 27 (p. 5632).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5632).

Votació de les esmenes núms. 21, 22, 23 i 25: *rebutjades per 18 vots a favor, 53 en contra i 10 abstencions* (p. 5632).

Votació de l'esmena núm. 26: *rebutjada per 3 vots a favor, 71 en contra i 5 abstencions* (p. 5632).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 3: *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 5633).

Votació de la resta de l'article: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions* (p. 5633).

Article 6

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 28, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5633).

Esmena del G. Mixt (núm. 29, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 30, de supressió)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada (p. 5633).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5633).

Votació de l'esmena núm. 28: *rebutjada per 2 vots a favor, 76 en contra i 5 abstencions* (p. 5634).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 5634).

Article 7

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 31, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de supressió)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 33 (p. 5634).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 33, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 32).

Esmena del G. Mixt (núm. 34, d'addició)

Retirada abans.

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 35, de modificació)

Retirada abans.

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5634).

Article 8

Esmena del G. Mixt (núm. 36, de modificació)

Retirada abans.

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5634).

Article 9**Apartat 1**

Esmena del G. Mixt (núm. 37, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 2

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 38, d'addició)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 49, 60 i 64 (p. 5634).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Socialista (núm. 39, d'addició)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada a favor d'una esmena transaccional (p. 5634).

La I. Sra. Bruguera (CiU) anuncia l'acceptació de l'esmena transaccional (p. 5634).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 5634).

Article 10**Apartat 1**

Esmena del G. Mixt (núm. 40, de modificació)

Retirada abans.

Text del Dictamen

Votació dels articles 9 i 10: aprovats per unanimitat (p. 5634).

Article 11**Apartat 2****Lletra a)**

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 41, d'addició)

Retirada abans.

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 42, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 45, 46, 47 i 48 (p. 5634).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5634).

Lletra g)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 43, d'addició)

Retirada abans.

Addició d'una nova lletra

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 44, d'addició)

Retirada abans.

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 45 i 46, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 42).

Apartat 3**Lletra b)**

Esmena del G. Socialista (núm. 47, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 42).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 42).

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 49, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 38).

Votació de les esmenes núms. 42, 45, 46, 47 i 48: rebutjades per 22 vots a favor, 52 en contra i 10 abstencions (p. 5635).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 5635).

Article 12**Apartat 2**

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 50, d'addició)

Retirada abans.

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 51, de modificació)

Retirada abans.

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 52, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 5

Esmena del G. Mixt (núm. 53, de supressió)

Retirada abans.

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 5635).*

Article 13

Apartat 1

Lletra b)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 54, d'addició)

Retirada abans.

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Socialista (núm. 55, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S) (p. 5635).*

Torn en contra: *I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5635).*

Votació de l'esmena: *rebutjada per 22 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions (p. 5635).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 5635).*

Article 14

Esmena del G. Mixt (núm. 56, d'addició)

Retirada abans.

Article 15

Article 16

Esmena del G. Mixt (núm. 57, d'addició)

Retirada abans.

Text del Dictamen

Votació dels articles 14, 15 i 16: *aprovats per unanimitat (p. 5635).*

Article 17

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 58, de modificació)

Retirada abans.

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 59, d'addició)

Debatuda després (esmena núm. 61).

Apartats 3 i 4

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 60, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 38).

Apartat 7

Esmena del G. Socialista (núm. 61, de supressió)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada (p. 5635).

Torn a favor de l'esmena núm. 59: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5635).*

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5635).

Apartat 8

Esmena del G. Mixt (núm. 78, d'addició)

Retirada abans.

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 5635).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 5635).*

Article 18

Addició d'un nou apartat

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 63, d'addició)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada (p. 5635).

Al títol de l'article

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 64, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 38).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 5636).*

Article 19

Esmena del G. Mixt (núm. 65, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Ródenas (M) (p. 5636).*

Torn en contra: *I. Sra. Bruguera (CiU), que anuncia l'acceptació de l'esmena (p. 5636).*

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 5636).*

Article 20*Text del Dictamen*

Votació dels articles 19 i 20: *aprovats per unanimitat (p. 5636).*

Article 21**Apartat 2****Lletra a)**

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 66, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Latorre (CDS), juntament amb l'esmena núm. 68; tot seguit, anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5636).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 67, de modificació i d'addició)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada (p. 5636).

Lletra m)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 68, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 66).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5636).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 5636).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5636).

Article 22**Apartat 1**

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 69, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 2

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 70, d'addició)

Retirada abans.

Apartat 6

Esmena del G. Mixt (núm. 71, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 7

Esmena del G. Mixt (núm. 72, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 8

Esmena del G. Socialista (núm. 73, de modificació)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada a favor d'una esmena transaccional (p. 5636).

Esmena del G. Mixt (núm. 74, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 9

Esmena del G. Mixt (núm. 75, de modificació)

Retirada a favor d'una esmena transaccional.

Apartat 11

Esmena del G. Mixt (núm. 76, de supressió)

Retirada abans.

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Mixt (núm. 77, d'addició)

Retirada abans.

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a les esmenes transaccionals (p. 5636).

Votació de les esmenes transaccionals: aprovades per unanimitat (p. 5636).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5636).

Article 23**Apartat 1**

Esmena del G. Mixt (núm. 78, de modificació)

Retirada a favor d'una esmena transaccional.

Apartat 5

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 79, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5636).

Apartat 7

Esmena del G. Socialista (núm. 80, de supressió)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 82 i l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5637).

Esmena del G. Mixt (núm. 81, d'addició)

Retirada a favor d'una esmena transaccional.

Apartat 9

Esmena del G. Socialista (núm. 82, de modificació i d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 80).

Esmena del G. Mixt (núm. 83, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M) (p. 5637).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU), que anuncia l'acceptació de l'esmena (p. 5637).

Apartat 10

Esmena del G. Mixt (núm. 84, de modificació)

Retirada a favor d'una esmena transaccional.

Apartat 13

Esmena del G. Mixt (núm. 85, d'addició)

Retirada abans.

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a les esmenes transaccionals (p. 5637).

Votació de les esmenes transaccionals: aprovades per unanimitat (p. 5637).

Votació de l'esmena núm. 83: aprovada per unanimitat (p. 5637).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5637).

Article 24

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 86, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5637).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU), que anuncia l'acceptació de l'esmena (p. 5637).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5637).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5637).

Article 26

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 87, de modificació i d'addició)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 88, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 89, 93, 98 i 101; tot seguit, n'anuncia la retirada i l'acceptació d'una esmena transaccional a les esmenes 88 i 101 (p. 5637).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Socialista (núm. 89, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 88).

Apartat 3

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 90, de supressió)

Retirada abans.

Esmena del G. Mixt (núm. 91, de supressió)

Retirada abans.

Apartat 5

Esmena de l'A. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 92, de modificació)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada (p. 5638).

Esmena del G. Socialista (núm. 93, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 88).

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 94, d'addició)

Retirada abans.

Apartat 9

Esmena del G. Mixt (núm. 95, de modificació)

Retirada abans.

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 96, de modificació)

L'I. Sr. Latorre (CDS) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 102 i l'acceptació d'una esmena transaccional a aquesta darrera (p. 5638).

Apartat 11

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 97, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 98, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 88).

Apartat 15

Esmenes del G. Mixt (núms. 99, de supressió, i 110, de modificació)

Retirades abans.

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 101, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 88).

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 102, d'addició)

Retirada abans a favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 96).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a les esmenes transaccionals (p. 5638).

Votació de les esmenes transaccionals: aprovades per unanimitat (p. 5638).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5638).

Article 26

Apartat 1

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 103, de supressió)

Retirada abans.

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Socialista (núm. 104, d'addició)

El. M. H. Sr. President anuncia que ha estat transaccionada i votada juntament amb les esmenes núms. 101 i 102 (p. 5638).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5638).

Article 27

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 105, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5638).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5638).

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 106, de modificació)

Retirada abans.

Votació de l'esmena núm. 105: rebutjada per 15 vots a favor, 48 en contra i 10 abstencions (p. 5638).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions (p. 5638).

Article 28

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 107, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb l'esmena núm. 110; tot seguit, anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional a l'esmena núm. 107 (p. 5638).

Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5638).

Lletra a)

Esmenes de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núms. 108, de supressió, i 109, de modificació)

Retirades abans.

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 110, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 107).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 107 (p. 5639).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 5639).

Votació de l'esmena núm. 110: rebutjada per 16 vots a favor, 48 en contra i 10 abstencions (p. 5639).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions (p. 5639).

Article 29

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 111, de modificació)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada (p. 5639).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5639).

Article 30

Apartat 3

Lletra h)*Esmena del G. Mixt* (núm. 112, de supressió)*Retirada a favor d'una esmena transaccional.**L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5639).**Votació: aprovada per unanimitat (p. 5639).**Text del Dictamen**Votació: aprovat per unanimitat (p. 5639).***Article 31****Apartat 1***Esmena del G. Mixt* (núm. 113, de supressió)*Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M) (p. 5639).**Torn en contra: I. Sra. Bruguera (CiU), que anuncia l'acceptació de l'esmena (p. 5639).**Votació: aprovada per unanimitat (p. 5639).**Text del Dictamen**Votació: aprovat per unanimitat (p. 5639).***Article 32****Apartat 1****Lletra d)***Esmena del G. Socialista* (núm. 114, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Abelló (S), juntament amb l'esmena núm. 115 (p. 5639).**Torn en contra: I. Sr. Pérez-Moreno (CiU) (p. 5639).***Apartat 4***Esmena del G. Socialista* (núm. 115, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 114).**Votació: rebutjades per 13 vots a favor, 49 en contra i 9 abstencions (p. 5639).**Text del Dictamen**Votació: aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 5640).***Article 33****Apartat 2***Esmena del G. Mixt* (núm. 116, de modificació)*Retirada abans.***Apartat 3***Esmenes del G. Mixt* (núms. 117 i 118, de modificació)*Retirades abans.***Article 34****Apartat 3***Esmena del G. Mixt* (núm. 119, de modificació)*Retirada abans.***Apartat 5***Esmena del G. Mixt* (núm. 120, de modificació)*Retirada abans.***Apartat 6***Esmena del G. Mixt* (núm. 121, de modificació)*Retirada abans.***Apartat 8****Lletra a)***Esmena del G. Mixt* (núm. 122, de modificació)*Retirada abans.***Lletra b)***Esmena del G. Mixt* (núm. 123, de modificació)*Retirada abans.***Apartat 9***Esmena del G. Mixt* (núm. 124, de modificació)*Retirada abans.***Article 35****Apartat 1***Esmena del G. Mixt* (núm. 125, de modificació)*Retirada abans.***Apartat 3**

Esmena del G. Mixt (núm. 126, de modificació)

Retirada abans.

Articles 36 i 37

Article 38

Apartat 2

Esmenes del G. Mixt (núms. 127, de modificació, i 128, d'addició)

Retirades abans.

Article 39

Article 40

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 129, d'addició)

Retirada abans.

Text del Dictamen

Votació dels articles 33 a 40: *aprovats per unanimitat* (p. 5640).

Article 41

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 130, d'addició)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada (p. 5640).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 5640).

Article 42

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 131, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5640).

Torn en contra: *I. Sr. Pérez-Moreno (CiU), que anuncia l'acceptació de l'esmena* (p. 5640).

Esmena del G. Mixt (núm. 132, de modificació i de supressió)

Retirada a favor d'una esmena transaccional.

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5640).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5640).

Votació de l'esmena núm. 131: *aprovada per unanimitat* (p. 5640).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 5640).

Article 43

Apartat 1

Lletra e)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 133, de modificació)

Retirada abans.

Lletra f)

Esmena de l'A. P. del Centre Democràtic i Social (núm. 134, de modificació)

L'I. Sr. Latorre (CDS) n'anuncia la retirada a favor d'una esmena transaccional (p. 5640).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5640).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 5640).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 5640).

Article 44

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 5640).

Article 45

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 135, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S), juntament amb les esmenes núms. 136, 137 i 138* (p. 5640).

Torn en contra: *I. Sr. Pérez-Moreno (CiU), que anuncia l'acceptació de les esmenes núms. 136 i 138* (p. 5640).

Article 46

Article 47

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 136, de modificació i d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 135).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 137, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 135).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 138, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 135).

L'I. Sr. Abelló anuncia la retirada de l'esmena núm. 137 (p. 5641).

Votació de l'esmena núm. 135: rebutjada per 17 vots a favor, 50 en contra i 8 abstencions (p. 5641).

Text del Dictamen

Votació de l'article 45: aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 5641).

Text del Dictamen

Votació de l'article 46: aprovat per unanimitat (p. 5641).

Votació de les esmenes núms. 136 i 138: aprovades per unanimitat (p. 5641).

Text del Dictamen

Votació de l'article 47: aprovat per unanimitat (p. 5641).

Article 48

Esmena del G. Mixt (núm. 139, de modificació)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 140, d'addició)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 141 i 144 (p. 5641).

Articles 49 i 50

Text del Dictamen

Votació dels articles 48, 49 i 50: aprovats per 58 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions (p. 5641).

Article 51

Apartat 1

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 141, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 140).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 142, de modificació)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 143, a favor de sengles esmenes transaccionals (p. 5641).

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 143, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 142).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 144, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 140).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 145, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 146, de modificació)

Retirada abans.

Apartat 5

Esmena del G. Mixt (núm. 147, de supressió)

Retirada abans.

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a les esmenes transaccionals (p. 5641).

Votació: aprovades per unanimitat (p. 5641).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5641).

Article 52

Apartat 4

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 148, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5641).

Torn en contra: I. Sr. Pérez-Moreno (CiU), que anuncia l'acceptació de l'esmena (p. 5641).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5641).

Lletra q)

Esmena del G. Mixt (núm. 149, de supressió)

Retirada abans.

Apartat 5**Lletra j)**

Esmena del G. Mixt (núm. 150, de modificació)

Retirada abans.

Lletra k)

Esmena del G. Mixt (núm. 151, de modificació)

Retirada abans.

Lletra n)

Esmena del G. Mixt (núm. 152, de modificació)

Retirada abans.

Lletra o)

Esmena del G. Mixt (núm. 153, de supressió)

Retirada abans.

Article 53**Article 54****Apartat 2**

Esmena del G. Mixt (núm. 154, de modificació)

Retirada abans.

Articles 55 i 56**Disposicions addicionals****Text del Dictamen**

Votació dels articles 52 a 56 i disposicions addicionals: *aprovats per unanimitat* (p. 5642).

Disposicions transitòries**Primera****Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 155, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Abelló (S)*, juntament amb les esmenes núms. 156, 157, 158, 159, 160, 161 i 162; tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes núms. 156, 157, 160, 161 i 162 i l'acceptació d'una esmena transaccional a l'esmena núm. 159 (p. 5642).

Torn en contra: *I. Sr. Pérez-Moreno (CiU)*, que anuncia l'acceptació de l'esmena núm. 158 i de l'esmena transaccional (p. 5642).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5642).

L'I. Sr. Abelló (S) anuncia la retirada de l'esmena núm. 155 (p. 5642).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 156, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 155).

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 157, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 155).

Esmenes del G. Socialista (núms. 158 i 159, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 155).

Tercera

Esmenes del G. Socialista (núms. 160 i 161, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 155).

Disposició derogatòria i disposició final**Exposició de motius****Paràgraf sisè**

Esmena del G. Socialista (núm. 162, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 155).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5642).

Text del Dictamen

Votació de les disposicions transitòries, derogatòria i final, exposició de motius, títol i títols: *aprovats per unanimitat* (p. 5642).

Explicació de vot: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5642), *I. Sr. Abelló (S)* (p. 5643) i *I. Sra. Bruguera (CiU)* (p. 5643).

La sessió se suspèn a les dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i cinc minuts.

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Modificació de la Compilació en Matèria de Venda a Carta de Gràcia. (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *H. Sr. Conseller de Justícia* (p. 5644).

Article 1

Article 2

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, de supressió)

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada, juntament amb l'esmena núm. 4 (p. 5645).

Esmenes del G. Socialista (núm. 2, de modificació)

L'I. Sr. Abelló (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 3, 5, 6, 8 i 9 (p. 5645).

Esmena del G. Socialista (núm. 3, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 4, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmenes del G. Socialista (núms. 5, d'addició i 6, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 7, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Abelló (S) (p. 5645).

Torn en contra: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5645).

Esmenes del G. Socialista (núms. 8 i 9, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 2).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 4 (p. 5645).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 6 (p. 5645).

Article 3

Text del Dictamen

Votació dels articles 1 i 3: aprovats per unanimitat (p. 5645).

Votació de les esmenes transaccionals a l'article segon, corresponent a la modificació dels articles 326 i 327 de la Compilació: aprovades per unanimitat (p. 5646).

Text del Dictamen

Votació de l'article 2, corresponent a la modificació dels articles 326 i 327 de la Compilació no modificat per les esmenes aprovades: aprovat per unanimitat (p. 5646).

Votació de l'esmena transaccional corresponent al primer paràgraf i l'addició d'un nou punt de la modificació de l'article 328 de la Compilació: aprovada per unanimitat (p. 5646).

Exposició de Motius

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena tècnica de l'exposició de motius (p. 5646).

Votació de l'exposició de motius, el títol i els títols de la Llei: aprovats per unanimitat (p. 5646).

Explicació de vot: I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 5646), *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5646) i *I. Sr. Abelló (S)* (p. 5647).

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 5647).

Article 1**Article 2**

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 7, 18 i 19 (p. 5649).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5650).

Text del Dictamen

Votació de l'article 1: aprovat per unanimitat (p. 5650).

Votació de l'esmena núm. 1: rebutjada per 17 vots a favor, 47 en contra i 6 abstencions (p. 5650).

Text del Dictamen

Votació de l'article 2: aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 5650).

Article 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 2, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 8, 25 i 28 (p. 5651).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5651).

Esmena del G. Socialista (núms. 3, d'addició)

Debatuda després.

Votació de les esmenes núms. 2, 8, 25 i 26: rebutjades per 11 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions (p. 5651)

Text del Dictamen

Votació de l'article 3: aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 5651).

Article 4**Article 5**

Text del Dictamen

Votació dels articles 4 i 5: aprovat per unanimitat (p. 5651).

Article 6

Esmenes del G. Socialista (núms. 4, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)*, juntament amb les esmenes núms. 5 i 6 (p. 5651).

Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5652).

Esmena del G. Socialista (núm. 5 i 6 d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Votació de les esmenes núms. 4, 5 i 6: *rebutjades per 12 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 5652).

Text del Dictamen

Votació de l'article 6: *aprobat per 57 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 5652).

Article 7

Article 8

Article 9

Text del Dictamen

Votació dels articles 7, 8 i 9: *aprovats per unanimitat* (p. 5652).

Addició d'un nou article.

Esmena del G. Socialista (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)*, juntament amb les esmenes núms. 9 i 26 (p. 5652).

Votació de l'esmena núm. 3: *rebutjada per 12 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 5652).

Article 10

Apartats e) i f)

Esmenes del G. Socialista (núms. 7, de modificació i 8, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 2).

Addició d'un nou apartat.

Esmena del G. Socialista (núm. 9, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 3).

Votació de les esmenes núms. 7, 8 i 9: *rebutjades per 12 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 5652).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 57 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 5652).

Addició d'un nou article

Esmena del G. Socialista (núm. 10, d'addició)

L'I. Sr. Brunet (S) n'anuncia la retirada, juntament amb les esmenes núms. 11 a 17, 44 i 45 (p. 5652).

Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5653).

Article 11

Article 12

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de modificació i d'addició).

retirada abans (p. 5653).

Article 14

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 10).

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 10).

Article 16

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 10).

Article 17

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 15, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 10).

Article 19

Article 20

Esmena del G. Socialista (núm. 16, de modificació i d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 10).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a la transacció de l'esmena núm. 16 (p. 5653).

Votació de la transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5653).

Article 21

Article 22

Esmena del G. Socialista (núm. 17; de modificació i d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 10).

Text del Dictamen

Votació dels articles 11 a 22: aprovats per unanimitat (p. 5653).

Rúbrica del Capítol VIII

Esmena del G. Socialista (núm. 18, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1).

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1).

Votació de l'esmena núm. 19: rebutjada per 12 vots a favor, 60 en contra i 6 abstencions (p. 5653).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 5653).

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 21, 22, 23, 24 (p. 5653).

L'I. Sr. President dóna per decaiguda l'esmena 18, del Grup Socialista (p. 5653).

Votació de les esmenes núms. 20, 21, 22, 23 i 24: rebutjades per 14 vots a favor, 60 en contra i 6 abstencions (p. 5653).

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 20).

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 20).

Article 26

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 20).

Article 27

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 20).

Text del Dictamen

Votació dels articles núms. 24, 25, 26 i 27: aprovats per 67 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions (p. 5654).

Article 28

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Votació de les esmenes núms. 25 i 26: rebutjades per 15 vots a favor, 62 en contra i 6 abstencions (p. 5654).

Text del Dictamen

Votació de l'article 28: aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 5654).

Article 29

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 27, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb l'esmena núm. 29 (p. 5654).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5654).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a la transacció de l'esmena núm. 27 (p. 5654).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 5654).

Esmena del G. Socialista (núms. 28, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Article 30

Article 31

Esmena del G. Socialista (núm. 29, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Votació de les esmenes núms. 28 i 29: rebutjades per 13 vots a favor, 60 en contra i 7 abstencions (p. 5654).

Text del Dictamen

Votació dels articles 29, 30, 32 i 33: aprovats per unanimitat (p. 5654).

Text del Dictamen

Votació de l'article 31: aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 5654).

Disposició Addicional*Esmena del G. Socialista* (núm. 30, d'addició i modificació)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)*, juntament amb les esmenes núms. 31 i 32 (p. 5654).Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5655).*Esmenes del G. Socialista* (núm. 31, de supressió i 32, d'addició i modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 30).Votació de les esmenes núms. 30, 31 i 32: *rebutjades per 11 vots a favor, 55 en contra i 3 abstencions* (p. 5655).*Text del Dictamen*Votació: *aprobat per 62 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 5655).**Disposició Transitòria***Text del Dictamen*Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 5655).**Addició d'una nova Disposició Addicional***Esmena del G. Socialista* (núms. 33, d'addició)*Debatuda abans* (esmena núm. 10).**Addició de noves disposicions finals***Esmena del G. Socialista* (núm. 34, d'addició)*Debatuda abans* (esmena núm. 10).Votació de les esmenes núms. 33 i 34: *rebutjades per 13 vots a favor, 55 en contra i 7 abstencions* (p. 5655).*Esmena del G. Socialista* (núm. 35, d'addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 5655).Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* juntament amb el de l'esmena núm. 36. (p. 5656).Votació de l'esmena 35: *rebutjada per 16 vots a favor, 56 en contra i 7 abstencions* (p. 5656).**Exposició de Motius***Esmena del G. Socialista* (núm. 36, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 5656).Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)*, juntament amb l'esmena anterior, la 35. (p. 5656).Votació de l'esmena 36: *rebutjada per 17 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions* (p. 5657).*Text del Dictamen*Votació de l'exposició de motius, el títol i els títols: *aprovats per 64 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions* (p. 5657).**Annex I***Esmena del G. Socialista* (núm. 37, de supressió)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)*, la dóna per defensada (p. 5657).Votació de l'esmena núm. 37: *rebutjada per 17 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions* (p. 5657).*Text del Dictamen*Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 5657).**Annex II***Text del Dictamen*Votació dels annexos II, III, IV i V, excepte les addicions corresponents a les esmenes núms. 38, 39, 40, 41, 42 i 43: *aprovats per unanimitat* (p. 5657).**Annex III****Addició de nous punts***Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 38, d'addició)Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 40, 42 i 43 (p. 5657).Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5657).*Esmenes del G. Socialista* (núms. 39 i 41, d'addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 5657).Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5657).Votació de les esmenes 38 i 40: *aprovades per unanimitat* (p. 5658).Votació de les esmenes 42 i 43: *rebutjades per 3 vots a favor, 55 en contra i 18 abstencions* (p. 5658).Votació de les esmenes 39 i 41: *rebutjades per 16 vots a favor, 55 en contra i 6 abstencions* (p. 5658).**Annex IV***Esmena del G. Socialista* (núm. 44, de supressió)*Retirada abans* (esmena núm. 10).**Annex V***Esmena del G. Socialista* (núm. 45, de supressió)*Retirada abans* (esmena núm. 10).Explicació de vot: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 5658).**Modificació de l'ordre del dia**

El M. H. Sr. President demana posposar els punts 7 i 8 de l'ordre del dia i passar al punt 9 (p. 5659).

Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent a l'exercici del 1989 (Punt novè de l'ordre del dia.)

Posició dels grups: I. Sr. Latorre (CDS) (p. 5659), I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5661), I. Sr. Casanovas (M) (p. 5661), I. Sr. Saura (IC) (p. 5661), I. Sr. Carnicer (S) (p. 5663) i I. Sr. Codina (CiU) (p. 5664).

Votació de l'Informe de la Sindicatura de Comptes: aprovat per unanimitat (p. 5666).

Votació del Compte General de la Generalitat: aprovat per 60 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció (p. 5666).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general d'educació infantil (Punt desè de l'ordre del dia.)

Formulació: I. Sra. Torrent (S) (p. 5666).

Resposta: H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 5668).

Rèplica: I. Sra. Torrent (S) (p. 5669).

Contrarèplica: H. Sr. Conseller (p. 5669).

La sessió se suspèn a les vuit de la tarda i nou minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 81.1

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i un minut. Precedeix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, de l'I. Sr. Secretari Primer i de les I. Sres. Secretàries Tercera i Quarta. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, la lletrada Sra. Andreu i els lletrats Sr. Pau i Sr. Vintro.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria i Energia i de Benestar Social.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei pel qual es crea l'Institut Català del Voluntariat.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Transferències de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal.

4. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Mutualitats de Previsió Social de Catalunya.

5. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Modificació de la Compilació en Matèria de Venda a Carta de Gràcia.

6. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya 1992-1995.

7. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Ordenació Farmacèutica de Catalunya.

8. Debat i votació de les esmenes a la totalitat al Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1992.

9. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes relatiu a l'Informe de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'Exercici del 1989.

10. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general d'educació infantil.

11. Interpellació al Consell Executiu sobre la policia.

12. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general ocupacional.

13. Interpellació al Consell Executiu sobre la problemàtica dels treballadors estrangers.

14. Interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària.

15. Interpellació al Consell Executiu sobre la problemàtica generada pels residus sòlids urbans.

16. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General de Normalització Lingüística.

17. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General del Treball Penitenciari.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Ensenyament de Règim Especial.

19. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per a respondre oralment en el Ple i també el nom dels que les han formulades. Aquesta llista serà distribuïda en el curs d'aquesta sessió a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa prega la Presidència que se l'eximeixi de llur lectura.

Al mateix temps, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'anuncia que les preguntes seran substanciades divendres, dia 29, a les 10 de matí.

Com saben les senyores diputades i els senyors diputats, aquest Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de juny de 1982, aprovà una resolució per la qual s'acordà commemorar anualment la data del 10 de desembre pel fet d'ésser l'aprovació i la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans. Com en anys anteriors, la Mesa ha acordat que els escolars i els ciutadans puguin visitar el Parlament de Catalunya els dies laborables compresos entre el dia 2 i el 10 de desembre i que se'ls lliuri un exemplar de la Constitució, de l'Estatut d'Autonomia i de la Declaració del Drets Humans editat per aquest Parlament.

Passem al primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei pel qual es crea l'Institut Català del Voluntariat i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. La Comissió de Política Social ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Hi ha algun membre del Consell Executiu que vulgui presentar la iniciativa legislativa?

Té la paraula l'honorable Conseller senyor Comas.

**Projecte de Llei pel qual es crea
l'Institut Català del Voluntariat**

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas): Molt honorable senyor President, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, en nom del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya pesento a l'aprovació de la Cambra el Projecte de Llei pel qual es crea l'Institut Català del Voluntariat. El Dictamen emès per la Comissió de Política Social d'aquest Parlament ha sabut recollir d'una manera prou precisa els principals aspectes d'una iniciativa del Govern que respon a les responsabilitats que té en la recerca d'una ètica cívica que embolcalli la vida quotidiana de la nostra societat.

El Conseller que els parla creu que aquest és un Projecte de Llei important, d'aquells que cerquen incidir en la creació d'un marc jurídic que possibiliti una estructura social que sigui, per una banda, creativa, a partir de recollir les iniciatives de la mateixa societat; que sigui, a més, solidària, a partir de la consideració dels valors i interessos comuns per sobre dels individuals;

que sigui participativa i corresponsable en la construcció del país, a partir de possibilitar i facilitar el desenvolupament associatiu, i que sigui realitzadora de les persones a partir de l'exercici d'activitats que comportin la formació i personalitat íntegra dels ciutadans.

No és possible construir un país de qualitat sense l'existència d'un voluntariat fort. El President de la Generalitat de Catalunya ha dit en repetides ocasions que un país que no compti amb persones disposades a donar quelcom de si mateixes a canvi de res no serà en país en el sentit ple de la paraula. I Catalunya vol ser un país de qualitat, per això ha de fer tot el possible per enfortir les organitzacions de voluntariat que operin en el seu si, per possibilitar-les i per potenciar-les; ha de cercar tenir un teixit associatiu fort.

Els catalans, que, per altra banda, han demostrat que creuen en l'eficàcia de la societat civil..., aquest país ha construït bàsicament la seva societat, no ha estat el poder polític que durant moltes dècades, àdhuc segles, no hem tingut; i si avui podem constatar una realitat cultural i una cohesió social en el nostre poble, això és degut bàsicament, no únicament, però bàsicament a la mateixa societat catalana que ha tingut sensibilitat, empena per crear un nivell destacat d'infraestructures i associacions que la regeixen.

La presentació per a l'aprovació d'aquesta Llei coincideix amb la detecció de brots força perillosos en l'actuació de grups per sort minoritaris, però mai serà menyspreable qualsevol actuació violenta, agressiva, intemperant de no importa el nombre dels seus protagonistes. El toc d'atenció ens ve tant de situacions ben properes com de l'entorn de països veïns amb els quals provem de crear una comunitat on l'equilibri social i la qualitat de vida sigui una realitat. I, sobretot, que aquest objectiu no es vegi distorsionat. L'existència d'un teixit associatiu civil i social fort, que reculli les sensibilitats i iniciatives dels ciutadans, potenciant-les al servei de la societat, és el millor camí preventiu que podem tenir.

Ha estat una constant preocupació del Govern de Catalunya construir un país que conegui l'equilibri territorial i la qualitat de vida dels seus ciutadans. A aquesta finalitat servirà la Llei que crea l'Institut Català del Voluntariat, la qual recull les aspiracions expressades en la Llei 26 de 1985, de Serveis Socials, de 27 de desembre, quan el seu article 17 ens assenyala «la necessitat de fomentar des de les administracions públiques la solidaritat entre les persones i grups mitjançant la col·laboració de voluntaris en les actuacions socials». Aquesta Llei ja recollia la preocupació de les societats actuals i ho vèiem en aquell mateix any 1985 quan, el 17 de desembre, l'Organització de les Nacions Unides establí el 5 de desembre com a Dia Internacional del Voluntariat. Es tractava, senzillament, de prestigiar, de potenciar i de canalitzar degudament les inèrcies que es deriven de valors humans com són la solidaritat, la paternitat, la convivència, el civisme i a la consideració de la responsabilitat que té tota societat en el respecte a aquells valors col·lectius que han d'emmarcar les actuacions en favor del conjunt de ciutadans en els camps socials, cívics, cultural, etcètera.

Sis anys després de la promulgació de la Llei de Serveis Socials i de la Resolució de les Nacions Unides creiem que fem un pas endavant creant, per mitjà d'aquesta Llei, l'Institut Català del Voluntariat. Catalunya és una realitat social que emergeix en el si de l'Europa comunitària i per això mateix és capdavan-

tera en la preocupació legislativa que faci normativa l'expressió de la força solidària, humanista, de convivència del nostre poble.

El contingut de la Llei posa de manifest la coherència de les normes que proposa amb un discurs que ens parla de la realitat plural i de riquesa associativa del país, amb la recerca constant per assolir la vertebració que doni forma i rotunditat a una realitat nacional.

Les associacions de voluntariat a Catalunya són representatives d'un alt nivell de participació ciutadana —com ja he suggerit abans—, el teixit associatiu és ample i les seves activitats representen una gran col·laboració per al compliment dels objectius de les administracions públiques que no són ni han de ser altres que els que vulgui assolir la ciutadania en general. En analitzar quina és l'aportació de les associacions de voluntariat als objectius generals i específics dels poders públics a Catalunya, vull destacar especialment que les associacions tenen les següents funcions:

En primer lloc, prendre iniciatives. Les associacions de voluntariat prenen iniciatives d'accions que moltes vegades haurien d'haver estat preses pel sector públic, però que aquest no ho ha fet per diferents raons segons el cas. Les associacions de voluntariat proporcionen contínuament corrents innovadores i de resposta popular a les noves necessitats diàries d'interès social. En aquest sentit tenim moltes associacions dedicades a la problemàtica de la SIDA o de la droga, a la problemàtica de la immigració, dels barris, dels valors culturals, cívics, de la gent gran, etcètera. Varen caldre iniciatives d'aquestes associacions perquè el sector públic comencés a preocupar-se seriosament d'algunes de les problemàtiques esmentades.

En segon lloc, les associacions fomenten l'esperit crític. Les associacions de voluntariat en tot moment serveixen de punt de referència, de línia de nivell, a les administracions públiques i a la ciutadania en general, sobre temàtiques i comportaments comunitaris i solidaris, així com respecte a les mancances que puguin existir sobre determinats problemes o serveis. L'important és que aporten una crítica constructiva a la gestió de les administracions ja que no solament es limiten a posar en evidència les mancances, sinó que amb les seves activitats hi aporten propostes de solucions. Cal destacar que les associacions de voluntariat a Catalunya són força independents políticament i aquest fet afavoreix el diàleg que puguin tenir amb les diverses administracions.

Quant a la participació, les organitzacions ofereixen un canal obert, lliure i autònom de participació ciutadana; donen l'oportunitat a les persones de participar democràticament en el si d'una associació per a un objectiu comú i fomentar, en general, l'esperit solidari de la població. Catalunya té competència legislativa en diverses matèries i el seu govern compta amb la col·laboració de les associacions en l'elaboració de les normes el contingut de les quals està en relació amb la seva activitat; també són consultades i participen en l'elaboració de decrets i altres disposicions —un bon exemple n'és la mateixa Llei de l'Institut Català del Voluntariat, com al darrer dia ho va ser la Llei de Barreres Arquitectòniques o d'Accessibilitat i de Barreres Arquitectòniques.

També quant a complementació i solidaritat, les associacions de voluntariat a Catalunya ofereixen tot un seguit de serveis als ciutadans; moltes vegades aquestes activitats representen una

complementació a l'activitat del sector públic; molt sovint les associacions presten serveis per delegació expressa de les administracions.

Partint de l'entesa que el Govern valora els objectius i activitats de les associacions de voluntariat i que el seu paper és primordial en la recerca del benestar social en l'àmbit de la persona i en el de la comunitat, i atenent les recomanacions efectuades referents al món del voluntariat pel Consell d'Europa, fetes l'any 1985, en què insta els governs a donar suport al voluntariat, primer reconeixent el paper, les característiques i el valor del treball voluntari efectuat de manera desinteressada i, en segon, prendre totes les disposicions necessàries per tal de definir i millorar l'àmbit del voluntariat i també recordant, en el mateix sentit, una resolució anterior al Parlament Europeu, el Govern de Catalunya, després d'una profunda anàlisi de la legislació europea, de consultes prèvies al món del voluntariat, presenta a aquesta Cambra la proposta de creació de l'Institut Català del Voluntariat.

Aquest Institut Català del Voluntariat es crea com un organisme autònom amb un funcionament descentralitzat que compta en els seus òrgans de govern amb una participació important de representants del món del voluntariat i que efectua una tasca de planificació, coordinació, explotació, creació i manteniment dels recursos, equipaments i serveis necessaris per al foment i desenvolupament del voluntariat arreu de Catalunya.

Senyores i senyors diputats, estic convençut que no escaparà a cap de vostès l'interès i la importància d'una llei com la que ens ocupa. També puc dir que poques vegades una llei pot ésser presentada i aprovada —com així ho espero— en moments més oportuns. La necessitat d'impulsar i de dignificar valors humans com els que han quedat exposats —i mai no ho repetirem prou—, com són els de la solidaritat, fraternitat, civisme, ètica i l'estímul de les defenses socials contra la xenofòbia i el racisme, per tot això, poso a l'alta consideració d'aquest Parlament l'aprovació d'aquest Projecte de Llei de Voluntariat Social, la qual ens ha de situar en immillorable situació per tal de fer nostra una societat de qualitat, a la qual tots ens sentim orgullosos de pertànyer. La Llei arriba al plenari de la Cambra amb molt poques esmenes. Confio que el debat que segueixi permeti l'aprovació de la Llei per unanimitat —almenys ho confio així.

Moltes gràcies a tots els grups parlamentaris pel treball realitzat, que permet que aquesta Llei arribi —com ja ho he dit i ho reitero ara— pràcticament sense esmenes. Gràcies, també, als diputats ponents de la majoria, els senyors Padrós i Padilla, que han portat el pes principal de la discussió de la Llei.

Moltes gràcies a tots, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La Presidència suposa que no hi ha cap diputat encomanat per presentar el Dictamen. I abans d'entrar en el debat del Projecte de Llei, hi han unes esmenes tècniques que el senyor Secretari procedirà a donar-los lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «L'esmena número 1, a l'article 1: afegir l'expressió "INCAVOL" entre les expressions "es crea l'Institut Català del Voluntariat" i "organisme autònom". Esmena número 2, a l'article segon, apartat segon: on diu "entitat de voluntaris", ha de dir "entitat de voluntariat". Esmena número 3, a l'article 5, a l'encapçalament: on diu "l'Institut", ha

de dir "l'INCAVOL". Esmena número 4, a l'article 5, a la lletra j): on diu "que siguin destinats a l'Institut", ha de dir "que siguin destinats a l'INCAVOL". Esmena número 5, a l'article 8, apartat 1, lletres a), d), e), f), g), h) i i): on diu "l'Institut", ha de dir "l'INCAVOL". L'esmena número 6, a l'article 9, lletres a) i c): on diu "l'Institut", ha de dir "l'INCAVOL". Esmena número 7, a l'article 10: substituir l'expressió "Institut Català del Voluntariat" per l'expressió "INCAVOL". Esmena número 8, a l'article 10: afegir l'expressió "entre persones" entre les expressions "un període determinat" i "de reconegut prestigi". Esmena número 9, article 11: suprimir-lo. Esmena número 10, article 12, apartat primer: afegir l'expressió "Òrgan d'assessorament, consulta i participació" entre les expressions "en el Consell Assessor de Voluntariat" i "s'integrin". Esmena número 11, a l'article 12, l'apartat primer: afegir "de les organitzacions empresarials més representatives" entre les expressions "del voluntariat cívic i social" i "de les organitzacions sindicals". Esmena número 12, a l'article 13: afegir una lletra, abans de la lletra a), amb el text següent: "Informar, assessorar i formular propostes als òrgans de direcció de l'INCAVOL sobre qualsevol qüestió relativa a les activitats que es desenvolupen en l'àmbit del voluntariat, la seva adequació a la normativa vigent i a les necessitats socials de la població".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Aquestes esmenes tècniques queden incorporades al text del Projecte.

Hi ha reservades diverses esmenes a l'articulat; la primera és a l'article 5, lletra k), presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, i és una esmena de modificació. Per a la seva defensa té la paraula la il·lustre Diputada senyora Rosa Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. El Grup d'Iniciativa ha estat mantenint fins a l'últim moment aquesta esmena, donada la importància que per a nosaltres tenia que l'Institut Català del Voluntariat controlés i concedís les subvencions i els ajuts que l'Administració de la Generalitat destini a les entitats d'acció voluntària. El Grup de la majoria ha acceptat aquest criteri i últimament, fa uns escassos minuts, hem arribat a una transacció que jo agrairia que es llegís des de la Mesa i, per tant, la podríem aprovar sense més.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El text d'aquesta esmena... Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President, per dir que, efectivament, aquesta transacció ara la faré arribar a la Mesa i per dir que en el text original del Projecte de Llei aquest apartat de l'article cinquè, efectivament, queda millorat amb la incorporació del que filosòficament es contemplava amb l'esmena d'Iniciativa, i dir que, amb la transacció, pensem que recull fins i tot més dels aspectes que podien quedar, fins i tot, indeterminats, en el que podien ser les funcions de l'Institut Català del Voluntariat, en el que fa referència específicament a la canalització dels ajuts i les subvencions a les entitats del voluntariat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. El Grup d'Iniciativa manté una altra esmena que és la... (*Remor de veus.*) Doni lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional entre l'esmena número 7 i el text del Projecte de Llei consistent a modificar la lletra j) de l'article 5 del Projecte de la manera següent: "j) Concedir, gestionar i controlar les subvencions i els

ajuts que l'Administració de la Generalitat canalitza a través de l'INCAVOL i les que el Departament de Benestar Social destina com a subvencions o ajuts per al funcionament administratiu de les entitats de voluntariat." I a afegir, al final de l'article, un nou paràgraf amb el text següent: "2. Per a l'exercici de les funcions descrites anteriorment, l'INCAVOL haurà d'estar informat dels ajuts que les diferents administracions públiques de Catalunya destinen a les entitats per a la seva acció voluntària".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. El Grup d'Iniciativa té una altra esmena a aquest article cinquè, a la lletra n), número 2. Senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Senyor President, també la retirem en favor d'un altra transaccional entre aquesta esmena i l'esmena número 10, del Grup Socialista també.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup Socialista ha quedat mencionat; si vol la senyora Ferran intervenir...

La Sra. FERRAN: Senyor President, fa referència a l'esmena que està reservada en el Ple?

El Sr. PRESIDENT: La tres, sí.

La Sra. FERRAN: Sí, en aquesta esmena el text original diu que: «La creació, posada en marxa i manteniment d'un cens d'entitats de voluntariat que ens serveixi d'acreditació de la seva activitat en l'àmbit de l'acció voluntària». La nostra esmena va en el sentit que digui que aquest cens ha de ser exclusivament d'entitats de voluntariat cívic o social. I per què? Perquè volem evitar que hi hagi confusions entre qualsevol altra entitat que faci una activitat voluntària, però que, en canvi, la seva finalitat no sigui la del voluntariat, no sigui la d'una prestació voluntària. Per tant, aquesta esmena en el sentit de ressaltar que aquest cens ens sembla molt bé, però que se separi d'aquelles entitats que són exclusivament de voluntariat o aquelles altres que, tenint unes altres finalitats, esportives, culturals, recreatives, etcètera, tinguin una acció voluntària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. El senyor Padrós vol pronunciar-se sobre aquestes transaccionals?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President. Les esmenes del Grup Socialista i d'Iniciativa per Catalunya fan referència a la mateixa lletra de l'article cinquè, l'article que fa referència a les funcions de l'Institut Català del Voluntariat, i en aquest aspecte pensem que la inquietud del Grup Socialista, que en el text inicial del Projecte no quedava explicitada, podia quedar clarament respectada o clarament, doncs, aclarida —valgui la redundància. A través de l'assumpció d'aquesta transaccional recollim bàsicament l'estructura de l'esmena del Grup d'Iniciativa, la qual permetria deixar ben evident que el registre..., ah!, el cens d'entitats de voluntariat que es posaria en marxa contemplaria bàsicament el que són les entitats que es dediquen al camp del voluntariat cívic i social, i esdevindria també una situació d'homologació per a aquelles entitats que la seva acció fonamental no fos la del voluntariat, però que en algun moment, ja fos per programes determinats, amplis, que en algun moment tinguessin alguna acció voluntària, poguessin també quedar d'alguna manera homologades en aquest cens. D'aquesta manera aconseguiríem diferenciar aquests dos tipus d'entitats, que seria el que el Grup Socialista i el Grup d'Iniciativa venien a manifestar amb aquestes dues esmenes.

Per tant, senyor President, li faig arribar la transacció a la qual hem arribat i que em sembla que, si el Grup d'Iniciativa i el Grup Socialista..., doncs, hi estarien també d'acord.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. El senyor Secretari procedirà a donar lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional entre les esmenes 9 i 10 i el text del Projecte, consistent a donar una nova redacció al punt n) de l'article 5, consistent a dir: "n) La creació, posada en marxa i manteniment d'un cens d'entitats de voluntariat cívic i social, que ens serveixi d'acreditació a nivell administratiu. Les entitats d'acció voluntària l'activitat primordial de les quals estigui vinculada amb altres departaments de la Generalitat quedaran incloses a nivell administratiu en l'àmbit de l'INCAVOL, com a entitats homologades".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Abans de procedir a les votacions, haig d'anunciar que existeixen unes esmenes lingüístiques que s'entenen també incloses en el text. Fent ús del principi de l'economia processal, votarem de la següent forma: votarem, en primer lloc, les esmenes transaccionals a l'article cinquè, que suposo que es podran fer en una sola votació, i després, en una altra, tota la resta del Dictamen, perquè no hi han altres esmenes. Procedirem d'aquesta manera, doncs.

Vots a favor de les esmenes transaccionals a l'article cinquè?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació es vota la resta del Dictamen.

Vots a favor?

La resta del Dictamen també ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al segon punt de l'ordre del dia, que és... Ah!, explicació de vot; els grups volen explicar el vot, per consegüent procedirem de menor a major. L'Agrupació del CDS, no... Hi renuncia. L'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana em sembla que també. El Grup Mixt, també. El Grup Popular vol explicar el vot? Tampoc. El Grup d'Iniciativa? La senyora Fabian té la paraula.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Molt breument, hem de dir que el Grup d'Iniciativa per Catalunya està satisfet de les modificacions que s'han produït en els tràmits de ponència i comissió. Aquesta Llei és molt diferent a la Llei que va entrar en aquest Parlament. Se'ns han acceptat esmenes del nostre Grup des de l'exposició de motius fins a la inclusió d'objectius de l'Institut Català del Voluntariat, inclusió de noves funcions, composició del Consell Rector i definició de les seves funcions, funcions del president i del gerent de l'INCAVOL, composició del Consell Assessor; tot això estava previst que quedés per reglament i, en canvi, ha estat legislat, conforme era el criteri i el que volia el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Últimament, a última hora d'aquest matí també se'ns ha..., hem quedat satisfets pel tema del control i la concessió de subvencions, que creiem que aquest Institut ha d'administrar, i la creació del cens d'entitats del voluntariat, que també creiem que era necessari que es produís.

Per tant, pensem que ha estat una bona tasca la que s'ha produït amb els tràmits legislatius, que han fet que arribéssim a aquest Ple sense cap esmena. Només lamentem una cosa: les presses amb què s'ha legislat aquesta norma, que pensem que si haguéssim tingut més temps hagués quedat jurídicament més

acurada, millor feta; lamentem que no hàgim tingut temps de fer millor la feina.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Després de la senyora Fabian, la senyora Ferran, pel Grup Socialista, explica el vot.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, dir-los que ha estat una satisfacció treballar en l'elaboració d'aquesta Llei. Els grups que hem participat en la ponència, el Grup de Convergència i Unió, Iniciativa i el Grup Socialista, varem acordar en un principi no fer-ne ús polític pel contingut que tenia aquesta Llei, en el respecte que ens mereixen les organitzacions de voluntariat, moltes d'elles amb una definició de neutralitat en el terreny polític. Així ha sigut possible que el Grup que dona suport al Govern hagi acceptat quasi la majoria de les nostres esmenes, i que tots plegats hàgim acceptat una quantitat considerable d'esmenes transaccionals.

Hem treballat, jo diria, potser, com una organització de voluntariat més que com a ponents de grups polítics d'aquest Parlament i, per tant, agrair l'actitud dels companys Jaume Padrós i Miquel Padilla, del Grup de Convergència, i la companya Rosa Fabian, com també del Director General d'Acció Cívica, que ha fet possible un esperit d'entesa per elaborar, en conjunt, aquesta Llei.

I quines millores considerem que han sigut possibles per l'aportació del Grup Socialista? Fonamentalment, ressaltaríem que tres: hem aconseguit millorar aquesta Llei, posant la composició del Consell Rector, que és el màxim òrgan de direcció que ha de tenir aquest Institut; entitats que per dret propi, doncs, participaran en aquest Consell Rector entitats com són les dues organitzacions internacionals més nombroses en nombre de voluntariat, com són Càrites i Creu Roja, tindran la seva representació en aquest Consell, com també totes les organitzacions de voluntariat incrites en la Federació Catalana del Voluntariat, i també representants dels ajuntaments, que són a la vegada els representants de les comunitats on presten serveis aquestes organitzacions de voluntariat.

També, aconseguir la composició del que es diu Consell Assessor, que a més a més de les entitats abans esmentades, doncs, en formarà part també el món empresarial, els sindicats i el col·legi professional amb més representació, el més implicat en el món del voluntariat.

I un tercer guany —que diríem— aconseguit per les esmenes socialistes, diríem també que és l'establiment d'unes mesures de reconeixement honorífic que es mereixen aquestes organitzacions i els seus voluntaris.

Dir que l'INCAVOL és un instrument, un instrument que en mans del Govern pot tenir dues interpretacions. Una: pot utilitzar-se o entendre's, també, com una intromissió de l'Administració en la lliure determinació que tenen aquestes organitzacions. Però esperem que això no sigui, ni d'aquest Govern ni en cap altre, aquesta interpretació de l'INCAVOL. El voluntariat és una iniciativa social i, per tant, de la societat civil. L'INCAVOL ha de servir per a allò que l'acabem de crear, que és promocionar el voluntariat, sigui individual, sigui organitzat, sigui cívic o sigui social, i també donar protecció a les organitzacions de voluntariat.

En altres països occidentals, on ja és una llarga tradició aquest tipus d'organitzacions, l'Administració fa aquesta tasca; fa la tasca de protector, de promotor, de reconeixedor de les tas-

ques que fan els voluntaris. Països com Suïssa, Gran Bretanya, Estats Units, Holanda, Austràlia, Israel, tenen una llarga tradició d'organitzacions de voluntariat. En el nostre país queden encara coses per fer, i suggereixo, ressaltó aquí recomanacions o tasques que seria convenient tenir en compte en el futur, com és crear una llei, un marc jurídic que per a l'exercici del voluntariat doni cobertura a totes aquelles persones que exerceixen aquesta tasca. Esperar, també, que el Govern tingui en compte les recomanacions del Consell d'Europa sobre el treball voluntari, el respecte, també, a l'aplicació a la Carta Europea del Voluntariat, feta per totes les seves organitzacions i, sobretot, l'aplicació de la resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides incitant els governs a agrair als voluntaris la seva tasca i a celebrar, com ha dit fa uns moments el senyor Conseller, a celebrar el 5 de desembre, Dia Internacional del Voluntariat.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei pot ser un homenatge avançat, que aquest Parlament fa a totes les organitzacions de voluntariat, a celebrar abans del dia 5, o sigui avui mateix, aquest Dia Internacional del Voluntariat.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per a explicació de vot, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Padilla.

El Sr. PADILLA: Senyor President, senyores i senyors diputats, acabem d'aprovar per unanimitat la creació de l'Institut Català del Voluntariat, o INCAVOL, com segurament a partir d'ara serà més conegut popularment.

Podria succeir que la creació d'aquest Institut passés com un fet gairebé irrellevant, i això cal dir, senyores i senyors diputats, que no és gens cert. Jo intentaré donar alguns motius pels quals cal que aquesta Cambra se'n senti orgullosa. I cal, també, que se'n sentin orgullosos els voluntaris, les entitats de voluntaris i, en definitiva, tot el poble de Catalunya.

En primer lloc, perquè ens trobem davant d'un fet únic a Europa. El Parlament de Catalunya ha esdevingut, avui, la primera Cambra europea que ha creat un organisme de suport i gestió per al món del voluntariat.

En segon lloc, aquesta creació, a través de la discussió de la Llei que acabem d'aprovar, ha estat possible per la voluntat decidida i unànime de tots els grups de la Cambra. Una voluntat que s'ha traduït en el fet que en tot moment s'hagi defugit l'apropiació partidista del tema; una voluntat que s'ha traduït a voler expressar, per part del Govern de la Generalitat i dels grups esmenants, les inquietuds i aportacions de les mateixes entitats del voluntariat; una voluntat en la qual tothom ha tingut la seva part de responsabilitat, però que jo, des d'aquí, vull explicitar de forma especial en els noms del Grup d'Iniciativa per Catalunya, en el Grup Socialista, d'una banda i, si m'ho permeten, també en el nostre propi Grup de Convergència i Unió.

En tercer lloc, nosaltres hem coincidit en tot moment amb la filosofia del text del Govern, però hem estat oberts a escoltar els posicionaments argumentals dels grups esmenants. Cal dir, en aquest sentit, que el resultat d'aquesta aproximació ha estat que un projecte de llei de trenta esmenes arribi a aquest Ple amb només tres esmenes i, finalment, a una aprovació unànime del Projecte. Quan un text arriba a aquest grau de consens és evident, senyores i senyors diputats, que és degut, fonamentalment, al fet que uns i altres hem hagut de cedir en alguns temes

més o menys importants. Un exemple clar va ser la llarga discussió que sobre la composició del Consell Rector de l'Institut Català del Voluntariat vàrem tenir, per exemple, amb Iniciativa per Catalunya, ja que ells volien una presència dels sindicats i nosaltres defensàvem la presència del Consell Nacional de la Joventut. Malgrat això, l'important ha estat el resultat final.

En quart lloc, aquest és el resultat que ens dóna una bona feina per tal de poder treballar amb més eficàcia al servei del voluntariat. I perquè aquest voluntariat treballi amb més eficàcia i garanties al servei de la comunitat, al servei del país, amb la filosofia de donar-se a la comunitat a canvi de res.

Què diu de fonamental aquesta Llei que acabem d'aprovar? Primer, hem acurat una definició més acurada i completa del que entenem per voluntari i per entitat de voluntariat. Segon, hem definit extensament les possibilitats, que en són moltes, que tindrà l'INCAVOL de promocionar i recolzar el món del voluntariat. Tercer, hem creat un consell rector, màxim òrgan de l'INCAVOL, en què la seva composició ha esdevingut, per si mateixa, innovadora; per exemple, en donar cabuda que les entitats de voluntariat social i cívic participin en aquesta direcció en una proporció del 33%, una representació de les entitats municipalistes de Catalunya, i un 60% de l'Administració de la Generalitat. Quart, i últim, també la Llei ha creat el Consell Assessor de l'INCAVOL, òrgan de participació i consulta, en el qual, a més dels ens esmentats anteriorment, es dóna cabuda al món sindical i empresarial, al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i, eventualment, a persones de reconegut prestigi en el camp del voluntariat.

Finalment, aquesta Llei, senyores i senyors diputats, permet decididament —i aquest és el nostre compromís— que es promogui el desenvolupament del voluntariat en totes les seves vessants, es respecti sempre la seva independència i autonomia, es facilitin tots els recursos necessaris i la màxima utilització de les infraestructures públiques per a donar el suport a un treball beneficiós per a la comunitat; també, finalment, es sensibilitza la societat respecte als problemes socials i les solucions que poden aportar les accions solidàries del voluntariat.

Per acabar, senyor President, vull manifestar, un cop més, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el nostre agraïment a les entitats de voluntariat que avui també hi són entre el públic, perquè aquesta Llei s'ha formulat, fonamentalment, des de les seves aportacions. Vull explicitar aquest agraïment a Creu Roja, a Càritas i a les més de seixanta entitats aplegades en la Federació Catalana del Voluntariat Social.

Vull, també, explicitar el nostre agraïment als serveis de la Cambra, en especial a la senyora lletrada, perquè un cop més ens ha facilitat enormement la nostra tasca. Si m'ho permet, senyor President, a tots els grups de la Cambra i de forma especial al Grup Socialista i d'Iniciativa per Catalunya, concretament a les diputades senyora Pilar Ferran i Rosa Fabian, i també, naturalment, al meu company de grup, Jaume Padrós.

Finalment, senyor President, vull agrair, naturalment, l'actitud del Conseller de Benestar Social, que ha impulsat aquest Projecte, i molt especialment, també, al Director General d'Acció Cívica, el senyor Francesc Xavier Marimon, autèntica ànima i artífex del projecte, que amb l'equip de col·laboradores del Departament de Benestar Social, Maria José Fernández, Carme Canela i Dolors Mach, ha impulsat i vehiculat els acords finals.

Senyor President, per acabar, ja definitivament, a tots ells els vull donar, a tots, les gràcies. Gràcies, perquè estem fent, realitzant un cop més les paraules de Mister Albert Coppé, president de l'Association pour le Voluntariat à l'Acte Gratuit en Europe, que, en una visita realitzada mesos enrere, posava de manifest que en cap lloc del continent s'estava fent tant pel voluntariat com s'està fent aquí a Catalunya.

Al començament deia que tots plegats ens podíem sentir orgullosos del que havíem fet avui aquí. El proper dia 5 de desembre, com ja molt bé ha assenyalat la senyora Pilar Ferran, es celebrarà el Dia Mundial del Voluntariat. L'aprovació d'aquesta Llei pionera és i serà la millor manera que ells i nosaltres puguem celebrar-ho.

Senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padilla. Passem al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social. La Comissió corresponent ha emès Dictamen. Hi ha algun membre del Consell Executiu que vulgui presentar la iniciativa de la llei?

Té la paraula l'honorable Conseller senyor Comas.

Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Molt honorable senyor President, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, la presentació del Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya i als Consells Comarcals en Matèria de Serveis i Assistència Social em permet de manifestar una íntima satisfacció, que m'agradaria que fos compartida, per tal com aquesta Llei possibilita una coordinació d'esforços que és necessària si volem servir eficaçment als nostres conciutadans més necessitats.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social i de fundacions i associacions de caràcter benèfic-assistencial. D'acord amb aquestes competències, i tenint en compte les que s'atribueixen a la Generalitat en matèria de Seguretat Social i de Règim Local a la Llei 26/85, de 27 de desembre, de Serveis Socials, s'estableixen a Catalunya els fonaments d'una política global i integrada de serveis socials.

Aquest sistema de serveis socials té com a objecte constituir un tot funcional, ben coordinat, i corregir la dispersió de forces que hi havia en aquest camp, superant així antigues concepcions basades en la idea de beneficència, amb la finalitat d'assolir per a tots els ciutadans de Catalunya el que defineix l'article 25 de la Declaració Universal dels Drets Humans de l'Organització de les Nacions Unides.

El procés, per tal de fer efectiva la previsió estatutària i el compliment de la finalitat perseguida per la Llei 26/85, de Serveis Socials, passa per la redefinició de competències de les ad-

ministracions que, com la provincial, venien exercint funcions en matèria d'assistència i serveis socials. D'altra banda, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya també conté un mandat en el sentit de concretar l'establiment d'una organització territorial pròpia a Catalunya. Aquest és, possiblement, un dels aspectes més rellevants de l'autonomia, que s'arrela en els antecedents històrics i en la voluntat política d'autogovern de Catalunya, i que ha de constituir un dels seus elements diferencials en relació a la resta de l'Estat.

És evident que la voluntat i la decisió polítiques s'han de traduir en normes emanades del Parlament, que permetin la concreció d'aquesta secular vocació d'autogovern del nostre poble. El text articulat i refós de les Lleis de Bases de Règim Local de 1955 atorgava a les diputacions provincials competències en matèria d'assistència social, i la Llei 7 de 1985, de 2 d'abril, Reguladora de Bases de Règim Local, en la seva disposició transitòria segona, estableix que fins que la legislació de l'Estat i la de les comunitats autònomes que es dicti, d'acord amb l'article 36 de la mateixa Llei, no disposi altra cosa, les diputacions provincials conservaran les competències que els atribuïa la legislació sectorial vigent.

L'esmentat article 36 disposa que són competències pròpies de la Diputació les que, sota aquest concepte, els atribueixen les lleis de l'Estat i de les comunitats autònomes, en els diferents sectors de l'opinió pública i, en tot cas, la d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, així com la coordinació dels serveis que aquests presten.

És per la Llei posterior, la 5 de 1987, del 4 d'abril, de Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, on s'estableix que les distribucions d'aquestes competències entre les comarques i la Generalitat s'haurà de fer mitjançant les lleis del Parlament de Catalunya.

Perseguint la materialització dels principis democràtics de desconcentració i de descentralització, cal remarcar en tot moment que tant l'esmentada Llei 26/85, de Serveis Socials, com la Llei 6/87, sobre Organització Comarcal de Catalunya, ja preveuen la distribució territorial de les competències que regulen.

Mai com avui, senyores i senyors diputats, cal insistir en la concepció que té el Govern de Catalunya en el sentit de voler projectar una acció de govern sota el guiatge del servei i l'atenció als drets dels ciutadans. Atendre i donar satisfacció als drets dels ciutadans és respondre a les legítimes demandes d'aquests per assolir la qualitat de vida pròpia d'una societat com la nostra.

En definitiva, aquesta Llei que presentem respon a la necessitat de completar la legislació sectorial i, al mateix temps, s'inicia un procediment que culminarà en l'acord que s'adopti en el si de la Comissió Mixta, prevista per la Llei 5/87, a la qual atorguem una importància i fins i tot una transcendència pròpia de la indefugible necessitat de vertebració i ordenació territorial del nostre país.

Aquest Projecte de Llei arriba a aquesta Cambra havent-se produït en el si del plenari de les diputacions de Tarragona, de Lleida i de Girona l'aprovació per unanimitat o per àmplia majoria de la transferència a la Generalitat de Catalunya de competències en matèria de serveis i assistències socials. A Girona, es va aprovar per unanimitat dels grups polítics representats en aquesta institució: Convergència i Unió i el Partit Socialista. A Tarragona, hi votaran a favor Convergència i Unió; en contra,

el Partit Popular i l'abstenció del Partit Socialista. I a Lleida, hi votarà a favor Convergència i Unió i, en contra, el Partit Socialista i el Partit Popular.

També aquest Projecte de Llei arriba a aquesta Cambra amb dues esmenes a la totalitat i una al text; no s'ha aconseguit, doncs, la unanimitat i el consens de les dues darreres lleis que he tingut l'honor de presentar al Ple d'aquest Parlament. És per aquest motiu, i perquè es tracta d'una llei que considero especialment important, que em permeto demanar amb tot el respecte, als posicionaments polítics que finalment els diferents grups parlamentaris desitgin mantenir, la reflexió sobre si hi ha raó suficient perquè es mantinguin les dues esmenes a la totalitat.

S'han esmentat els precedents legals que ara reitero. Adduïria, addicionalment, la realitat de les votacions produïdes pels diferents partits en les tres diputacions també esmentades. El Partit Socialista ha votat diferent en cada Diputació: a Girona, a favor; a Tarragona, abstenció, i a Lleida, en contra.

Crec que aquesta realitat podria fer-nos confiar que la situació confusa que d'aquesta es desprèn pugui derivar-se en una posició que fos concordant amb el que he llegit a la premsa el 28 de març de 1981. És a dir, fa ara deu anys. Fa deu anys, quan l'illustre Diputat d'aquest Parlament, senyor Joaquim Nadal, del Grup Parlamentari Socialista, deia: «Es reitera la necessitat d'urgència que es produïssin ja les transferències de les diputacions a la Generalitat», i també el que consta a la mateixa publicació respecte al fet que el Grup Socialista de la Diputació de Girona, en aquella data —fa deu anys— protestava per l'amenaça del Govern Civil a recórrer als tribunals per la pretesa inconstitucionalitat de l'acord de la Diputació de Girona.

Podríem afegir les mateixes manifestacions i votacions del Grup Socialista en l'aprovació de Llei que buidava de contingut les diputacions. El repàs a les manifestacions d'aleshores —veure el *Diari de Sessions*— em dona peu a manifestar el desig que el Partit Socialista reconsideri l'esmena a la totalitat. Més difícil se'm presenta amb el Partit Popular, perquè és cert que sempre s'ha mantingut contrari al traspàs de competències de les diputacions, i amb les votacions esmentades de les diputacions s'ha mantingut aquest posicionament.

Bé, de qualsevol manera, en demanar el vot favorable a Cambra fa que també els presenti la meua petició de reconsideració donada la racionalització en la prestació de serveis que persegueix la Llei i que permetrà aconseguir una vegada aprovada.

Com he dit, senyores i senyors diputats, estem davant un Projecte de Llei que és important per als nostres conciutadans i, en forma especial, els que més ho necessiten. Reitero la petició de suport i els agraeixo a tots, en gran manera, el treball parlamentari que els diferents grups parlamentaris d'aquesta Cambra han realitzat en la tramitació d'aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. No havent-hi cap diputat encomanat per la Comissió per presentar el Dictamen, passem seguidament al tràmit de les esmenes a la totalitat. (*L'I. Sr. Tomàs demana per parlar.*) Sí, el senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, al tercer punt de l'ordre del dia, tot i que les matèries són diferents, la qüestió és la mateixa i el nostre Grup demanaria que poguéssim agrupar els dos

punts per fer una sola defensa a les nostres posicions i, en tot cas, de fer una defensa de les esmenes a la totalitat de forma conjunta, si no hi hagués inconvenient per part dels altres grups de la Cambra.

El Sr. PRESIDENT: El Grup d'Iniciativa, que també té esmena a la totalitat, no hi ha problema amb aquesta acumulació? I el senyor... Convergència i Unió, conformes? L'esmena del Grup Popular. Estan d'acord amb l'acumulació... Doncs es procedirà.

La Sra. FABIAN: Perdó, nosaltres no tenim esmena de totalitat.

El Sr. PRESIDENT: És una deformació professional. (*Rialles.*) La primera és presentada pel Grup Socialista... Sí, ah! exactament. Feti la presentació de l'altre Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal.

En fa la presentació l'honorable Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, senyor Vallvé.

Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Joan Vallvé): Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats; en presentar aquest Projecte de Llei de Transferència de Competències de les Diputacions Provincials a la Generalitat de Catalunya en Matèria Agrària i Forestal es fa realitat el que representa un avenç en la consolidació de l'autogovern i en l'assumpció d'unes competències exercides al seu dia per la Generalitat republicana i que només la seva supressió per la legislació franquista va delegar en les diputacions provincials.

El mateix preàmbul de la Llei recorda que «d'acord amb la Llei 7/85, Reguladora de les Bases de Règim Local i amb la Llei 8/87, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya, les competències de les diputacions seran aquelles que els atribueixen les lleis de l'Estat i de les comunitats autònomes en els diferents sectors de l'acció pública». És voluntat del Govern de la Generalitat, en compliment de la Llei 5/87, de Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, que les funcions traspassades s'efectuïn d'acord amb el principi de descentralització i de desconcentració.

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'organitza, des de l'entrada en vigor del Decret 250/82 i l'Ordre de 22 de novembre del 86, en delegacions territorials, oficines d'àrea i oficines comarcals. Totes aquestes entitats responen a la necessitat de l'Administració catalana d'estar més a prop dels administrats i, concretament, de la població agrària, ramadera i forestal que, tot i representar només un 4,5% de la població activa, ocupa més del 84% del territori de Catalunya.

No seria just, en presentar aquesta Llei de Transferència de Competències de les Diputacions a la Generalitat, que no recordés, encara que sigui de forma breu, la important contribució que moltes entitats han fet a l'agricultura catalana. La història de la nostra agricultura d'aquest segle no es pot explicar sense referir-nos a l'Escola Superior d'Agricultura, creada per la Di-

putació de Barcelona, l'any 1912. Aquest fet tenia ja precedents, segons explica Joaquim Camps i Arboix en la seva *Història de l'agricultura catalana*, en l'Escola de Perits i Capatassos Agrícoles de la Diputació de Barcelona, creada l'any 1894; i en l'Escola de la Granja de Fortianell, de la Diputació de Girona.

L'Escola Superior d'Agricultura fou un dels pilars fonamentals de l'acció de la Mancomunitat en matèria agrària; l'altre, ho va ser la Granja de Caldes de Montbui, la Torre Marimon, propietat fins aleshores de Pere Matarodona i Serracanta. Aquesta Granja de Caldes depenia directament dels Serveis d'Agricultura, predecessors en el temps del que gairebé quaranta anys més tard va ser el Servei d'Extensió Agrària, creat pel Ministeri d'Agricultura.

Totes aquestes institucions de la Generalitat de Catalunya, perdó!, de la Mancomunitat de Catalunya passaren a la Generalitat un cop passat el període de la Dictadura del General Primo de Rivera, que n'havia suprimit algunes. Tampoc no seria just, en una època més recent, que no esmentés el treball realitzat pel servei agro-pecuari de la Diputació de Tarragona, per la Granja Camps i Armet, de la Diputació de Girona, i pel Servei de Ramaderia de la mateixa Diputació, SEMEGA.

La incorporació dels serveis d'agricultura a la Generalitat podrà permetre una millor racionalitat organitzativa, amb una millor descentralització a través de les oficines comarcals del Departament i dels mateixos consells comarcals, i un millor servei a l'agricultor i ramader, objectiu fonamental del Govern de la Generalitat. Per tot això, senyores i senyors diputats, els demano el vot favorable al Projecte de Llei que presentem.

Gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Ara, per defensar les esmenes a la totalitat del Grup Socialista, les esmenes de retorn, té la paraula l'illustre Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, deixin que comenci, doncs, amb un to així simpàtic i dient que poques vegades passa que aconseguim portar els consellers de dos en dos, aquí, en el faristol, a parlar de lleis. I crec que això és bo; i això és bo —i ho he dit amb tota la simpatia— perquè significa que hi ha un debat, encara pendent en el nostre país, que és el debat de les lleis territorials, el debat de la seva reformulació, el debat de la posada en marxa i del consens necessari perquè, definitivament, puguem organitzar el nostre país en condicions.

Segurament, si els senyors consellers que han parlat i d'altres consellers haguessin llegit el que diu la Llei de Bases i Règim Local i també la Llei Municipal sabrien —i m'estranya perquè els dos consellers després n'han fet referència— que les diputacions, avui, segurament afortunadament, només tenen les quatre competències que el Conseller, senyor Comas, abans ha dit. És a dir, la de la cooperació, etcètera, que vostès saben tan bé; i no tenen competències en res més.

Això és el que hauria hagut de permetre i de facilitar l'entesa, entesa que s'ha intentat diverses vegades i que segurament no ha acabat d'ultimar-se de grau satisfactori. El que encara fan les diputacions són activitats, serveis que els vénen del passat, que els estan fent per suplència i que el que crec que estan demanant és que la Generalitat se'n faci càrrec d'una vegada per sempre. I que se'n faci càrrec amb condicions.

El senyor Comas sempre ha dit una cosa que per a mi és, des del punt de vista legislatiu, gravíssima, i bona des del punt de vista del desplegament de l'Estatut i de la temàtica, que és dir: «les Diputacions de Tarragona, de Lleida i Girona —amb les condicions en què ara jo no entraré a parlar aquí—, sense la Llei, ja s'han posat d'acord amb el Departament corresponent.

Què vol dir? Que aquestes lleis no fan falta; que aquestes lleis són inútils. I per què són inútils? Per què aquestes lleis no poden legislar? Per què és una legislació-ficció? Perquè el que estan tractant s'ha de discutir des de la perspectiva del traspàs d'una gestió i no des del traspàs d'una competència; fins i tot en les dues lleis hi ha confusions. Per exemple, en la Llei d'Agricultura es parla de competències, de traspàs de competències a la Generalitat i, en canvi, en el text, en el text es parla de les comarques; en el títol no se'n parla —i a això em referiré posteriorment—; en canvi, a la dels Serveis Socials sí que queda molt clar el tema de demanar totes les competències de serveis socials sense tenir en compte les competències que tenen les administracions locals en aquesta matèria; una matèria que no hauria de ser motiu de conflicte, ni motiu de discussió, ni motiu d'intervencions punyents, sinó que hauria de ser motiu d'intentar la coordinació, l'assumpció, la suma, les sinèrgies d'esforços per combatre un dels temes que són més dolorosos a casa nostra, com ha significat l'assistència i els serveis socials.

Jo crec que el que passa, senyores i senyors diputats, és que després de quatre anys i mig que van ser aprovades aquelles lleis, el balanç que presenta el Consell Executiu del desplegament de les lleis territorials és molt pobre; és molt pobre i s'acaba aquesta Legislatura, i vostès hauran de donar comptes a l'opinió pública de què és el que ha passat amb aquelles lleis. I d'aquestes lleis que fan referència al traspàs d'activitats i serveis de les diputacions, com de la dotació de competències als consells comarcals que estan vivint, sobrevivint, amb poquetes coses, cap d'elles —cap d'elles— important, vingudes del mateix Consell Executiu; com que no tenen un balanç, aquest balanç l'han d'acabar de completar amb aquestes dues lleis, que no diuen res de res.

Lleis que són, al nostre entendre, una de les mostres més clares que aquelles lleis no són un instrument vàlid per resoldre aquest problema, i que haurem de parlar, tard o d'hora —nosaltres preferiríem que fos demà mateix o després d'acabar aquesta sessió—, novament, totes les forces polítiques a dir: anem a redefinir, anem a reformular, anem a modificar allò que aquestes lleis tenen d'imperfecte, per fer possible que siguin útils a la societat catalana; perquè, aquestes lleis, no han aconseguit el que ha d'aconseguir una llei, que és millorar la prestació de serveis al ciutadà: no ho han aconseguit.

Dit això, nosaltres creiem que davant un text d'aquesta naturalesa, d'uns textos que nosaltres anomenem «de ficció», no hi podríem fer unes esmenes a la totalitat amb text articulat o unes esmenes parcials. Nosaltres, que ho fem en tots els projectes de llei, fins i tot en els projectes de llei que han estat ben estructurats, que són de temàtica similars com és la Llei de Museus o la Llei de l'Esport, el nostre Grup hi ha participat a fons, ha buscat el consens, ha buscat l'acord, ha cercat que aquesta Llei fos útil per al conjunt de la ciutadania, perquè sabem que el sector social estava esperant aquest tipus de lleis.

És clar, aquest tipus de lleis, què diuen? No diuen només: «Passa de *a* a *b*», sinó que diuen: «Escolti, el sector s'estructura

d'aquesta manera:» —parlem de museus— «museus nacionals, museus tals, museus quals. Aquests museus depenen d'aquesta Administració; aquests museus depenen de l'altra Administració, etcètera.» Però aquestes lleis, això, no ho diuen, en tot cas, la que intenta introduir-se més en aquesta matèria és la Llei d'Agricultura, la llei que fa referència a agricultura, i després em referiré a què és l'absència de... què impossibilita que aquesta llei segueixi el mateix curs que van seguir la Llei de Museus o la Llei de l'Esport.

Per aquests motius, nosaltres, dissortadament, no perquè tinguem prevenció dels traspàsos o perquè no desitgem que la Generalitat tingui allò que li pertoca: som els primers a defensar —ho hem estat sempre— que la Generalitat tingui allò que és seu, que ho agafi, que ho exerceixi i, en tot cas, que es posi d'acord amb les administracions que ostenten per suplència —per suplència després de dotze anys— una activitat que pertoca al Consell Executiu, i es posin d'acord, per exemple, en el seu finançament, perquè el finançament que està fent una Administració local són recursos que han d'anar a l'Administració local, i, en tot cas —i ho saben molt bé tots els membres del Consell Executiu—, les administracions, totes les administracions han dit: «Escolti, nosaltres no volem lesionar els interessos de la Generalitat fent un traspàs dolós per al servei, per a l'activitat, per al personal, i posem-nos d'acord en uns anys, en uns ritmes, en unes cadències..., i tampoc, d'aquesta manera, lesionem tant els interessos dels municipis, que prou faltats de recursos estan com perquè, a aquests municipis no els donem els diners que demanen per fer possible que els serveis mínims, o els serveis necessaris per als ciutadans d'aquells municipis es puguin posar en marxa a través de recursos que han de venir de les diputacions, que sí que és una de les activitats fonamentals i centrals de la seva pervivència en aquest moment, fins al dia que es decideixi la seva dissolució.»

Em vull referir, per exemple, a la Llei d'Agricultura, en primer lloc, per posar en evidència que són lleis de poca qualitat, que no ens serveixen per a res, que són lleis de ficció, de ficció; en el tema d'agricultura, si vostès agafen la Llei del 4 d'abril, 6/87, de l'Organització Comarcal, en el seu article 25, senyor Conseller, diu que «la comarca tindrà competències que li vindran del Consell Executiu en les següents matèries: l'ordenació del territori i de l'urbanisme» —ho llegiré, perquè és bo de recordar—, «la sanitat, els serveis socials, la cultura, l'esport, l'ensenyament i la seguretat pública i el medi». No parla d'agricultura.

Què és el que està passant per les intimitats del Consell Executiu de la Generalitat en matèria agrària? No és cert, senyor Conseller, que vostès pretenguin, amb aquesta Llei, aproximar l'Administració a l'administrat; vostès, amb la introducció d'una disposició addicional, que jo crec que ha vingut com a conseqüència d'una decisió política —no de caràcter administratiu—, estan fent un primer intent, un primer intent —i això és molt seriós— de desmuntar les agències d'extensió agrària, que és l'administració pròpia que té el Departament, perquè la Llei no dona competències en matèria d'agricultura als consells comarcals —competències que vénen del Consell Executiu de la Generalitat o que vénen de les nostres competències estatutàries—, com tampoc els en dona en matèria d'indústria, per exemple.

I per tant, aquí hi ha aquest intent, i no s'hi val, no s'hi val d'utilitzar un mal projecte de llei, un projecte que no té les

competències, diguem-ne, definides, que no té les característiques de l'ens definides, per començar a intentar modificar una administració agrària catalana que ha donat molt bons resultats i a la qual tots nosaltres li hem donat el nostre suport en tots els moments, des de la seva participació, en tant que ha estat un instrument vàlid per a la nostra pagesia.

Per què? No ho entenem. Per què, si es vol modificar l'administració agrària catalana, no s'utilitza una altra... és a dir: «Escolti, això no serveix i ara, això, ho faran les comarques, o ho faran els ajuntaments, o ho farem nosaltres directament, o ho faran les futures regions,» —que espero que, un dia o altre, a Catalunya tinguem regions— «ho faran les regions». Però per què aquest intent? No ho entenem.

I si ara entrem en matèria sectorial, senyor Conseller, senyor Conseller, em vol dir quina activitat, quina competència en agricultura tenen les diputacions provincials? Cap. Cap. Perquè, si fos així, jo, políticament, em podria banyar amb... —puc acumular el temps, no?

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí.

El Sr. TOMÀS: Molt bé. Podria banyar-me amb un cert —diguem-ne— «descaro» polític, de dir: «Escolti, si això és cert, com és que la Diputació de Lleida, que és on el 20% de la població viu de l'activitat agrària, només destina 95 milions de pessetes» —d'acord amb l'annex de la Llei— «a la matèria de les seves competències agràries?» Significaria que vostès haurien dedicat molt pocs recursos i molt pocs esforços, molt poca voluntat a solucionar els problemes de l'agricultura de Lleida. Per què la Diputació de Lleida només hi destina 95,5 milions de pessetes? Perquè la Diputació de Lleida no té competències en matèria d'agricultura.

Però és que, en matèria de ramaderia, si alguna competència, algun servei, alguna activitat tenien d'abans del nostre Estatut, de l'època precedent, vostè sap molt bé, senyor Conseller, que tot això ja va ser traspassat, ja va ser donat a l'IRTA, amb la creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agrària; per tant, ja està, això ja és un tema acabat. La Llei ho diu. «Escolti, ara el Mas Bover», etcètera. Què passa? Molt bé, doncs, que haguessin fet una llei sectorial, en la qual haguessin dit: «Escolti, a efectes de tal...», i ja era més que suficient, però a partir d'aquest moment ja no hi ha..., les diputacions ja no fan la recuperació... —no ho sé, deixi-m'ho recordar—, de la raça ripollesa, no?, això no ho fan, i em sembla que tampoc ho fa la Generalitat, em sembla que ja ho ha abandonat, no?, ni recupera la gallina Prat lleonada, que era aquella gallina tan bona, que era la mostra de l'evolució agrària de la nostra Mancomunitat, en els principis de segle; també em sembla que ha desaparegut. Competia —crec que competia— amb les bones races genètiques de Nord-amèrica en els anys vint o vint-i-cinc, en l'aplicació dels sistemes recíprocs en els corrents genètics, que eren molt bons, etcètera. Tot això, ja no ho fan.

I boscos? Què vol, senyor Conseller, quatre pins o quatre avets que tinguin les diputacions? Això és el que vol? Una expropiació de quatre boscos? No tenen boscos les diputacions. Vostè diu: «Escolti, escolti, parcs naturals». Parlem de parcs naturals; però, és que resulta que els parcs naturals ja estan regulats per la Llei d'Espais Naturals, i hi ha uns patronats i ja hi ha una estructura, i crec recordar que els principals parcs naturals d'aquest país —que no depenen de la Generalitat, entre altres coses perquè la Generalitat no hi posa ni un duro, en la

prevenció dels parcs naturals, o hi posa pocs diners—, estan presidits pel molt honorable President de la Generalitat. Vol dir que això ja és un tema regulat.

Camins veïnals. Vostès coneixen, qualsevol dels cent trenta-cinc diputats d'aquest saló, algun camí veïnal que sigui competència de la diputació? No en són competències, són competències municipals o, en tot cas, serà un trosset de terra que serà propietat de la diputació, de qualsevol, però no són camins veïnals.

I quant a l'estructura, quant a l'estructura de la formació i capacitació agrària, que no se'n fa, de la formació professional agrària, això crec que mereixeria un tractament específic, de dir: com és que encara les administracions locals, a tots nivells, en l'ensenyament primari i en l'ensenyament secundari, estan pagant aquest ensenyament, quan vostès se n'haurien de fer càrrec? Com és possible que encara les diputacions, o una diputació molt concreta, estigui pagant tota l'enginyeria tècnica d'aquest país? Són diners locals, diners dels ajuntaments, que estan pagant aquesta formació perquè vostès encara no han decidit assumir aquest tipus de costos, quan, a més a més, aquestes escoles, aquestes escoles d'enginyeria, estan dintre de la Politècnica de Catalunya, però que vostès, amb una gasiveria que no s'entén, no es fan càrrec dels recursos necessaris perquè aquest ensenyament depengui, com ha de dependre, dels recursos pressupostaris de la nostra Generalitat.

Si parlem de Girona, escolti, jo tinc aquí uns 200 milions de pessetes, dels quals SEMEGA se n'endua 135 —crec que hi dediquen 38 milions. Bé, doncs amb aquesta Llei —proclama pública—, hauran aconseguit 38 milions de pessetes, el Consell Executiu de la Generalitat. A Lleida, ja ho he dit, i a Tarragona, de 200 milions, 170 o 180 són per a l'IRTA, o bé per a l'acord en el tractament de plagues d'avellana que el Departament va signar amb la Diputació i que queden per a activitats agrícoles i fires 18 milions, i per a activitats agràries 3,6 milions de pessetes. Bé.

Amb tot això vull dir que, per fer tot això, per discutir com quatre pins o un camí veïnal, si és que hi és —jo no me'n recordo, però si és que hi és—, doncs..., o per no sé què, una resta que pugui quedar..., escolti, no calia aquesta legislació. I que, en el fons, al nostre entendre, al nostre entendre..., i ens agradaria molt que ens ho clarifiquessin, i crec que el sector agrari estaria molt content que vostès ho clarifiquessin, de forma notòria i ostentosa, que no pretenen destruir l'actual projecció agrària de Catalunya a través de la valoració de la realitat legal actual.

Quant al tema de serveis socials, senyor Conseller, jo, que l'escolto sempre amb molta atenció, perquè, a més, el tema... —no hi participo, perquè hi ha diputats, doncs, que en saben molt més que jo, però l'escolto i escolto el tema perquè m'interessa—, sincerament, una certa dissolució del text que ha presentat. El text que ha presentat..., vostè hauria hagut de presentar un text amb claredat. El punt tercer de l'article únic diu: «Escolti, tot això no val, i em remetré normalment a la Comissió Mixta de la Llei de Diputacions.» No calia que fes tot això. I si, a més a més, diu que ja ha arribat a acords sense la Llei, per què vol aquesta Llei? Intenti buscar l'acord directament; si a mi em sembla bé, si al Grup Socialista li sembla bé, si el tema, que sembla... Si vostè volia presentar una llei sectorial, que és al que està obligat, d'acord amb la Llei de Diputacions, en l'article 4, és una llei sectorial de l'estil que va fer la Llei de Mu-

seus. Classifiqui, delimiti, estructuri, digui quines són les competències de l'Administració local i quines són les competències de la Generalitat en aquest camp, i digui i dicti quines són les matèries de coordinació, perquè és bo, perquè és necessari, perquè fa falta en aquest país.

Vostè no menciona, per exemple, que les entitats privades només podran ser concertades —ho dic a tall d'exemple, perquè no vull entrar en matèria perquè puc, fins i tot, equivocar-me, no vull fer-ho—, però, simplement a tall d'exemple, per què no diu que les entitats privades només podran ser concertades per la Generalitat, que és el correcte? Per què no s'ha fet càrrec d'aquests concerts, no és cap competència que la diputació tal doni a aquella entitat 14 milions de pessetes que, si els hagués deixat de donar, segurament unes quantes persones haurien quedat perjudicades, i que, si ho ha fet, ho ha fet per responsabilitat davant d'aquelles persones a qui feia falta aquella assistència social? Per què no ho ha fet, senyor Conseller? Per què no diu que els ajuntaments tindran aquestes competències? Nosaltres..., ja ho haguéssim discutit, si vostè estava encertat o no estava encertat, si calia o no calia modificar aquest tipus de competències, però miri, hauríem tingut una llei amb una base doctrinal, amb una base de continguts, no de continents. I no és bo per a aquest Parlament que parlem de lleis de continents; hem de parlar de lleis de continguts.

I, per tant, nosaltres què creiem? I també ens agradaria que ens ho expliquessin —a la millor el ponent, el senyor Francesc Codina, el bon amic Codina, doncs, ens ho explicarà. Creiem que amb aquesta Llei, vostè, el que intenta, senyor Conseller, és no passar per una llei tipus Museus, no haver d'explicar quines són les coses que han d'anar a parar a la casa A, a la casa B, a la casa C, o el que sigui i, a través de la Comissió Mixta, estalviar-se un debat en aquest Parlament de com han d'anar les coses. En tot cas —diguem-ne— intel·ligència política per intentar sostreure un debat, però flac favor en matèria de serveis socials, en el progrés i en l'evolució d'aquest sector en el país.

Per tant, davant d'aquestes circumstàncies, nosaltres estem desitjosos de parlar d'aquest tema, amb tot el rigor, amb tota la seriositat i reformulem, una vegada més, que les lleis d'ordenació del territori no han estat bones, que cal reformular-les —vostès ho saben, que no són útils, que no han creat progrés, que no han creat millor benestar, que no han creat un *status* més ampli en el conjunt de la ciutadania. Volem que es reformulin, volem que es tractin, volem arribar als acords —vostès ho saben—, i ara és una magnífica ocasió. I mentre vostès ostentin responsabilitats de Govern, esperem —mentre estiguem en aquest període— que això variï en el futur, però mentre vostès ostentin aquesta responsabilitat de govern..., nosaltres estem disposats a venir a parlar amb vostès i començar a escriure, i crec que totes les forces polítiques d'aquest Parlament estem disposats a fer exactament el mateix, perquè s'ha evidenciat, després de quatre anys i mig, després de més de cinquanta mesos de l'aprovació d'aquestes lleis, després de més de cinc anys de l'aprovació de lleis sectorials —com la que abans el senyor Comas ha fet referència—, que aquestes lleis sectorials no són bones, no són útils, i són, segurament, el fracàs més estrepitos que ha tingut aquest Govern en una matèria tan important com és la d'organitzar acuradament, degudament, en totes les matèries, la vida política i administrativa del nostre estimat país.

Moltes gràcies. Per aquest sentit, demanem el retorn al Govern, i vull avisar que les esmenes parcials, no perquè no hi estiguem d'acord, sinó, simplement, perquè davant d'un debat d'unes lleis-ficció tampoc podem aprovar unes esmenes que esmenen una ficció i, per tant, no entrarem en aquesta aprovació i votarem en contra, no per res en contra ni consideracions del Grup, sinó perquè no estem d'acord ni compartim els criteris, ni les tesis, ni els sistemes emprats en matèria de traspàs d'activitats d'un ens local, com són les diputacions, cap a la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Tomàs. El Grup Popular pot defensar les seves esmenes a la totalitat, de retorn. Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, els dos projectes de llei objecte d'aquest debat fan referència a les transferències de competències de les diputacions provincials als consells comarcals i la Generalitat de Catalunya, d'una banda en matèria d'assistència social i de serveis socials i, d'altra banda, en matèria agrària i forestal.

Els dos projectes de llei queden enquadrats en el marc del procés de reestructuració de l'Administració local, prevista en un seguit de lleis: la Llei 7/85, del 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local; la Llei 26/85, de Serveis Socials, que, en disposició transitòria, fixa que «les diputacions provincials catalanes continuaran exercint les competències que ja tenien atribuïdes en matèria de serveis socials»; la Llei 5/87, del 4 d'abril, que regula les Competències de les Diputacions Provincials; la Llei 6/87, del 4 d'abril, d'Organització Comarcal; la Llei 8/87, del 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya, i diverses sentències del Tribunal Constitucional.

Tant la legislació com la doctrina del Tribunal Constitucional reconeixen la capacitat de la Generalitat de Catalunya per efectuar la redistribució i la transferència urgent i plena de les competències de les diputacions catalanes a la Generalitat i a les comarques, com a ens destinataris de les actuals competències de les diputacions, però —diu— tot respectant el nucli essencial de l'autonomia provincial, i aquí, des del nostre punt de vista, està la clau de la qüestió.

El nostre Grup no s'oposa, com cap grup d'aquesta Cambra, com és lògic, que es compleixi la legislació i en particular les lleis territorials de Catalunya aprovades per aquest Parlament. Però, tot i que no ens hi oposem, el que sí que és motiu d'especial preocupació per al nostre Grup és que la Llei de Bases de Règim Local, la Llei 6/85, estableix un mínim de competències que s'ha de respectar tot incloent les funcions d'assistència i cooperació econòmica i tècnica que les diputacions donen als municipis, sense reduir els ens provincials a uns mers gabinets consultius tècnico-jurídics, quan el que cal és respectar el mínim de cooperació garantit a la Llei de Bases de Règim Local; i tant a les lleis territorials aprovades per aquest Parlament, com la seva aplicació, o l'esperit d'aquesta aplicació per part del Govern de la Generalitat, el que hi ha és una voluntat política de laminació de les diputacions, no ja de buidatge, sinó quasi —diria jo— d'aniquilació de la diputació provincial i del que és la província com a ens territorial.

Pel que fa al fet que la Comissió Mixta, prevista a l'article cinquè de la Llei 5/87, s'utilitzi per deixar sense recursos les di-

putacions, que són les que assisteixen els ajuntaments petits i mitjans sobretot, en un gran nombre d'actuacions, des del nostre punt de vista no és acceptable, i menys en tant que el Govern de la Generalitat no articuli d'una vegada el fons de compensació local.

En el cas de la Llei de Transferències de Competències de Diputació en Matèria Agrària, a més a més, el nostre Grup té la percepció que es tracta d'un projecte amb un contingut altament centralista, perquè a la disposició addicional del Projecte es contempla l'atribució de competències als ens comarcals, però cal fer atribucions concretes que no s'hi contemplen en absolut.

L'orador que m'ha precedit en l'ús de la paraula —molts dels arguments que ell ha exposat he de dir que el nostre Grup faria seus— s'ha referit, específicament, a aquest punt quant a transferència en matèria agrària i, de les seves paraules, el que es traspuava era que la Llei de Transferències en Matèria Agrària i Forestal és allò que els francesos qualificarien de «lleï bidó», és a dir, una llei buida de contingut, que simplement el que intenta és d'alguna forma omplir un tràmit sense massa contingut.

En el seu conjunt, en el seu conjunt l'organització territorial de Catalunya, les lleis territorials i la seva aplicació sempre, per part del Govern de Convergència i Unió, han patit del mateix defecte: hi ha hagut una col·lisió entre la realitat tant constitucional com administrativa i jurídica del país i una certa Catalunya imaginada per part del Govern de Convergència i Unió. I en tenim molts exemples: el que va passar amb la Corporació Metropolitana i tots els problemes que se'n van derivar i se'n deriven; tenim també ara aquests projectes de llei amb els defectes que han sigut aquí assenyalats; en tenim un exemple absolutament flagrant, que és el de la província única, és a dir, establir la voluntat que Catalunya es transformi en província única, que és el mateix que dir que s'ha de fer possible el que és impossible, i, naturalment, la Llei ha quedat incompleta.

Per tant, tota la filosofia d'aplicació d'aquestes lleis, i les lleis en si, han donat al país tantes dificultats i estan provocant tantes disfuncionalitats, que l'única solució —com s'ha dit aquí, també— és un gran acord global d'aplicació d'aquestes lleis d'una manera racional, coherent, mitjançant un gran consens. Mentre no es faci això, estarem sempre amb el mateix problema: continuarem assistint, com avui, a projectes de llei que l'única cosa que intenten fer, com deia abans, és complir un tràmit sense contingut i, en definitiva, sense resoldre problemes cabdals d'aquest país.

Per aquestes raons, senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup Popular presenta aquestes esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Per a un torn en contra, té la paraula l'illustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Senyor President, senyores i senyors diputats. Intentaré també en la meua intervenció acumular les dues defenses de les dues, a la vegada, intervencions del Grup Popular i del Grup Socialista pel que fa a les seves esmenes a la totalitat.

S'ha fet en certa mesura, però a mi m'agradaria retomar-hi, una mica la història, què ha passat, què és el que s'ha produït. El tema arrenca, com ja s'ha dit, l'any 55 amb la Llei de Bases de Règim Local, modificada després l'any 85. El mateix any 85

en el cas... en matèria de serveis socials tenim la Llei 26 de l'any 85, que creava, ordenava tot el sector dels serveis socials i a on, dintre de la Llei de Serveis Socials —i aquesta explicació, senyor Tomàs, d'una forma especial m'agradaria comentar-la-hi a vostè—, ja explicitava perfectament quines eren les competències d'aquí i on anaven. És a dir, els ajuntaments tenen el seu paper, les diputacions tenen el seu paper i el Govern de la Generalitat té el que li toca.

Per tant, aquesta incidència que hi ha en el món dels serveis socials, perquè hi havia una legislació prèvia al que va ser la legislació a l'ordenació territorial de Catalunya, de les quatre LOT, fa que hi hagi, evidentment, un aclariment que si no es coneix en detall, doncs, es pugui no solament explicar, sinó fins i tot conduir a algun tipus d'error o interpretació. I ara què fem amb aquestes lleis? Amb aquestes lleis fem: deixar a les diputacions aquelles competències que totes les lleis anteriors, com el senyor Vidal-Quadras, doncs, comentava, les lleis ..., les LOT, la Llei de Règim Local, això es perpetua i, per tant, la llei no hi entra i, per altra banda, el que fem és passar totes les altres competències i els serveis —i els diners, per què no dir-ho— i el personal que tenen en aquest moment les diputacions, que passen al Govern de la Generalitat. En el fons del fons, el que hi ha, el problema és aquest. És a dir, aquí hi ha un residual de poder important, que tenen les diputacions; tenen unes assignacions econòmiques molt importants; s'ha dit que no per part del senyor Esteve Tomàs; deia: «Res, això són quatre duros». Home!, si els serveix una mica de pista, l'any 91, en matèria de serveis socials i assistència social el conjunt de les diputacions ha estat al voltant de 6.500 milions de pessetes —una quantitat gens menyspreable—, i en tema d'agricultura al voltant dels 3.000 milions de pessetes. Per tant, sembla que..., que dir, doncs, que això..., voler explicar un posicionament a partir que és una transferència..., dallò, de pocs recursos, doncs, no és cert.

Per altra banda, pel que fa a la Llei de Traspàs en Matèria d'Agricultura, jo voldria aprofitar aquesta intervenció per aclarir, també, em sembla, un malentès que ha tingut o deu tenir el Diputat senyor Esteve Tomàs; i vostè el que volen és una cosa que funciona, i que funciona molt bé, que són les Agències del Departament d'Agricultura, fer-les desaparèixer i passar-ho als Consells Comarcals. Justament és al revés; és a dir, per respecte —i de passada agraeixo el seu èmfasi en reconèixer que hi ha una bona acció del Departament d'Agricultura a través de les agències comarcals—..., precisament això és el que en fa, en la disposició addicional de la Llei de Transferències d'Agricultura, no reconèixer més explícitament del que en fem, del traspàs als consells comarcals. Per tant, si això li era una mica d'angunia, senyor Tomàs, quedi clar que no hi ha cap voluntat de desmembrar l'actual organització del Departament; ans el contrari: de reforçar-la, perquè som coneixedors que aquest és un tema que ha funcionat i que ha funcionat molt bé.

En definitiva, el que fem amb aquestes lleis que vostè fins ara les han qualificat, especialment vostè, unes lleis pobres de contingut, que no estan prou ordenades..., és a dir, una cosa molt senzilla —que és el que els deia jo al principi— és: totes aquelles competències que estan exercint encara i els serveis dels pressupostos i el personal i els edificis que tenen les diputacions que passen on han d'estar, en aquest cas, per llei, a la Generalitat de Catalunya. I per això és curta; i per això és una llei que, de text, no ha de dir res més que el que diu —no ha de

dir res més que el que diu. I en el cas sectorial, ja li deia, senyor Tomàs, que la Llei de Serveis Socials, la Llei 26, doncs, es va avançar a aquesta situació i això ja quedava, doncs, prou definit i prou clar.

Jo insisteixo que el que hi ha darrere de tot això per part del Grup Popular em sembla que és mantenir, doncs, una actitud política que han tingut des de sempre —ho han fet en les diputacions, ho han fet en el Parlament—: el Grup Popular no vol que desaparegui l'organització provincial, no vol que desapareguin les diputacions, i és coherent. Ja està. S'ha acabat; no hi ha més discussió. Podem discrepar; discrepem, però respectem-ho. És un punt molt clar.

Pel que fa a la posició del Grup Socialista, malgrat que jo l'entenc, tots els arguments que vostè dóna em deixa veure que darrera dels arguments que vostè dóna, doncs, hi ha una no-voluntat de prescindir d'un cert poder que en aquests moments les diputacions estan exercint. I vostè avui no ho ha dit, però va dir-ho en un altre moment, que la gent, els ajuntaments, els alcaldes recorren a les diputacions perquè és el lloc on els atenen bé, on troben resposta als seus problemes. Jo li deia també aquell dia que això és evident; mentre les diputacions tinguin els pressupostos que tenen i puguin donar resposta, la gent va on se li pot donar resposta. Precisament aquesta és una de les altres raons perquè complint la legislació vigent canviaran d'opinió, quan, en comptes d'anar a trucar a la «guixeta» de les diputacions, doncs, hagin d'anar a trucar a la «guixeta» del Govern.

Jo no tinc cap voluntat d'estendre'm excessivament avui, aquí, en aquesta explicació de vot en contra, perquè el tema, com els deia, és molt clar, és molt senzill. Hi ha hagut un canvi de posició al llarg de la història del Grup Socialista. L'any 80 la Llei que traspasava totes les competències de les diputacions a la Generalitat va ser una llei promoguda per, en aquell moment, el portaveu, senyor Martín Toval, i el portaveu de Convergència i Unió, senyor Macià Alavedra, i es va arribar a un acord absolut de voluntats totals de traspassos. Després va estar recorregut i això no va ser possible. I vostès en el temps, doncs, han variat, cosa per altra banda absolutament legítima, però m'agrada fer ressaltar, doncs, que hi ha hagut un canvi de posicionament per part del Grup Socialista —hi insisteixo, respectable, però que hi ha sigut.

Per tant, jo em quedo amb la idea que a les seves explicacions, en el rerafons el que hi ha és no voler renunciar a una parcel·la de poder important que per llei, com he dit, toca al Govern de la Generalitat.

Senyor President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Codina. Passem a la votació d'aquestes esmenes a la totalitat. Com que totes són de retorn, es votaran conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes a la totalitat han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara al debat de les parts dispositives. En la primera Llei, que és la de Transferències als Serveis i Assistència Social hi ha reservada una sola esmena a l'articulat, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula la il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. El Grup d'Iniciativa per Catalunya, que sí que està d'acord amb el buidatge de les diputacions, amb la racionalització i simplificació de les administracions, i hem fet diferents proves, hem presentat diferents iniciatives parlamentàries en aquesta Cambra, perquè entén que l'Administració ha de ser més eficaç, més entenedora per als ciutadans i ha d'estalviar recursos públics. Nosaltres presentem aquesta esmena dient que en l'atribució de competències del buidatge de la diputació a la Generalitat i als consells comarcals, en temes de serveis socials, els ajuntaments tenen importants competències, que vénen determinades en la Llei de Serveis Socials, especialment en l'assistència primària, i pensàvem que, en aquesta Llei de Traspassos, haurien de constar les atribucions que els ajuntaments en aquesta matèria tenen atribuïdes també per altres normes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Torn en contra: té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Sí, gràcies, senyor President; des de l'escó estant. Senyora Fabian, vostè en part m'ha donat la resposta del per què jo no li podré acceptar, en nom del meu Grup, la seva esmena.

Primer, perquè l'article 10 de la Llei 26, de l'any 1985, defineix claríssimament quines són les competències —no només d'assistència primària, sinó que hi han altres aclariments— que corresponen als municipis; per una banda. I per altra banda, l'article 4 de la Llei de Manteniment de les Diputacions, de Règim Provisional de les Diputacions, explícitament, parla dels traspassos de les diputacions a la Generalitat i als consells comarcals; mai als ajuntaments. Però no vegi en això una voluntat que no se'ls hagi de traspasar, perquè l'actitud política que ha tingut el Govern —i en matèria especialment de serveis socials— està a anar descentralitzant aquesta activitat que per llei, en aquests moments, ha tingut, la que té el Govern, i a partir de l'aprovació d'aquesta Llei —espero— d'aquí a uns moments, doncs, les que encara recuperi de les diputacions. Per aquesta raó.

I aprofito —ja que estic en l'ús de la paraula i que encara em queda una mica de temps— per voler desfer una miqueta la idea que s'ha creat de dir: «Les lleis que anem a aprovar no caldria perquè després han de passar a la Comissió Mixta». Sempre s'hi haurà de passar perquè l'article 5 de la Llei de Competències de les Diputacions així ho obliga, no per altra raó; no per estalviar cap debat, ans el contrari: és un tema que estem disposadíssims a discutir-lo.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Codina. Passem a la votació d'aquesta esmena, que és l'única que existeix en aquest Projecte de Llei, a l'articulat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota el text del Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 53 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

A continuació passem a les esmenes de l'articulat de la Llei de Transferència en Matèria Agrària i Forestal.

La primera esmena és del Grup d'Iniciativa a l'article segon, apartat 2.2. Per a la seva defensa, té la paraula la il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Acumularia la 2, la 3 i la 4...

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

La Sra. FABIAN: ...perquè són perfectament coherents, ja que amb l'emenda número 4 demanem la supressió de la disposició addicional del text en la qual es diu que es podrà atribuir o delegar a les comarques competències que corresponguin a la Generalitat.

Nosaltres pensem que això no ha de ser un gest arbitrari de la Conselleria, sinó que ha d'estar disposat per norma, que siguin assignades als consells comarcals, és a dir a les comarques, les competències que en aquesta matèria els pertocuen.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Torn en contra? El senyor Codina té la paraula.

El Sr. CODINA: Sí, gràcies, senyor President; molt breument. En aquest cas lamento, també, haver d'argumentar-li un torn en contra i dir-li que no li podem acceptar aquesta esmena, precisament per ser coherents amb l'explicació que he fet en el moment de debatre les esmenes a la totalitat, justament amb el senyor Tomàs, perquè el que fa el Departament en aquests moments és no només mantenir les agències comarcals del mateix Departament d'Agricultura, sinó que va en la línia de potenciar aquesta estructura i aquest bon servei que s'ha reconegut que s'estava donant.

Per tant, no tanquem la porta, i s'ha volgut explícitament fer-ho d'aquesta manera en l'addicional del text de la Llei, deixant aquesta possibilitat, però és possible que s'entri en una contradicció d'interessos entre una cosa que està funcionant, precisament, molt bé —com s'ha reconegut: les agències del mateix Departament— i uns traspassos que en matèria d'agricultura, previsiblement, no és puguessin fer en la mateixa línia que, en canvi, sí que es pot fer en matèria de serveis d'assistència social.

Per aquestes raons, senyor President, lamento —hi insisteixo— haver de votar en contra a l'esmena presentada pel Grup d'Iniciativa.

El Sr. PRESIDENT: A les esmenes.

El Sr. CODINA: A les esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Codina. Es passa a les votacions; se sotmeten a votació aquestes dues esmenes del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions.

A continuació, es vota el text del Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

Procedeix ara un torn d'explicació de vot. Si hi ha algun grup que ho vulgui fer...

No hi ha explicació de vot i, per consegüent, podem passar al punt quart de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Mutualitats de Previsió Social de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen.

Hi ha algun membre del Consell Executiu per a presentar la iniciativa de la Llei?

Té la paraula l'honorable Conseller de Treball, senyor Farreras.

Projecte de Llei de Mutualitats de Previsió Social de Catalunya

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Ignasi Farreras): Molt honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, em plau presentar avui davant del Ple una iniciativa del Govern de la Generalitat que ha de permetre regular per llei, per primera vegada, des del restabliment de la Generalitat, el mutualisme català. És el Projecte de Llei de Mutualitats de Previsió Social de Catalunya, ja dictaminat en Comissió i que ara es sotmet a debat.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de mutualisme no integrat en el sistema de la seguretat social. La transferència efectiva en aquesta qüestió va efectuar-se el setembre del 1983; en aquella data la norma vigent era l'antiga Llei estatal de 6 de desembre de 1941, sobre Règim de *Montepíos* i Mutualitats. En l'exposició de motius d'aquella Llei, i en l'articulat, quedava ben palesa la diferenciació entre asseguradores i entitats de previsió social.

A les primeres, a les asseguradores, se'ls reconeixia el caràcter mercantil i restaven sotmeses al control del Ministeri d'Hisenda; mentre que a les segones se les definia com a associacions sense ànim de lucre que exercien una modalitat de previsió social o benèfica per a protegir els seus associats. Per aquest motiu se les sotmetia a la tutela del Ministeri de Treball. Aquesta diferenciació és molt important i s'ajustava, a més, a la tradició i essència del mutualisme.

D'acord amb aquesta visió del mutualisme, el Govern de la Generalitat va promoure aleshores, el 1983, el Projecte de Llei sobre Mutualitats de Previsió Social de Catalunya, que va decaure per l'acabament de la legislatura. Encara no havia transcorregut un any des de l'assumpció de la competència per part de la Generalitat que l'Estat promulga la Llei 33/84, de 2 d'agost, d'Ordenació de l'Assegurança Privada, en la qual es rectificava parcialment aquesta concepció diferenciada i se sotmetia les mutualitats de previsió social voluntària al control del Ministeri d'Hisenda.

Aquest canvi no era solament formal, atès que definia també com a entitats asseguradores les mutualitats. El Govern de la Generalitat va recórrer contra la Llei tant per la invasió de competències com per les implicacions de caràcter tècnic i de control que representava la inclusió sense gaires paliatius de les mutualitats en el camp de l'assegurança privada, oblidant el caire social que tenen. Aquest recurs va ser resolt a mitjans de l'any 1989, desestimat, dissortadament, en la seva major part. Tot això explica la perllongació de l'elaboració del Projecte de Llei que avui presentem.

Vista la sentència del Tribunal Constitucional, partim de la base que les mutualitats són entitats asseguradores, però volem insistir, per ser fidels al caràcter i a la tradició del mutualisme a Catalunya, en els aspectes: el social, l'associatiu, el solidari, de previsió social i d'absència d'ànim de lucre. Les mutualitats de previsió social realitzen activitats asseguradores sobre les quals l'Estat disposa de competència normativa bàsica, però són també entitats d'economia social, integrants de l'ampli teixit social de Catalunya, amb una llarga història que comença ja el segle XII.

Les seves arrels històriques, però, no els impedeixen avui ser també agents actius del món actual i intervenir en el mercat d'una forma diferenciada, però no antiquada. El caràcter social i solidari del mutualisme no es contraposa amb l'aplicació de tècniques modernes en l'àmbit assegurador. El Projecte de Llei que ara presentem intenta regular aquests dos aspectes de les nostres mutualitats.

Abans d'entrar a fer una breu exposició de com s'ha elaborat la Llei i de quin és el seu contingut concret, no podem deixar de fer una referència a la Llei de Mutualitats de l'any 1934. El Parlament de Catalunya, durant la Generalitat republicana, havia promulgat dues lleis que regulaven el mutualisme: per una banda la Llei de Bases de la Cooperació, amb caràcter general, i per l'altra la Llei de Mutualitats, ja amb un caràcter més específic. En aquest punt vull destacar que el contingut de l'article primer de la Llei de Bases ve a definir el que en termes actuals diem —o entenem ara— com l'economia social, sobre la qual vaig anunciar en aquesta mateixa Cambra, amb motiu de la presentació de la Llei de Reforma de la Llei 4/83, de Cooperatives a Catalunya, la propera creació d'un consell d'entitats d'economia social, del qual ara anuncio que estem acabant d'ultimar els darrers detalls de la norma que l'haurà de regular.

Fins aquí hem parlat dels antecedents d'aquest Projecte; ara cal que parlem de per què el Govern l'ha promogut. Ja hem dit que el mutualisme és una competència exclusiva de la Generalitat; cal, doncs, malgrat que existeixi una norma legal estatal que amb caràcter subsidiari regula ara les nostres mutualitats, que exercim la nostra potestat legislativa. I ho hem de fer no només pel fet d'exercir-la, sinó perquè el nostre mutualisme té un caràcter propi i diferenciat respecte al mutualisme del conjunt de l'Estat.

Efectivament, les nostres entitats es caracteritzen per la seva especialització en determinades prestacions —sobretot dels serveis—, entre les quals destaquen la de l'assistència sanitària, i també per una projecció social molt important que ultrapassa l'àmbit estricte de la previsió social i abasta camps d'actuació social i cultural dels més diversos.

Cal també fer la Llei per aconseguir una major simplicitat administrativa i perquè, en una única norma, es reculli tot el que afecta les mutualitats, avui dispers en un conjunt de normes de diferent rang i origen.

Altres objectius del text que presentem seran, o són: fomentar la llibertat d'actuació i la capacitat d'expansió de les mutualitats; aclarir la naturalesa de les mutualitats de tal manera que pugui englobar les múltiples experiències i institucions el fi últim de les quals és exercir la previsió social sense afany de lucre; garantir uns criteris de transparència en la gestió i participació democràtica dels socis en les activitats de govern de les mutualitats; salvaguardar en tot moment els drets dels as-

sociats; establir uns mitjans de control idonis per garantir la solvència i el bon funcionament econòmic de les mutualitats; establir un mecanisme de resolució de les divergències que sorgeixin entre les mutualitats i els mutualistes o els beneficiaris, mitjançant les comissions de conciliació. Volem també preveure la possible transformació en altres tipus d'associacions d'aquelles entitats que han deixat de tenir com a objectiu social la previsió social, i preveure mecanismes per causar baixa en el registre de mutualitats sense haver-les de dissoldre i liquidar.

L'elaboració del Projecte és tan llarga, sobretot, per la voluntat del Govern que la nova Llei d'elaborés tenint presents les idees i opinions de tots els afectats. S'ha debatut amb el sector, principalment amb la Federació de Mutualitats de Previsió Social de Catalunya, però també amb entitats i personalitats destacades en el món del mutualisme, i s'ha procurat recollir totes les opinions. En algunes qüestions —molt poques—, per raons de la tècnica asseguradora, i sobretot per les directrius que ens marca la legislació bàsica estatal, no s'ha pogut arribar al consens absolut. En general, però, podem afirmar que es tracta d'un text consensuat amb els agents socials representatius del món del mutualisme, gairebé en la seva totalitat.

D'acord amb el Dictamen de la Comissió, que ara se sotmet al Ple, em vull referir a alguns aspectes que considero els més importants: en el títol primer, que tracta de l'objecte, àmbit i requisits de la Llei, es defineixen les entitats de previsió social i la seva activitat i es contempla la possibilitat d'actuacions en règim de concert. A més, preveu la possibilitat innovadora d'altres activitats de caire social autoritzades. Es millora la classificació dels riscos assegurables dins els límits de la normativa bàsica.

Al títol segon, que tracta de les condicions per a l'accés i exercici de l'activitat, s'estableix el caràcter constitutiu del Registre de Mutualitats de Previsió Social Voluntària de Catalunya, tal com ja es determina en la legislació general, el contingut estatutari mínim i l'accés a l'activitat.

Al títol tres, que tracta dels socis, es determina la condició de soci de les persones protectores, i es regula el seu règim de drets i de deures. Els socis poden col·laborar en la captació de nous socis i en el cobrament de quotes, amb una compensació adequada.

Al títol quatre, que tracta de les relacions de la mutualitat amb els mutualistes, es regulen els vincles econòmics i socials de les mutualitats amb els seus associats i s'estableix la compatibilitat de les prestacions atorgades amb les de la Seguretat Social.

Al títol cinquè, «Dels òrgans socials de les mutualitats», s'estableix l'estructura societària de les mutualitats, la qual es configura en garantir la democràcia interna i el control dels òrgans executius. Es preveu també la celebració d'assemblees de segon grau i d'assemblees territorials, que donen així una major agilitat al funcionament de l'entitat.

Al títol sisè, que tracta de la fusió i escissió de mutualitats, de les federacions i agrupacions de mutualitats i dels convenis de cooperació, es regulen els procediments de l'enunciat i es garanteixen els drets dels socis. També es regulen les federacions i agrupacions, i es determinen els requisits per ostentar el terme «de Catalunya» en la seva denominació. Es possibiliten formes de cooperació amb institucions públiques i de la Seguretat Social, com també la coassegurança i la reassegurança. Es

confereix a les federacions de mutualitats de previsió social el caràcter d'entitats de previsió social.

Al títol setè, que tracta de la revocació, dissolució, liquidació i extinció de les mutualitats i federacions, es tipifiquen les causes i es garanteix la transparència formal i material en els successius tràmits, regulats en cada un dels supòsits contemplats en aquest títol.

Al títol vuitè, «De la protecció del mutualisme i del control administratiu», es protegeix la llibertat d'afiliació; s'estableix la possibilitat de dirimir les divergències mitjançant l'establiment de mecanismes de conciliació; així mateix, s'estableix la submissió de les entitats als mecanismes de control de la Generalitat de Catalunya.

Al títol novè, «Règim econòmic, financer i patrimoni», es potencien el control de les garanties financeres i el principi de solvència, d'acord amb les regles més actuals i avançades de la tècnica asseguradora.

Al títol desè, «Competències i acció administrativa de la Generalitat de Catalunya», s'estableix el foment i promoció del mutualisme; es legalitza el règim sancionador i es tipifiquen les infraccions i les mesures correctores i disciplinàries.

I a les disposicions addicionals, transitòries i finals, les mutualitats de previsió social que realitzin principalment —principalment— activitats alienes al mutualisme, podran transformar-se en altres tipus d'associacions sense afany de lucre.

I, en darrer lloc, es concedeix un termini de dos anys per adaptar-se al que disposa aquesta Llei.

Aquests són, en síntesi, els aspectes més importants del Projecte de Llei que avui se sotmet a debat i votació d'aquesta Cambra. No voldria finalitzar aquestes paraules de presentació en nom del Govern de la Generalitat sense agrair als diferents grups parlamentaris l'esperit de col·laboració i la tasca desenvolupada per assolir un text legal adequat a la realitat i a les expectatives del mutualisme català. Aquest reconeixement el faig, en especial, als membres de la Ponència que ha informat el Projecte, així com a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, que ha emès el Dictamen.

Crec que el text definitiu que avui aprovi el Ple de la Cambra, després del debat, serà el marc legal necessari per al desenvolupament, l'expansió, la solvència i la transparència de les mutualitats catalanes de previsió social.

Moltes gràcies, molt honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Hi havia una esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que ha quedat retirada. Per consegüent, podem passar a debatre les esmenes a l'articulat.

Abans, però, haig de manifestar a la Cambra que hi ha unes esmenes tècniques a les quals la senyora Secretària procedirà a donar lectura.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmenes tècniques al Projecte de Llei de les Mutualitats de Previsió Social de Catalunya. A tot el text del Projecte de Llei: on diu "cobriment", ha de dir "cobertura". A l'article 3.1: on diu "monts de pietat", ha de dir "germandats". A l'article 8.2, la redacció que es proposa és: "L'acte constitutiu és l'acord de constitució de l'entitat i d'aprovació dels estatuts que l'han de regir, pres en assemblea dels seus promotors. Aquest acord s'haurà de formalitzar en escriptura pública." A l'article 8.5: on diu "apartat 1", ha de dir

"apartat 4". A l'article 13.2, lletra c): on diu "lleï", ha de dir "normativa aplicable". A l'article 25.8, la redacció que es proposa és: "L'exercici de les funcions dels membres de la junta directiva és gratuït." L'article 26.1: on diu "El càrrec de gerent o de director és remunerat", ha de dir "El càrrec de gerent o de director pot ser remunerat". L'article 30.3, lletra c), la redacció que es proposa és: "Portar l'estadística relativa als diferents tipus d'assegurances que realitzin les mutualitats".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Passem, doncs, al debat de les esmenes.

La primera és a l'article primer. A més de les que han estat retirades, del Grup Mixt, hi ha la número 3 i la número 5, del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Defensaríem conjuntament l'esmena número 3, la número 5, la 15, la 16, la 18, la 19 i la 20.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, els quatre primers articles.

El Sr. ABELLÓ: Exacte, senyor President. Les dues primeres esmenes fan referència a esmenes d'addició, quan estem parlant de l'objecte i de l'àmbit d'aquesta Llei. Nosaltres creiem que són dues esmenes que no trenquen en cap moment l'esperit de la Llei, i per tant creiem que podrien ser acceptades. Nosaltres, el que diem, és que afegim, quant al concepte de prima, que sigui fixa o variable, i després, quan se citen les mutualitats de previsió social, el que també fem mitjançant una esmena d'addició, és dir: «fora del marc dels sistemes de previsió que constitueix la Seguretat Social obligatòria». Per tant, des d'aquest punt de vista, aquestes són dues esmenes d'addició que, el que pretenen, és aclarir l'objecte i l'àmbit de la Llei.

Les següents esmenes que defensarem fan referència a l'ordenació de la Llei. En concret, als articles tercer i quart, nosaltres creiem, en la primera de les esmenes —la quinzena—, que fa referència, quan parlem dels requisits... En el seu Projecte de Llei, vostès, aquest aspecte, el tenen en l'article quart i, per tant, el que voldríem és que hi hagués aquest canvi.

A les altres esmenes és a l'inrevés: nosaltres creiem que hi ha d'haver una ordenació nova i, per tant, el que demanem, en alguns casos, mitjançant aquestes esmenes, és la supressió, i en altres, que hi hagi una nova ordenació.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. El torn en contra, el vol fer ara, o vol esperar la resta d'esmenes dels altres grups, per aquests quatre articles que...?

La Sra. BRUGUERA: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: Li sembla bé fer-ho després?

La Sra. BRUGUERA: Esperarem.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, llavors hi ha una esmena a l'article tercer de l'Agrupació del CDS, la número 9. Senyor Latorre, té la paraula.

El Sr. LATORRE: Sí, gràcies, senyor President. És una esmena d'una petita addició que pretén incorporar als requisits d'aquestes mutualitats el fet que, en l'apartat b), puguin atorgar únicament prestacions o practicar operacions de les que especifica l'article cinquè.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Resta només una esmena, la número 13, del Grup d'Iniciativa, a l'article tercer. El senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. El Grup d'Iniciativa quan va redactar aquesta esmena era en coherència amb l'esmena que va presentar en l'article 12, punt 5. Aleshores, aquesta esmena presentada per Iniciativa va ser acceptada en ponència i aprovada en la Comissió.

Aleshores, per aquesta coherència, nosaltres hem mantingut aquesta esmena que el que ve a dir és que la incorporació dels associats es faci directament per la mateixa entitat en els termes que la present Llei estableix. Per tant, és simplement en coherència amb aquelles esmenes que es varen presentar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. El torn en contra; té la paraula l'il·lustre Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. A l'esmena número 9 del CDS tenim presentada una transaccional, per tant, ja li passo junt amb ella tota una sèrie que en tenim.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. BRUGUERA: Bé, quant a les esmenes 3 i 5, del Partit Socialista, primer voldria que tinguessin en compte que aquest primer article defineix el marc programàtic; és a dir, els principis diferenciadors i bàsics que impregnen l'activitat mutualista. El Grup Socialista en voler introduir aquests conceptes que són més propis de l'activitat mercantilista, ja sé que no introdueix res que canviï, que sigui diferencial amb la Llei, però sí que trenca la coherència d'aquest article primer.

D'altra banda, això és tractat en l'article següent; per tant, entenem que és totalment innecessari perquè l'article segon parla de les entitats i de les formes d'actuació. I en el primer paràgraf diu exactament el que vostès volen aquí modificar.

Quant als altres punts que ha dit, vostè ja ens ha donat la raó quan ha dit que totes aquestes esmenes, la 15, 16, 18, 19 i 20 fan referència a un canvi només d'ordenació de la Llei.

La que és bàsica és la número 15, ja que les altres són només conseqüència d'aquesta. La primera part de la seva esmena es correspon, paraula per paraula, amb el primer paràgraf de l'article 4 que ara vostès volen suprimir; i quant al segon paràgraf, he de recordar-li que aquí, ara per ara, només tenim una federació, que és difícil que al nostre país n'hi hagi més d'una i, en tot cas, si fos així, només una tindria la representativitat de Catalunya. De tota manera, aquesta possibilitat ja es contempla a l'article 30, que tracta de les federacions i agrupacions d'entitats, i quant als riscos assumits, això ho fa el punt segon de l'article 31. Per tant, en un i altre cas seria reiteratiu repetir-ho de nou.

Quant a l'esmena del Grup d'Iniciativa, aquest apartat respon, per un costat, a punts que afecten la legislació bàsica de l'Estat i, per l'altra, a la preservació de la naturalesa de previsió social de cara que no es converteixin en entitats de tipus mercantil.

El mutualisme no significa únicament que les persones tinguin previstes unes determinades eventualitats, sinó que bàsicament és una opció personal i d'actuació solidària davant uns possibles fets fortuïts i conseqüents amb aquesta opció personal i solidària. La captació de nous associats no és per un sistema de mediació, sinó a través dels mateixos socis; per tant, es dona com a imprescindible una tasca de sensibilització de la societat i una postura activa i decisiva per part de les entitats com a garantia, no únicament del creixement del negoci, sinó també de

l'esperit mutualista. És per aquest motiu que nosaltres no li podem acceptar les seves esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Procedirem..., com que no hi han més esmenes en aquests quatre primers articles, procedirem a les votacions...

(*L'I. Sr. Latorre s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LATORRE: Senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. LATORRE: Fóra bo, potser...

El Sr. PRESIDENT: Llegir la transaccional que s'ha presentat a la número 9, de l'Agrupació del CDS.

El Sr. LATORRE: Efectivament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Secretària procedirà a donar-li lectura.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional a l'esmena número 9 de l'Agrupació parlamentària del CDS a l'article 3: "únicament atorgar prestacions o practicar operacions de les previstes en aquesta Llei".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Les esmenes socialistes es poden votar conjuntament?, doncs, es votaran conjuntament.

Vots a favor de les esmenes socialistes en aquests quatre primers articles?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 14 vots a favor, 54 en contra i 8 abstencions.

A continuació es vota l'esmena transaccional a la número 9 de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena –l'única que queda– del Grup d'Iniciativa, la número 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 20 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article primer segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article primer ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

A continuació es vota l'article número 2.

Vots a favor?

L'article segon ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació l'article tercer. Sí, votació separada de...?

(*De l'escó estant, algú diu: «de la lletra h».*)

...de la lletra h), de l'apartat primer, doncs votem en primer lloc aquesta lletra h de l'apartat primer de l'article tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta lletra ha quedat aprovada per 59 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

A continuació es vota la resta de l'article tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Finalment votem l'article quart.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article quart ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem ara al debat de l'article cinquè. El Grup Socialista té quatre esmenes; per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, defensaríem conjuntament les esmenes 21, 22, 23 i 25. En aquest article cinquè estem, en aquests moments, parlant dels riscos assegurables, i el Grup Socialista, el que hem fet és un conjunt d'esmenes d'addició en les quals precisament el que fem és ampliar, ja que són estrictament —exceptuant l'última— esmenes d'addició.

Nosaltres parlem que s'ha d'afegir, en aquest article, l'assistència sanitària; també parlem, en un apartat, de la prestació de serveis en qualsevol de les seves modalitats i, finalment, també mitjançant l'esmena d'addició, parlem dels casos aquells en què es produeix greu perjudici a la capacitat econòmica de la família.

Per tant, el conjunt d'aquestes esmenes que ha presentat el Grup Socialista en aquest article cinquè del Projecte de Llei fan referència a aspectes que nosaltres creiem que amplien tots aquests riscos assegurables i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres creiem que podien ser perfectament assumides.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té l'esmena 26, la vol defensar el senyor Nualart?

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena de modificació i va en dos sentits o vol obtenir dos objectius: un primer objectiu seria que els serveis..., si entenem el concepte com a servei molt més ampli és més adequat a la funció social de les mutualitats; d'altra banda, si nosaltres diem el que diu en aquests moments el Projecte de Llei d'operacions d'assegurances, de prestacions de serveis, es limita en el seu abast i sempre subjecte al contingut o interpretació que en cada moment doni la Direcció General de Seguros del Ministeri. Per tant, entenem que aquesta modificació no és només per ampliar la qüestió dels serveis, sinó, a més, perquè aquestes modificacions cada vegada estarien pendents de la Direcció General de Madrid.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Resta només l'esmena 27, del Grup Mixt, en la qual sembla que hi ha una transaccional; per defensar l'esmena, el senyor Ródenas no es vol pronunciar?

El Sr. RÓDENAS: Senyor President, la retirarem a favor d'aquesta transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs, torn en contra de totes aquestes esmenes.

La Sra. BRUGUERA: Sí, senyor President. Aquí ens trobem de nou amb una sèrie d'esmenes que tornen a ser una reordenació de la Llei. Vostès proposen l'anul·lació de l'apartat..., el Grup Socialista proposa l'anul·lació de l'apartat tercer i inclou

els mateixos conceptes a l'apartat primer; cal, però, fer una matisació: vostès incorporen dins la previsió de risc sobre les persones la prestació de serveis, és a dir, dos conceptes que són clarament diferenciats des d'un punt de vista tècnic. A més a més, en l'esmena 23, vostès proposen d'introduir un element tan subjectiu com és el del greu perjudici. Aquest concepte sempre va lligat a la capacitat econòmica de la família; és, per tant, variable en funció d'aquesta i, per tant, en conseqüència creiem que el Projecte de Llei dona plena cobertura quan parla d'ajuts familiars motivats per fets que impedeixin temporalment l'exercici de la professió i és per això que no li donarem suport.

El Grup d'Iniciativa ens demana de suprimir el concepte «operacions d'assegurances» en tractar de la prestació de serveis. Francament, entenem que aquest és un terme completament definitori que, a més, en el text resultaria confús ja que es digui o no, per a nosaltres sempre com a base de les prestacions de serveis tindrem les operacions d'assegurança.

Per tant, creiem que val més deixar les coses clares, senyor Nualart, que en aquest moment, jo crec, que és deixar-lo com diu el Projecte de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Prego a la senyora Secretària que procedeixi a donar lectura a l'esmena transaccional, la número 27, del Grup Mixt.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional a l'esmena 27 del Grup Mixt, més l'esmena 66 de l'Agrupació Parlamentària del CDS: afegir al final del punt 4 de l'article vuitè "i del Reglament de les prestacions".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Procedim a votar en primer lloc aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup Socialista: la 24, 25 i 28. No: 21, 22, 23 i 25. És això, senyor Abelló?

Doncs, se sotmeten a votació aquestes esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 18 vots a favor, 53 en contra i 10 abstencions.

A continuació es vota l'esmena del Grup d'Iniciativa, la número 26.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 71 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article cinquè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

(L'I. Sr. Abelló demana per parlar.)

Sí?

El Sr. ABELLÓ: Separada del punt 3.

El Sr. PRESIDENT: L'apartat 3 de l'article cinquè. Doncs, en primer lloc es vota aquest apartat 3 de l'article cinquè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest apartat ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Es vota la resta de l'article, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Passem al debat de l'article sisè. El Grup d'Iniciativa manté l'esmena número 28. Per a la seva defensa té la paraula l'illustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per al Grup d'Iniciativa per Catalunya aquesta és una esmena molt important i..., perquè d'aprovar-se, o no, aquesta esmena es pot... que les mutualitats siguin, o no siguin, o no puguin tenir una certa competitivitat amb les empreses mercantils. Per tant, aquesta és una esmena que entenem que el fet de no prosperar d'alguna manera faria que les mutualitats tinguessin molts problemes al moment de poder competir amb les companyies d'assegurances.

Aquest objectiu, que els límits de les prestacions a les mutualitats, de cada mutualitat, el fixi, en primer lloc, l'Administració catalana en virtut del reglament que desplegui aquesta Llei i en base a l'aplicació de criteris objectius que tinguin en compte la capacitat econòmica real de l'entitat, així com les garanties tècnico-financeres i de solvència que acrediti..., que configurin un sistema modular coherent i equitatiu en l'establiment de les limitacions en les prestacions i permeti, així, donar sortida adequada a les expectatives de creixement que ja avui tenen plantejades diverses mutualitats, a causa, sobretot, de la demanda del seu propi col·lectiu afiliat, el qual podrien perdre en benefici de les companyies mercantils.

Són dos objectius clars, els de les esmenes que presenta el Grup d'Iniciativa. Un primer objectiu és polític: ha de ser la Generalitat, en l'exercici de la seva competència exclusiva, que reguli els aspectes essencials de l'activitat del mutualisme; i aquest ho és. És competència exclusiva de la Generalitat. I un segon, de justícia cap a un sector de l'economia social, maltractada moltes vegades per l'Estat central.

L'actual redacció de l'article, com està en el Projecte de Llei, no fa possible cap dels objectius esmentats. En primer lloc, no regula, explícitament, aquest tema. Vol dir que s'aplicarà, inexorablement, l'article 16 de la Llei 33/84, que reserva al Govern de l'Estat la fixació dels límits. Segon, a la normativa vigent no existeix cap criteri fonamentat a la determinació dels límits, que es fixen *a priori*, sense tenir en compte si la mutualitat té 200 o 200.000 afiliats, o associats, ni si té 5 milions o 5.000 milions de reserves tècniques.

Fixin-s'hi: els límits inicialment fixats l'any 1984 eren: renda anual, 1.200.000 pessetes, capital 5.000.000; l'any 1991: renda 1.600.000 pessetes anuals, capital 6.500.000. És a dir, que l'actualització que en vuit anys ha aplicat el Govern, a proposta del Ministeri, ha estat del 30%, al voltant del 4% anual. Això és prou il·lustratiu de la política que segueix l'Estat amb el mutualisme social. Evidentment, aquest és un dels problemes que anunciàvem en un principi.

Aleshores, què comporta aquesta esmena? Sens dubte, un enfrontament radical, i això ho sabem, amb una norma declara-

da bàsica com la Llei Ordinària i la sentència del Tribunal Constitucional. Però, bé, jo els diria que hi ha una preocupació, per al Grup de la majoria, sobre la constitucionalitat, del problema del recurs de constitucionalitat sobre aquesta Llei.

Jo recordo que quan es va presentar la Llei de Polícies, se'ns va dir, també, al Grup d'Iniciativa que miréssim de consensuar la Llei de Polícies perquè, si no, aniria al Tribunal Constitucional. Nosaltres vam intentar arribar a aquest consens, vàrem mantenir, sobretot, les esmenes de la coordinació, i aquesta Llei, igualment, ha anat al Tribunal Constitucional. Per tant, jo crec que hem de regular, no en base a l'informe sobre el projecte que ha fet la Direcció General de Seguros, i que tenim una mica tots els grups, sinó en base a l'Estatut de Catalunya. I l'Estatut de Catalunya diu, clarament, que tenim competència exclusiva sobre matèria de mutualitats i amb excepció, amb el que pot afectar, amb el que pugui ser de contrari amb la dilació mercantil. Però, en principi, tenim competències exclusives. D'altra banda, voldria dir a les senyores i als senyors diputats que si estem sempre limitats al que diuen els tècnics dels tractadistes de Madrid, tindrem moltes dificultats.

Jo els voldria dir, només, que en butlletí número 1614, pàgina 79, del butlletí del Ministeri de Justícia, hi ha un article d'un vocal permanent de la Comissió General de Codificació que, entre altres coses, diu que l'article 7.2 de l'Estatut de Catalunya és inconstitucional. Per tant, si fem cas dels dictàmens, evidentment, ens quedarem sense legislar. Jo entenc que aquest és per a nosaltres important i que, de fet, és discutible. Si es basa en una lectura de l'Estatut, evidentment, podem legislar; si nosaltres fem la lectura sobre l'informe de la Direcció General d'Assegurances, evidentment, no podríem legislar; però jo entenc que des d'aquest Parlament hem de fer una lectura de l'Estatut.

Jo crec que no hi ha cap grup parlamentari que estigui en contra del sentit de la nostra esmena. Realment, acceptar l'esmena pot vulnerar..., o sigui, no vulnera la legislació mercantil, no entenem que aquesta esmena vulneri la legislació mercantil que és, en tot cas, l'únic que afectaria, per l'article de l'Estatut.

I tampoc es crea una discriminació amb les altres mutualitats espanyoles; al contrari, es donaria solució a Catalunya a una discriminació existent i estimularia, així, la resta de l'Estat a cercar solucions justes i harmòniques.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. El Grup Socialista manté, en aquest article, l'esmena número 30?

El senyor Abelló?

El Sr. ABELLÓ: No, senyor President. Retiraríem l'esmena número 30.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. Torn en contra: la senyora Bruguera té la paraula.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Miri, no voldríem altra cosa que poder regular sense limitacions. Però el nostre Grup va acceptar la Constitució i va redactar i va presentar l'Estatut de Catalunya. Per tant, nosaltres acceptem el marc en el qual ens movem i, lògicament, respectem les normatives bàsiques en tot això que ens afecta.

Per tant, dit això, miri, jo no li portaré els números tal com vostè els ha presentat, però sí que li he de dir que una de les modificacions importants que va introduir la Llei 33 del 84 respecte a la regulació anterior va ser el reconeixement de la naturalesa legal d'entitats asseguradores de les mutualitats, així com

la seva submissió a les garanties de solvència de les societats anònimes i mútues d'assegurança.

Al mateix temps, es reconeixien uns límits quant a les prestacions econòmiques. Vostès demanen que aquests límits siguin d'acord amb uns determinats paràmetres. Primer, aquest és un dels aspectes que forma part de la normativa bàsica de l'Estat, i vostès ho saben; i segon, considerem que alguns dels paràmetres que vostès proposen són contradictoris entre si, i no donarien la garantia de solvència que, a parer nostre, és essencial per al futur del mutualisme. És per això que no els la podem acceptar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Passem a votació l'esmena número 28 d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 76 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article sisè, segons el text del Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem a l'article setè. El Grup Socialista manté dues esmenes; té la paraula el senyor Abelló per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. En aquest article setè estem parlant de l'objecte social. El nostre grup havia presentat una esmena de supressió, perquè considerava que el text que s'havia presentat per part del Govern era un text excessivament confús, ja que es parlava «d'activitats connexes amb la previsió social, o que hi siguin directament relacionades, i el desenvolupament d'altres activitats de caire social, degudament autoritzat per l'òrgan administratiu competent».

En el treball de ponència es va discutir a bastament aquesta qüestió. Nosaltres creiem que havíem de trobar algun tipus d'esmena transaccional, que permetés que aquestes activitats connexes quedessin, com a mínim, més detallades, però de tota manera, donat que no ha estat possible trobar aquest text que sigui transaccional i que, per tant, ens hagués pogut, també, fer retirar la nostra esmena de supressió, nosaltres, en aquest moment, també volem plantejar aquesta retirada per una qüestió: perquè creiem que segurament una supressió del que representa l'objecte social podria ser interpretada com que les mutualitats de previsió social no poguessin realitzar cap tipus d'activitat i, per tant, des d'aquest punt de vista, en aquests moments, nosaltres retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Retiren l'esmena, la 33... Les dues? Doncs, les dues retirades, perfectament, de manera que no hi ha torn en contra i per consegüent procedim a votar l'article setè, que en aquests moments no té cap esmena viva.

Vots a favor?

L'article setè ha quedat aprovat per unanimitat.

L'article vuitè tampoc té cap esmena en aquest moment, perquè l'única que tenia, del Grup Mixt, ha estat retirada. Per consegüent es pot passar directament a la votació.

Vots a favor de l'article vuitè segons el Dictamen?

L'article vuitè ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article novè, Hi ha una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, la número 38. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Nosaltres retirem aquesta esmena, com les altres, és a dir, la 38, la 49, la 60 i la 64, i mantenim, per tant, només vives l'esmena 59 i la 79, a les quals el Grup de la majoria, amb la gentilesa parlamentària que li es pròpia, ens ha ofert una transaccional que en el seu moment ja tindrem oportunitat de debatre, discutir i sancionar o no.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs, queda retirada aquesta esmena, així com les altres que ha mencionat, i passem a l'esmena 39, del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula per defensar-la.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Retiraríem aquesta esmena 39 en favor d'una esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Prego que vingui..., que arribi aquesta esmena transaccional.

La Sra. BRUGUERA: Senyor President, nosaltres creiem que ja ens està bé el text que proposa el Grup Socialista; per tant, l'acceptaríem tal com és.

El Sr. PRESIDENT: Accepten l'esmena 39, del Grup Socialista. Molt bé, doncs, es procedeix a votar l'esmena 39, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació votarem l'article novè, la resta, segons el Dictamen i, a més, l'article 10, que en aquest moment no té cap esmena viva.

Vots a favor?

Aquests dos articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem al debat de l'article 11, esmenes 42, 45, 46, 47 i 48, del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. A l'article 11 estem parlant del contingut dels estatuts i, fonamentalment, les esmenes que presenta el nostre Grup, diria que les més importants, fan referència a les esmenes 45 i 46, on determinem el contingut d'aquests estatuts, és a dir, tot aquest conjunt de normes, el que han d'establir aquests, fent una doble diferenciació.

En la primera d'aquestes esmenes estem parlant de quota fixa i, per tant, nosaltres, en tot un conjunt d'aparats que hem presentat, fixem les normes que les han de regular, i en el segon apartat fem referència a la quota variable, en què, a més a més de les normes que ja estableix, evidentment, el mateix contingut dels estatuts de l'article 11, hi afegim unes altres que fan referència a la quota d'entrada, al fons de maniobra i, també, al que representa l'homegeneïtat qualitativa i quantitativa dels riscos. Per tant, des d'aquest punt de vista, aquestes esmenes —diríem, les principals en aquest article 11— van en el sentit de nous apartats i, per tant, són esmenes d'addició que creiem que tenen una regulació que permet diferenciar aquests dos casos.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra? La senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Sí, senyor President. Miri, a mi em sap greu no ser més imaginativa amb les contraargumentacions,

però és que vostès realment no m'hi donen peu. Totes aquestes esmenes responen també a una nova reordenació de la Llei; o sigui, no hi aporten res. Vostès volen suprimir la lletra g) de l'apartat segon i incorporar-ho en forma d'apartat segon ter —és a dir, l'esmena 45—, sense cap diferència amb el Projecte de Llei, i fan el mateix amb les esmenes 46 i 47; és a dir, suprimixen les lletres b) i c) i les incorporen en un nou apartat.

Francament, jo almenys no hi he sabut veure cap mena de diferència; l'única en tot cas és que segueix fidelment la mateixa ordenació de les normes estatals sobre mutualitats generals d'assegurança.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Com que no hi han més esmenes vives en aquest moment, es passa a les votacions. Les esmenes socialistes es poden votar conjuntament? Doncs, es voten conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades... Les esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 52 vots en contra i 10 abstencions.

A continuació es vota l'article 11 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem al següent capítol, que és el tercer, article 12, que no té cap esmena viva en aquests moments perquè han estat retirades totes. Per consegüent, passem directament a la votació.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Article 13: una única esmena, la 55, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. En aquest article estem parlant dels drets i deures dels socis de les mutualitats i el nostre Grup ha presentat una esmena d'addició d'un nou apartat que fa referència als drets i obligacions. Nosaltres ho basem en el que diríem un principi d'igualtat, en què diem que «tots els socis tenen iguals drets i obligacions sens perjudici de les aportacions que realitzin i dels beneficis que obtinguin, en aquest cas, independentment de la participació que tinguin en aquesta».

Nosaltres creiem que això és un apartat, un nou apartat, que no modifica essencialment aquest conjunt de drets i deures dels socis, que està fixat en l'article 13, i per tant, en aquesta línia, demanaríem la votació favorable.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra? La senyora Rosa Bruguera té la paraula.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Miri, de nou ens trobem amb unes esmenes que són totalment reiteratives d'altres articles, però en aquest cas acceptar-les seria trencar la coherència de la Llei, almenys en aquest punt. Fixem-nos que en aquest article, tal com ha dit vostè, només es tracta dels drets dels socis; la forma d'exercir-los està contemplada a l'article 23. Diu exactament el mateix. Així mateix a l'article 3, apartat c), quan es parla dels requisits propis de les mutualitats de previsió social, es repeteix exactament el que el Grup Socialista vol afegir en aquest article.

Miri, m'agradaria, fins i tot, poder llegir un i altre perquè vostès poguessin comparar, però em sembla que seria cansar-los una mica i desisteixo de fer-ho.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Passem a la votació de l'esmena socialista, la número 55.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions.

Acte seguit, se sotmet a votació l'article 13 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 13 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació els articles 14, 15 i 16 segons el Dictamen, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Es passa al debat de l'article 17, que, a més d'una transaccional, hi ha l'esmena 61, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, per anunciar la retirada d'aquesta esmena en coherència amb les esmenes que hem retirat a l'article setè.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per consegüent procedeix ara que l'Agrupació d'Esquerra Republicana, en la veu del senyor Carod-Rovira, faci referència a aquesta transaccional.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President, és la transaccional a la qual abans em referia i que simplement es tractaria de procedir a la seva lectura. Allà on diu «aquest seria el text de la transaccional» «la primera quota o derrama tant de prima fixa com variable», relativa a l'article 17, en el seu apartat segon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. La senyora Bruguera no hi té res a dir. Per consegüent prego al senyor Secretari que procedeixi a donar lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Es proposa addicionar a l'article 17 la següent frase: "la primera quota o derrama tant de prima fixa com a variable no hagués..." i continua el text del Dictamen.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota, per consegüent, aquesta transaccional en primer lloc.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació se sotmet a votació el text del Dictamen en el seu article 17.

Vots a favor?

L'article 17 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 18, que té una sola esmena, la número 63, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Carod-Rovira sembla un xic sorprès...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Jo diria que, més que un «xic», gairebé frego un «força» sorprès, que és un adverbí amb més contingut intensiu: efectivament, senyor President, perquè és la que havíem retirat fa una estona. Per tant, la donem per retirada.

El Sr. PRESIDENT: La retira, molt bé. Molt bé, doncs l'article 18 no té cap esmena, en aquest moment, i procedeix sotmetre'l a votació.

Vots a favor?

L'article 18 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 19, hi ha l'esmena 65, del Grup Mixt. Senyor Ródenas, té la paraula.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. Aquest article es refereix a la compatibilitat de les prestacions de les mutualitats amb les de la Seguretat Social. Nosaltres creiem que, tal com està el text del Dictamen, podria donar confusió quant a la possibilitat que quedessin excloses les entitats públiques i privades diferents de la Seguretat Social que també podrien donar prestacions als seus respectius beneficiaris. Per tant, creiem que amb l'addició de l'esmena que presentem, quedarà molt, molt més clar aquest article.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. La senyora Rosa Bruguera, per fer un torn en contra.

La Sra. BRUGUERA: Més que un torn en contra, senyor President, és per dir-li que realment nosaltres creiem que quedava sobreentès en el text del Projecte de Llei que no eren incompatibles amb les prestacions de la Seguretat Social cap de les prestacions que donessin les mútues, però, al mateix temps, s'entenia això, que ho era també, que tampoc era compatible amb les altres entitats públiques o privades. Però, si de cas, creiem que queda molt més clar acceptant aquesta esmena del senyor Ródenas, i nosaltres li donarem ple suport.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs, en primer lloc, es vota l'esmena del Grup Mixt.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I, a continuació, se sotmet a votació l'article 19, i també el 20, que no té esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

L'article 21..., té l'esmena 66, de l'Agrupació del CDS, que també té la 68, a la qual hi ha una transaccional. El senyor Latorre té la paraula per defensar-la.

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President. Crec que hi ha dues transaccionals, és a dir, una per a cadascuna d'aquestes dues esmenes; en definitiva, la seva lectura me n'eximirà de la defensa.

La primera d'elles és una esmena d'addició a la lletra a) del punt 2 d'aquest article 21, que parla de les competències de l'assemblea general, i pretén afegir que, «entre aquestes competències, estarà l'aprovació i la modificació dels estatuts i dels reglaments» —i aquí comença l'addició— «que s'hauran d'inscriure, perquè siguin vàlides, en el Registre de Mutualitats de Previsió Social.»

Després, l'esmena 68 és una esmena també d'addició a la lletra m), que apareix una mica amagadeta, a la part final de la redacció d'aquest article, en el sentit que tindrà competències també, aquesta assemblea, «en qualsevol qüestió extraordinària que se suscitï per a la resolució de la qual no hagi estat facultat pels estatuts o per acord de l'assemblea general o altres òrgans de l'entitat.»

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Haig d'aclarir-li que, l'esmena transaccional a què feia referència,

l'esmena 66, ja ha estat votada, perquè s'ha transaccionat amb la 27. Moltes gràcies.

El Grup Socialista té l'esmena 67. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, per anunciar la retirada d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda retirada. I ara sollicito al senyor Secretari que procedeixi a donar lectura a l'esmena transaccional a la 68, de l'Agrupació del CDS.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'article 21, d'addició. Es proposa afegir al text del Dictamen la següent frase: "no hagin estat facultats altres òrgans de l'entitat pels estatuts".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Procedim a votar aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació, es vota l'article 21.

Vots a favor?

L'article 21 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 22. El Grup Socialista manté l'esmena 73. Per defensar-la, té la paraula l'illustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Retiraríem aquesta esmena en favor d'una transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Que no ha arribat encara a la Presidència. Ha arribat, aquesta? (Pausa.) Efectivament, ha arribat: és la 73, Socialista, i 74, del Grup Mixt. Perfectament. Llavors, hi ha una altra transaccional, que és amb el Grup Mixt: la 75. És així? Doncs es donarà lectura ara a aquestes dues esmenes transaccionals. El senyor Secretari farà el favor de llegir-les.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'article 22, que proposa modificar el text del Dictamen de la manera següent: "No obstant això, la junta directiva o el cinc per cent dels socis poden sol·licitar a l'òrgan administratiu competent..."», i continua igual, amb la resta del Dictamen.

I l'altra esmena transaccional és al punt novè de l'article 22, amb la redacció següent: «L'assemblea general és presidida, d'acord amb el que determinin els estatuts, pel president de l'assemblea, que serà assistit per un vice-president i un secretari. Si els estatuts no ho determinen expressament, l'assemblea ha d'estar presidida pel president i el vice-president de la junta directiva, o les persones que n'exerceixin les funcions, o, si de cas hi manquen, les persones que elegixen l'assemblea, d'entre els socis presents».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Procedim a la votació d'aquestes transaccionals. Conjuntament.

Vots a favor?

Les transaccionals han quedat aprovades per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 22, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 22 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 23. Hi ha una esmena transaccional a la 78, del Grup Mixt. Vol fer ús de la paraula o dóna per defensada aquesta transaccional? Molt bé.

El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, la 79. El senyor Carod-Rovira té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. És una esmena d'addició a l'article 23, apartat 5, i fa referència a un tema en certa forma delicat, com és la qüestió del vot dele-

gat en assemblees generals; es tractava, inicialment, per part nostra, de fixar amb més rigor del que potser, segons la nostra opinió, ho feia el text del Projecte de Llei, el nombre de vots delegats, el nombre de delegacions, i també d'impedir un ús incorrecte d'aquest vot delegat en un segon torn, de manera que les facultats delegades no poguessin tornar a ser utilitzades en una nova delegació, amb posterioritat al vot inicial.

Hi ha un text transaccional, ofert pel Grup de la majoria, que acceptem, no pas amb l'entusiasme, com dèiem abans, del «força», sinó l'entusiasme del «xic», però, malgrat tot, l'acceptem i el donem per bo.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Hi ha una altra esmena, la número 80 i la 82, del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. L'esmena número 80, la retirarem a favor de la transaccional, i donaríem...

El Sr. PRESIDENT: Quina transaccional? Una que es presentarà? Ah!, és aquesta. Molt bé. Que és al Mixt..., és a l'esmena del Grup Mixt i, a més, a la seva.

El Sr. ABELLÓ: Sí, és una esmena de tres grups.

El Sr. PRESIDENT: Conforme.

El Sr. ABELLÓ: I retirarem l'esmena 82.

El Sr. PRESIDENT: La 82, retirada. Molt bé. Doncs, llavors, quedaria viva només una esmena, número 83, del Grup Mixt, que no apareix com a retirada.

El Sr. RÓDENAS: No, gràcies, senyor President. Més que res és una esmena tècnica, perquè nosaltres pensem que si la mesa de cada assemblea de les mutualitats pot ser variable quant a la seva constitució, si ho estem dient al text del Dictamen, d'una forma específica, obviarem d'altres quan no siguin d'aquesta forma, i nosaltres creiem que, en lloc de fer la referència a president, vice-president, secretari o el que sigui, és millor dir que l'acta haurà d'anar signada pels membres de la mesa i, a més, les altres persones que concorrin a l'assemblea.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. Torn en contra? La senyora Bruguera té la paraula.

La Sra. BRUGUERA: Sí, senyor President, només per dir-li que acceptarem aquesta esmena del senyor Ródenas.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. La 83? Molt bé. Abans de procedir a les votacions, donarem lectura a les transaccionals que hi ha presentades a aquest article 23, que són un número de tres. El senyor Secretari té la paraula.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional amb l'esmena número 78, del Grup Mixt, a l'article 23, d'addició: "Per majoria simple dels vots emesos, presents i representats".»

L'esmena transaccional a l'esmena número 79, del Grup d'Esquerra Republicana, a l'article 23, d'addició, proposa addicionar el següent text: «...més de tres delegacions. Les facultats delegades no podran ésser objecte d'una nova delegació.»

La darrera transaccional presentada és la que fa referència a les esmenes 80, del Grup Socialista, i 81, del Grup Mixt, i proposa suprimir l'apartat 7 de l'article 23..., suprimir aquest apartat i afegir, a l'article 11.3, a l'apartat a), el següent text: «...així com regular les assemblees generals de compromissaris i la forma de designació d'aquests, i respectar, en tot cas, la participació democràtica mitjançant el vot lliure, directe i secret.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Procedirem, en primer lloc... *(Pausa.)* Sí, hi ha una altra transaccional, que és a la 84, que procedeix donar-hi lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Sí, és a l'article 23, amb l'esmena 84, del Grup Mixt. Proposa modificar el text de la manera següent: «...de l'acta de l'assemblea, que serà lliurada pel secretari, amb el vist-i-plau del president, en el termini de deu dies.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Se sotmeten a votació aquestes transaccionals a l'article 23.

Vots a favor?

Aquestes transaccionals han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 83, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I, a continuació, es vota l'article 23, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 23 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 24 hi ha una sola esmena, la 86, del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena d'addició: en aquest article estem parlant de les assemblees territorials, i en el mateix article es parla que es podran realitzar en àmbits diferents, quan tinguin un àmbit intercomarcal. Nosaltres, el que fem simplement és, mitjançant aquesta esmena d'addició, també quan hi hagi un gran nombre d'associats, perquè creiem que en aquest cas també un cas de regulació i que permet la realització d'assemblees territorials.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. La senyora Rosa Bruguera pot fer un torn en contra, si s'escau.

La Sra. BRUGUERA: No, no s'escau pas el torn en contra, no.

El Sr. PRESIDENT: No s'escau? Ja m'ho semblava.

La Sra. BRUGUERA: Ens ha convençut plenament, el senyor Abelló, i, per tant, li acceptem aquesta esmena.

(Veus de «Oh!».)

El Sr. PRESIDENT: Doncs, moltes gràcies. I passem a la votació d'aquesta esmena del Grup Socialista, la número 86.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota el text de l'article 24, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 24 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al debat de l'article 25.

El Grup Socialista hi té una, dues, tres, quatre esmenes..., cinc esmenes. El senyor Abelló té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: En aquest article estem parlant de la junta directiva. El nostre Grup va presentar en el seu moment un conjunt d'esmenes que anaven en la línia de democratització. En aquests moments nosaltres hem arribat a acords en dues d'aquestes esmenes, per la via transaccional.

La que fa referència a l'ampliació de la junta directiva..., nosaltres parlàvem d'un nombre no inferior a sis persones que compongués la junta directiva; finalment, l'esmena transaccional parla que, en un futur reglament, es podrà regular aquest nombre de persones que componguin la junta directiva tenint

en compte que, finalment, el Projecte de Llei ho deixa en quatre. I després, pel que fa al règim d'incompatibilitats, nosaltres volíem que es trobés reflectit en la Llei; finalment, també hi ha hagut un acord en aquest sentit, no ja només en el que fa referència a la junta directiva, sinó fonamentalment a les persones que treballen en les mutualitats de previsió social, és a dir, les que estan assalariades.

I finalment, nosaltres també teníem unes altres esmenes, en les quals fixàvem la duració màxima del període de les juntes. Nosaltres el fixàvem en tres anys, i després, quan es parlava de les facultats de la junta directiva, en la qual, mitjançant una esmena d'addició, fixàvem tot aquest conjunt de facultats que hauria de tenir la mateixa junta.

En aquests moments, donat que hi ha hagut acord i, per tant, hi ha esmena transaccional amb la 88 i amb la 101 que, per tant, la retirariem, nosaltres també en aquest moment retirariem les esmenes 89, 93 i 98.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, que no quedarien esmenes —a part de les transaccionals— del Grup Socialista. Moltes gràcies.

El Grup d'Esquerra Republicana, l'Agrupació d'Esquerra Republicana té la número 92. Senyor Carod-Rovira...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, estaven retirades totes, senyor President, la resta de les nostres esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Estan totes retirades?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Agrupació del CDS té la 96. El senyor Latorre té la paraula.

El Sr. LATORRE: Em temo, senyor President, que aquesta també està retirada, i la que ens queda viva, d'aquest article, és precisament la 102, esmena en la qual concorre una circumstància ja anunciada...

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una transaccional.

El Sr. LATORRE: Exactament. Per l'il·lustre Diputat senyor Abelló. Hi ha una transaccional, i això m'excusa de la seva defensa.

El Sr. PRESIDENT: De tota manera, li haig de fer constar que la 96 es retira en aquest acte, perquè la Mesa no tenia constància d'aquesta retirada.

El Sr. LATORRE: Bé, doncs, queda retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Secretari procedirà a la lectura d'aquestes esmenes transaccionals.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'esmena 87, del Grup Mixt, i 88, del Grup Socialista, referent a l'article 25.» Hi proposen addicionar el següent text: «...inferior a quatre, per reglament es pot determinar un nombre superior, proporcional al dels socis...»

La següent esmena transaccional és la de les esmenes 101 i 104, del Grup Socialista, i a la 102, de l'Agrupació del CDS. Proposen addicionar al final del punt vuitè de l'article 25 el següent: «...i el seu càrrec és incompatible amb el d'assalariat de l'entitat...»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Es poden votar conjuntament, aquestes transaccionals? (Pausa.) Doncs, es voten conjuntament.

Vots a favor?

Les transaccionals a les esmenes de l'article 25 han quedat aprovades per unanimitat.

I ara es vota l'article 25 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 25 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 26 hi havia una esmena de l'Agrupació del CDS que ha estat retirada i, a més, hi havia l'esmena 104 del Grup Socialista, que ha estat transaccionada, conjuntament amb la 101, 104 i 102, del CDS. De manera que hem votat ja aquesta transaccional; per consegüent, podem passar a votar directament l'article 25.

Vots a favor de l'article 25?

(Remor de veus.)

26! 26.

L'article 26 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 27 apareix viva una esmena, la 105, que és del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. En aquest article 27 estàvem parlant de la comissió de control. La nostra és una esmena de modificació en la qual es fixa un termini, per a la mateixa comissió, de tres anys, i per tant, des d'aquest punt de vista, l'única modificació que fem és, precisament, escurçar el període de pertinença a la mateixa comissió.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. La senyora Rosa Bruguera pot fer un torn en contra.

La Sra. BRUGUERA: Moltes gràcies. Crec que aquesta esmena era congruent amb l'esmena anterior, quan vostès demanaven, també, un termini de tres anys per a les juntes, però que, en el moment en què vostès han retirat aquella esmena, crec que no té sentit, ara, mantenir aquesta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Passem a la votació de l'esmena, socialista, 105.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 48 en contra i 10 abstencions.

A continuació es vota l'article 27 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 27 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Passem al debat de l'article 28. El Grup Socialista manté dues esmenes, les 107 i 110. Senyor Abelló, té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Per retirar l'esmena 107 en favor d'una transaccional i per defensar l'esmena 110. Aquesta és una esmena d'addició amb la qual el nostre Grup, en aquest article, el que fa és afegir un altre apartat en què parlem, precisament, de l'observació de les cauteles pròpies de la cessió de carteres, i també de tot aquest conjunt de requisits que, precisament, estan ja previstos en la normativa legal vigent. Per tant, des d'aquest punt de vista, en aquests moments el que fem és retirar, en favor de la transaccional, la 107, i defensar aquesta esmena d'addició.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. La senyora Bruguera pot fer un torn en contra.

La Sra. BRUGUERA: Miri, nosaltres entenem que les mutualitats tenen una diferència bàsica amb les companyies d'as-

segurances, que és la solidaritat entre les persones. En parlar de la «cessió de carteres», vostès tracten d'una pràctica que és més pròpia de les entitats mercantils, és a dir, d'aquestes companyies d'assegurances. Per tant, nosaltres entenem que això, que aquestes cauteles que vostès ens demanen no són necessàries; que, per altra banda, no són necessàries perquè no incumbeixen aquest sector, i aquests mecanismes seran contemplats, bàsicament, per reglament.

Per tant... I, a més a més, hi ha un punt tercer, el punt tercer d'aquest mateix article que en parla. Per tant, creiem que acceptar aquesta esmena trencaria completament la coherència de l'articulat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Pregó al senyor Secretari que procedeixi a donar lectura a la transaccional de l'esmena 107, del Grup Socialista.

El Sr. SECRETARI PRIMER: És a l'article 28, de modificació, i proposa que, el punt primer, l'inici quedi redactat de la següent manera: «Les mutualitats es poden fusionar per absorció amb altres de la mateixa naturalesa o mitjançant la creació d'una nova entitat, sempre que es compleixin les condicions següents:...», i continua el text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Es vota, en primer lloc, aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena 110, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 48 en contra i 10 abstencions.

A continuació es vota l'article 28, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 28 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

A l'article 29 hi ha una sola esmena, la 111, del Grup Socialista. Senyor Abelló, té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Retirariem la número 111.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Molt bé. Doncs, es pot votar aquest article 29, que no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 29 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 30 hi ha una sola esmena, la 112, per a la qual s'ha proposat una transaccional que el senyor Secretari se servirà de llegir.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional amb l'esmena 112, del Grup Mixt, a l'article 30, apartat tercer, lletra h). De supressió de la següent frase: "collaborar amb l'Administració pública".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari.

Es procedeix a votar aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'article 30 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 30 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 31 hi ha una sola esmena, la 113, del Grup Mixt. Senyor Ródenas, té la paraula per defensar-la.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena és de supressió de l'última part del primer paràgraf de l'article 31, perquè entenem que és una redundància innecessària quan abans ja s'ha fet una al·lusió al que són les disposicions legals o la legalitat vigent; per tant, no cal que l'òrgan administratiu competent ho faci expressament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. La senyora Rosa Bruguera pot fer un torn en contra.

La Sra. BRUGUERA: Sí, gràcies, senyor President. Per no trencar el consens, aquesta també la hi acceptariem, al senyor Ródenas.

El Sr. PRESIDENT: Com?

La Sra. BRUGUERA: La hi acceptarem.

El Sr. PRESIDENT: Ah! molt bé. Doncs així procedim a votar aquesta esmena.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 31 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article 31 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al debat de l'article 32. Hi han dues esmenes que apareixen vives, del Grup Socialista, la 114 i la 115. El senyor Abelló té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Les donariem per defensades, ja que estem parlant d'un tema que fa dos o tres articles ja n'havíem parlant, quant a la cessió de cartera.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per defensades, no retirades. Moltes gràcies. La senyora Rosa Bruguera... El senyor Pérez-Moreno pot fer torn en contra.

El Sr. PÉREZ-MORENO: Sí. No, gràcies, senyor President. Simplement per dir que, també per la mateixa raó que ha esmentat el Diputat senyor Abelló, la nostra argumentació de torn en contra seria pràcticament la mateixa que ha fet abans la senyora Rosa Bruguera a l'esmena 110.

I quant a l'esmena 115, socialista, nosaltres entenem que la revocació no necessàriament ha de ser una revocació definitiva, que en algun cas pot ser, doncs, una revocació transitòria, fins i tot fins que s'esmeni algun defecte i, per tant, no creiem que sigui adient introduir aquesta esmena en el text del Projecte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pérez-Moreno. Es posen a votació aquestes dues esmenes de l'article 32, la 114 i la 115.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 13 vots a favor, 49 en contra i 9 abstencions.

A continuació es vota l'article 32 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 32 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Ara votarem els següents articles: 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, que en aquests moments no tenen esmenes. Tots aquests articles.

Vots a favor?

Tots aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Article 41. Una sola esmena, la 130, del Grup Socialista.

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, per anunciar-ne la retirada.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada i, per consegüent, es pot sotmetre a votació l'article 41 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 41 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 42 el Grup d'Iniciativa té l'esmena 131. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena té el sentit de fer més àgil la mecànica de posar en funcionament les modificacions reglamentàries aprovades en una assemblea de mutualitats.

Els reglaments de prestacions generalment estan separats dels estatuts socials i no s'han d'eleva a escriptura pública. D'una banda, això faria que no es necessités la prèvia autorització administrativa i, d'altra banda, l'Administració té la funció, encara, de poder suspendre l'aplicació de les modificacions aprovades. Per tant, crec que aquesta esmena va a alleugerir, en realitat, el funcionament de les mutualitats.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra: el senyor Pérez-Moreno té la paraula.

El Sr. PÉREZ-MORENO: Nosaltres entenem que aquesta esmena no venia a introduir res de nou, perquè d'alguna manera ja hi ha una llei que contempla el silenci positiu i que donava resposta a aquest interès que hi havia que hi hagués una resposta per part de l'Administració, ràpida. De totes maneres, pensem que, bé, no està de més tampoc que hi sigui i, en aquest sentit, nosaltres donaríem el nostre vot favorable sempre que, lògicament, es produís una esmena tècnica al títol de l'article, que parla només de les quotes, i parlés de les quotes i de la modificació de reglaments aprovats.

De totes maneres, senyor Nualart, el que sí que li vull dir és que aquesta és una esmena que introdueix el control *a posteriori* per part de l'Administració, i que jo, particularment, entenc que és una esmena més pròpia d'un altre grup de filosofia diferent de la que reflecteix el seu Grup.

De totes maneres, vull dir, coses noves es veuen, i canvis es veuen, i benvinguts siguin. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pérez-Moreno. L'esmena 132, del Grup Mixt: hi ha una esmena transaccional a la qual el senyor Secretari donarà lectura en aquest moment.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Proposen modificar el punt segon de l'article 42 de la següent manera: «A disposició de l'òrgan de control abans de la seva autorització».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Votem en primer lloc aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 131, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 42, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 42 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 43, que hi ha una sola esmena, la 134, de l'Agrupació del CDS. El senyor Latorre té la paraula.

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President. El Grup de la majoria ens ha ofert una esmena transaccional que acceptem i, en conseqüència, retirem la nostra esmena 134.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Secretari donarà lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'article 43, a l'esmena 134 de l'Agrupació Parlamentària del CDS, de modificació, en el següent text: "Qualsevol altre recurs que no estigui prohibit per llei".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, procedim a la votació d'aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 43 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 43 ha quedat aprovat per unanimitat.

I el 44 no té cap esmena, el votem seguidament.

Vots a favor?

L'article 44 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 45 hi ha una esmena del Grup Socialista, la 135. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Per defensar conjuntament la 135, la 136, la 137 i la 138.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ABELLÓ: La primera d'aquestes esmenes és una esmena d'addició. Quan estem parlant de les provisions tècniques nosaltres el que fem és afegir als capitals vençuts les rendes de beneficis dels assegurats. Creiem que amb aquesta esmena d'addició ampliïm el camp de què parlaven les provisions tècniques.

Després, amb les que fan referència a l'article 47, estem parlant d'esmenes que fan referència en alguns casos a modificació i en altres a supressió. En aquest moment, nosaltres el que faríem és retirar l'esmena 137 i defensar la 136 i la 138.

Respecte a la primera d'aquestes esmenes, la 136, nosaltres parlem del fons mutual permanent i el que afegim és que no podrà ser inferior en cada cas a allò previst en la normativa legal vigent.

En canvi, a l'altra esmena, a la que fa referència a l'esmena número 138, parlem de la quantia del fons mutual i la forma de constituir-lo. Creiem que són dues esmenes que en el context de discussió del fons mutual i del fons de maniobra ajuden a completar aquest article.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Torn en contra: el senyor Pérez-Moreno.

El Sr. PÉREZ-MORENO: Sí, gràcies, senyor President. És per fer —jo diria— mig torn en contra i mig torn per dir que votarem a favor de les esmenes 136 i 138, i a la que fa referència a l'esmena 135...

El Sr. PRESIDENT: 136 i 138. O sigui, els números parells.

El Sr. PÉREZ-MORENO: Exacte, senyor President. I a la que fa referència a la primera de les esmenes defensades pel senyor Abelló, la 135, bé, jo no sóc un actuari d'assegurances ni un tècnic de la matèria. El que sí que he fet ha estat assabentar-me, informar-me, i en tot cas li he de dir, senyor Abelló, que segons els tècnics consultats aquests capitals vençuts, rendes o beneficis dels assegurats, això està inclòs dins del que són reserves matemàtiques, posicions matemàtiques. I per tant, nosaltres no podem acceptar-li-ho perquè entenem que ja està dins d'aquest text.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pérez-Moreno. No podem agrupar votacions. Bé, sí: podem votar les esmenes socialistes, la 135 i la 137, conjuntament.

Vots a favor?

No?

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, la 137 està retirada.

El Sr. PRESIDENT: La 137 està retirada; perfectament. Doncs, la 135.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena socialista ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 50 en contra i 8 abstencions.

A continuació es vota l'article 45 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 45 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

L'article 46 no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 46 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es voten les esmenes 136 i 138, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 47, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 47 ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 48 només hi ha una esmena viva en aquests moments, que és la 140, del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, per anunciar la retirada de l'esmena 140, 141 i 144.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades; o sigui que li queda la 142..., 143, vull dir: hi ha la transaccional. Bé, llavors l'article 48 no té esmenes en aquest moment, el 49 tampoc, i el 50 tampoc. Per consegüent, es voten conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes articles han quedat aprovats per 58 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Passem a l'article 51, en què el Grup Socialista manté les esmenes 142 i 143. Té la paraula el senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. En article estem parlant de les mesures cautelars i en tot cas anunciem la retirada en favor de les dues transaccionals, tant de l'article 142 com del 143.

El Sr. PRESIDENT: L'article, no: les esmenes. El senyor Secretari procedirà a donar lectura a aquestes dues esmenes transaccionals.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'esmena 142, del Grup Socialista, a l'article 51, d'addició d'un nou paràgraf al final de la lletra g) de l'apartat primer, que diria el següent: "En cas que la mutualitat interessada no formulés la proposta de designació en el termini establert en el paràgraf anterior, l'òrgan de control designarà la persona o persones que han d'actuar com a administradors provisionals. Aquest acord, de caràcter immediatament executiu, serà objecte d'inscripció en els registres públics corresponents".»

La següent esmena transaccional és a l'esmena 143, del Grup Socialista, al mateix article 51, d'addició, que diria el següent: «Contra els acords dels interventors podrà formular-se reclamació davant l'òrgan de control, reclamació que tindrà efectes suspensius.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Procedim a la votació d'aquestes dues esmenes transaccionals.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 51 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 51 ha quedat aprovat per unanimitat.

L'article 52 en aquests moments només té una sola esmena, la 148, del Grup Socialista. El senyor Abelló té la paraula.

El Sr. ABELLÓ: Sí; en aquest article el Grup Socialista, en aquest moments, té una esmena que fa referència a les infraccions administratives, en contret a l'apartat d'infraccions molt greus.

Nosaltres en aquesta esmena el que fem és afegir una altra infracció dintre d'aquest apartat: la que fa referència a l'alteració dolosa del balanç, del compte de pèrdues i guanys, i estats de cobertura de provisions tècniques o del marge de solvència. Nosaltres creiem que són qüestions molt greus i que, per tant, haurien de trobar-se reflectides, precisament, en aquest article, que parla de les infraccions administratives, en l'apartat que fa referència a infraccions molt greus.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. El senyor Pérez-Moreno pot fer un torn en contra.

El Sr. PÉREZ-MORENO: Gràcies, senyor President. Nosaltres entenem que aquestes conductes que es reflecteixen en aquesta esmena estan, també, contemplades en l'article que estem tractant. El que succeeix és que estan contemplades en diferents punts d'aquest i sembla que, bé, que d'aquesta manera podria quedar molt més clar. Si això ha de contribuir a continuar el consens de què està gaudint aquesta Llei, nosaltres no tenim cap inconvenient a acceptar aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pérez-Moreno. Per consegüent passem a la votació, en primer lloc, d'aquesta esmena, la 148, del Grup Socialista.

Vots a favor?

L'esmena ha quedat acceptada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 52, i podríem agrupar també el 53 i el 54, que no tenen esmenes. D'acord? I el 55 i el 56, i les disposicions addicionals. Conforme?

Doncs, es fa la votació d'aquesta manera.

Vots a favor?

Aquests articles i disposicions han quedat aprovats per unanimitat.

A les disposicions transitòries hi ha l'esmena 155, del Grup Socialista, i la 156. Per a la seva defensa... —i 157, etcètera, i correlatiu... El senyor Abelló té la paraula per defensar-les.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Les defensarà totes d'una tacada fins al final?

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, defensaré la tacada, sí. La 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161 i 162.

A la primera d'aquestes esmenes, a la 155, hi ha una esmena transaccional i, per tant, la retirarem en favor d'aquesta esmena transaccional. A la 156, la donarem —i 157—, la donarem per retirada.

El Sr. PRESIDENT: 157 i 158?

El Sr. ABELLÓ: No, no; 156 i 157.

El Sr. PRESIDENT: 156 i 157; molt bé.

El Sr. ABELLÓ: La 158 és una esmena en què hi ha una modificació en el text, en què parlem concretament que hauran de transformar-se; és a dir, és una modificació que creiem que podria ser perfectament acceptada. A la 159, hi ha una esmena transaccional i, finalment, el que farem es retirar la 160, la 161 i la 162.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra; el senyor Pérez-Moreno deu tenir alguna cosa a dir, si no és en torn en contra.

El Sr. PÉREZ-MORENO: No hi ha torn en contra; simplement, lògicament, acceptar la... Dir que votarem a favor les transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: Acceptarà la 158?

El Sr. PÉREZ-MORENO: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; doncs, així, votem en primer lloc aquesta 158.

Vots a favor?

(Remor de veus.)

Abans de votar, donarem lectura a la transaccional, a la 159. El senyor Secretari, faci el favor...

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional a l'esmena 159, del Grup Socialista». Proposa modificar el text del Dictamen variant d'un a dos anys; per tant, quedaria redactat de la següent manera: «dins el termini de dos anys causaran...», i continua el text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. El senyor Abelló m'hauria d'aclarir una cosa. A la 165, hi ha una transaccional? 155!

El Sr. ABELLÓ: A la 155? Jo entenc que sí.

El Sr. PRESIDENT: És que m'ha semblat escoltar-ho i com que no tinc el text... (Remor de veus.)

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, la retirarem en favor de la transaccional de la 159.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, perfectament. Passem a votar la transaccional a la 159.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació votarem les disposicions transitòries, la disposició derogatòria, la disposició final, l'exposició de motius i el títol i títols de la Llei.

Vots a favor?

Tots aquests extrems han quedat aprovats per unanimitat.

Ara, hi pot haver explicació de vot pels grups que ho sollicitin.

No hi ha sollicitud. Sí? El senyor Nualart té la paraula; té cinc minuts.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. El Projecte de Llei que avui hem aprovat en aquesta Cambra regula una matèria, les mutualitats de previsió social, d'una llarga tradició històrica a Catalunya i de plena vigència en la societat actual en el marc de l'economia social i en l'espai comunitari.

Els principis que han inspirat les mutualitats a Catalunya han estat l'esperit social, la igualtat, la solidaritat, l'absència d'ànim de lucre, la democràcia interna, la corresponsabilitat i, per tant, era necessària una regulació pròpia al marge de la regulació mercantil. És per això que m'ha estranyat la intervenció del Diputat senyor Pérez-Moreno quan ha dit que li estranyava que el nostre Grup hagués fet aquella esmena. Però no es tractava de regular les societats mercantils, sinó que estem en el camp de l'economia social, i per això el nostre Grup ha presentat aquesta esmena, perquè es regulava en aquest camp.

La Llei que hem aprovat no hi ha cap dubte que serà un instrument vàlid per continuar el mutualisme respectant els seus principis. Ara bé, el que ja no és tan segur és si serà un instrument que permetrà competir amb les societats mercantils tenint en compte que ha estat rebutjada la nostra esmena a l'article sisè.

El Grup d'Iniciativa per Catalunya ha votat afirmativament la quasi totalitat de l'articulat, malgrat que havia presentat una esmena a la totalitat, perquè entenem que aquesta Llei necessitava el recolzament del major nombre de grups d'aquesta Cambra.

L'esmena de retorn al Govern tenia dos objectius a cobrir: en primer lloc, el mutualisme es troba immers en el marc de l'economia social i només podrà tenir una expansió si pot treballar interconnectat amb aquests àmbits, ja que els uneixen una sèrie de caràcters comuns tals com l'absència d'ànim de lucre, la gestió democràtica i la participació activa dins de l'economia.

Per això Iniciativa per Catalunya entén que el Govern havia d'haver dut a aquesta Cambra el Projecte de Llei que se'ns va anunciar a la presentació del Projecte de Llei de Cooperatives —avui també n'ha fet menció el senyor Conseller, que presentaria sobre un institut que regulés l'economia social; però entenem que havia d'haver entrat ja en aquesta Cambra— i perquè, o bé hi ha una voluntat política per tirar endavant l'economia social i s'impulsa, o quedarà com un reducte romàntic però sense cap vitalitat i cap possibilitat en el camp d'una economia que cada vegada és més competitiva.

L'altra qüestió per la qual havíem presentat l'esmena a la totalitat de retorn al Govern, en part, ha quedat salvada per les esmenes que han estat presentades pel nostre Grup i admeses per la ponència. Tot i això ens preocupa que no s'hagi admès la nostra esmena a l'article sisè, com hem dit. En defensa d'aquesta esmena, en què es limita les quanties de les prestacions a les mutualitats... De fet s'impedeix la normal competitivitat amb les societats mercantils d'assegurances. Existeix una certa reticència a fer que les societats incrites en el marc de l'economia social puguin ser tan o més ben administrades que les mercantils. I és per això, per aquestes reticències, que s'intenta limitar el seu risc. I també —per què no dir-ho?— per les pressions que

s'han pogut rebre de les societats d'assegurança al·legant una competència deslleial.

Només voldria donar una dada: el 20% de les empreses d'assegurances de l'Estat espanyol estan sofrint una gran crisi econòmica i algunes d'elles ja han fet fallida. Remarquem, doncs, que ens preocupa que no s'hagi admès aquesta esmena d'Iniciativa per Catalunya.

Per altra banda, també voldria significar que el partit de la majoria ha caminat amb peus de plom, potser perquè està escaldat davant del comportament del Govern central i pateix una mena de síndrome d'inconstitucionalitat, i ha seguit massa fidelment els dictats de la Direcció General de Seguros i de la sentència del Tribunal Constitucional recorrent a una normativa que en alguns punts hauria d'haver estat més agosarada.

Evidentment, hem de tenir cura de no oferir al Govern central massa motius per anar al Tribunal Constitucional, però aquesta actitud prudent no ens ha d'impedir de legislar obertament i progressivament en aquelles matèries com la que ens ocupa, en la qual tenim competència exclusiva. En aquest, sentit voldria recordar —ja ho he dit abans— que en l'article publicat al butlletí del Ministeri de Justícia, l'articulista deia que, fins i tot, en principi, l'Estatut podia ser inconstitucional. Davant d'opinions com aquesta, calen moltes extralimitacions semblants, que en el supòsit de la Llei de què es tracta entenem que no s'han produït.

Possiblement, una voluntat més innovadora hauria donat lloc a un text més progressiu i hauria dotat el mutualisme, tan arrelat a casa nostra, d'un instrument capaç de competir amb les societats mercantils d'assegurances.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Hi ha algun altre grup que vulgui explicar vot? El senyor Abelló té la paraula, pel Grup Socialista.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President, des de l'escó estant, tenint en compte l'horari en què ens movem, el nostre Grup està molt satisfet de com ha acabat el debat d'aquesta Llei. Només cal mirar al *Diari de Sessions*, el nombre d'esmenes que hi havia presentades en el seu moment, i el que ha significat el tràmit de Comissió, el tràmit de Ponència, en el seu moment i, finalment, el debat en el Ple.

Nosaltres, el que pensem, precisament, és que aquest Parlament, en funció de la seva potestat legislativa, ha usat, precisament, el que diu l'Estatut, el que li dona la Constitució, i ho ha fet, precisament, amb la voluntat de legislar en un aspecte que afecta molts ciutadans d'aquest país. No hi ha dubte que el mutualisme a Catalunya, històricament, ha significat un revulsiu important per a sectors d'aquest país i, en aquests moments, el fet que més d'un milió de persones estiguin afiliades al mutualisme dona una expressió de la seva força i de la seva implantació social.

Per tant, no hi ha dubte que avui, en funció del mandat que ens va donar el poble de Catalunya, aquest Parlament ha legislat, i ha legislat en un aspecte que afecta molts ciutadans, i ciutadans organitzats al voltant del mutualisme.

Nosaltres creiem que aquest esforç de consens era important en la mesura que una llei que neix precisament del consens de les principals forces polítiques representades en aquest Parlament de Catalunya té una força encara més gran.

L'esforç del nostre Grup ha anat en la direcció que els aspectes que impliquessin major participació democràtica dels

afiliats a les seves mutualitats i major control d'aquests era un aspecte molt important per a nosaltres.

Nosaltres creiem que això finalment ha estat possible, hi han hagut moltes esmenes transaccionals que han anat en aquesta direcció i, per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres ens trobem en aquests moments molt satisfets del resultat final del que ha significat aquesta Llei, des del punt de vista del que significa la voluntat dels grups parlamentaris de legislar i, també, de la seva implicació social.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per a explicació de vot, té la paraula la senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Senyors diputats i senyores diputades, crec que tots els grups d'aquesta Cambra podem estar satisfets, perquè amb aquesta Llei —una llei que era necessària i esperada— es fa un públic reconeixement d'un sector tradicional i fortament arrelat a Catalunya. Aquesta és una llei de base estrictament tècnica; una llei que, com hem vist, exigeix a les mutualitats uns determinats condicionants per tal de garantir uns nivells de solvència que, en definitiva, són la garantia del seu futur com a tals.

La Llei tracta de requisits, de prestacions econòmiques, de provisions tècniques, de mesures cautelars, etcètera, però nosaltres no podem perdre de vista que, per sobre de tot, la Llei, del que tracta es de les persones, de les diferents circumstàncies que les poden afectar, de donar cobertura mitjançant prestacions i serveis a situacions en les quals els puguin mancar les seves necessitats essencials.

En definitiva, la Llei tracta de vides humanes, i és en aquest sentit que les mutualitats, precisament, per la seva pròpia essència poden aportar a Catalunya uns valors que són bàsics i que el país necessita retrobar i refermar, uns valors que formen part del fet mutualista, però, a més, que són imprescindibles en el món actual, com són el de la solidaritat entre les persones i el que és la seva traducció pràctica: l'ajuda mútua.

Nosaltres no podem ni volem dissociar el fort contingut social del mutualisme de la necessitat que el sector ofereixi un nou nivell de qualitat. Crec, sincerament, que aquesta Llei ens hi ajuda. Estem en una societat altament competitiva i caldrà un gran esforç de renovació i adequació del sector, per tal de tenir un lloc dins la nostra realitat europea. Nosaltres tenim plena confiança en aquest sector i aquesta Llei ajudarà a fer conèixer i a reconèixer l'important funció social de les mutualitats.

A aquesta Llei, els diferents grups parlamentaris hi van presentar 192 esmenes. Vull, tot reconeixent la seva tasca, agrair-los la col·laboració que hem rebut de tots ells, així com la del lletrat senyor Vintó i la dels serveis lingüístics, i no seria just oblidar el gran ajut que, tant el meu company de Grup com jo mateixa hem rebut del Director General, senyor Carreras. A tots ells, moltes gràcies. I, finalment, agrair l'assessorament que hem rebut de persones i entitats de reconegut prestigi i consideració dins del sector; és a ells a qui va adreçada aquesta Llei i, en definitiva, són ells els que avui són els protagonistes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera.

Fins a un quart de cinc, se suspèn la sessió.

(Són les dues del migdia i set minuts.)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i cinc minuts. Presideix l'I. Sr. Vice-president Primer, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon i de la I. Sra. Secretària Tercera. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i els lletrats Sr. Vintró i Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Treball, de Justícia i d'Indústria i Energia.

(L'I. Sr. Vice-president Primer dirigeix el debat en absència del M. H. Sr. President.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Es reprèn la sessió. El cinquè punt de l'ordre del dia és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Modificació de la Compilació en Matèria de Venda a Carta de Gràcia. Per presentar la Llei, té la paraula el representant del Consell Executiu, l'honorable Conseller senyor Bassols.

Projecte de Llei de Modificació de la Compilació en Matèria de Venda a Carta de Gràcia

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols): Senyor President, senyores i senyors diputats, tal com comença dient l'exposició de motius del Projecte de Llei que em correspon ara presentar, Projecte de Llei de Modificació de la Compilació del Dret Civil en Matèria de Venda a Carta de Gràcia, aquesta institució —la Venda a Carta de Gràcia— constitueix una de les figures tradicionals dintre de l'ordenament jurídic català. Aquesta modalitat de la compra-venda té els seus orígens en les disposicions romanes, concretament en el Codi de Justinià. Per al sistema romà, els efectes d'aquest tipus de compra-venda, del que se'n deia llavors el pacte de *retro vendendo* eren merament personals, vull dir obligacionals, no afectaven directament la cosa, mentre que a Catalunya, a través del temps, aquests efectes s'han anat configurant amb caràcter real, o sigui gravitant estrictament sobre la cosa, el bé objecte d'aquesta modalitat de la compra-venda.

Ja Fontanella —per tant parlo d'uns quants segles enrere— havia afirmat que el dret de redimir es podia exercir davant de tercers que haguessin adquirit la cosa amb posterioritat a la compra-venda i que se'ls podia exigir, per tant, la seva devolució. Això fa —aquesta evolució jurídica de la institució— que s'hagi deslligat dels seus orígens romans, així com de la compra-venda amb pacte de *retro* pròpia del dret comú i que, per tant, s'hagi convertit en una institució típicament catalana que, a més, en determinades èpoques de la nostra història ha tingut un gran apogeu.

El caràcter de dret reial, del dret de redimir, encara que implícit, es desprèn, clarament, de tot l'articulat de la normativa vigent, és a dir dels termes de la Compilació tant del text de l'any 1960 com del text del 1984 que no va modificar aquesta preceptiva. Però ara és expressament proclamat en el projecte que presento, és a dir el caràcter real, de dret real, del dret de redimir, així com —per tant i com a conseqüència—, la susceptibilitat de gravamen i de transmissió d'aquest dret com també ho és la propietat gravada, la propietat transmesa sota aquesta modalitat.

És a dir, per tant, si s'aprova la Llei, el Projecte de la qual estic presentant, el dret de redempció i la finca transmesa seran indiscutiblement i clarament hipotecables.

Ara bé, no es tracta d'una venda, allò que es fa a Carta de Gràcia, de caràcter definitiu, sinó que la seva essència és que es transmet un bé, però que es tracta d'una transmissió, d'un domini resoluble, cosa que s'adiu molt amb el caràcter conservador del patrimoni, sobretot del patrimoni familiar, inherent a la nostra mentalitat, a la del nostre poble. Perquè davant d'una venda necessària, d'una venda convenient en un determinat moment deixa en el venedor l'esperança de la seva futura recuperació, de la futura recuperació de la cosa o de la finca venguda, perquè la prevenció contra la venda perpètua, contra el desprendre's d'un bé per sempre i per extensió contra la hipoteca, s'ha expressat popularment, és coneguda i està inclosa en diverses dites de caràcter popular com la tan coneguda: la hipoteca és la malaltia, la mort és la venda. Doncs bé, amb la venda, amb aquesta modalitat de Carta de Gràcia, queda sempre aquesta esperança de recuperació.

Bé, per tot això, perquè s'adiu amb la manera de ser del nostre poble, si bé s'ha considerat convenient de mantenir aquesta institució, calia, però, reformar-la a fi que complís la funció social de què és susceptible dins el tràfic jurídic actual, bandejant la seva utilització o la seva pretesa utilització com a encobridora de préstecs, de préstecs que podrien ser usuraris amb garantia real de la cosa suposadament venguda que l'ha fet objecte —a la institució— de moltes crítiques.

La reforma legislativa que se sotmet a l'aprovació de la Cambra se centra en el reforçament d'allò que constitueix la finalitat típica de la Venda a Carta de Gràcia, que no és altra que la transmissió inicial de la propietat d'una cosa, transmissió indefinida, però no definitiva; creiem que degudament actualitzada —en el sentit que apunta el Projecte que presento, el Projecte de Llei que presento—, la Venda a Carta de Gràcia pot complir diverses finalitats de tipus social avui en dia, com per exemple, pot ser instrument de promoció d'habitatges de tipus social, bàsicament per raó del preu més baix amb què es pot assolir un pis, un habitatge a través d'aquesta modalitat per raó de la temporalitat de l'operació, però, també, de la llarga durada que pot pactar-se pel que fa a la venda d'immobles i fins i tot, subjectant-la a la vida d'una o dues persones, normalment unides per matrimoni o per altres vincles, de tipus familiar o sentimentals que són unes característiques —aquestes del preu més baix i de la llarga durada de l'operació— que no concorren normalment en la venda amb pacte, amb el pacte de retracte convencional.

Senyores i senyors diputats, queden per debatre en aquest Ple unes poques esmenes sobre el Projecte de Llei i el Dictamen de la Comissió, cosa que significa que en el si de la Comissió s'ha realitzat un treball molt positiu d'aproximació en vers la recerca d'un consens.

Jo crec —i permeteu que potser apartant-me una mica del tema ho acabi dient— que, salvant sempre els valors democràtics del pluralisme, seria bo que en aquests moments prosseguís aquest esforç d'aproximació fins allà on fos possible, atesa la situació que travessa el nostre Dret Civil, de la qual aquesta Cambra és perfectament coneixedora i no únicament coneixedora, sinó profundament sensible com ho evidencia, ho posa clarament de manifest, la Proposició no de Llei presentada per a la seva tramitació per tots els grups parlamentaris, i que per a

mi constitueix l'exponent més clar d'una decidida voluntat política de defensa del nostre dret i de les competències que corresponen en aquesta matèria al Parlament de Catalunya.

Senyores i senyors diputats, vosaltres sou els representants del poble de Catalunya, democràticament elegits i vosaltres ja heu anticipat la vostra voluntat: que els catalans volem regir-nos amb allò que ens és més propi, allò que ens és més íntim, que volem que la nostra vida privada, la nostra vida de família, les nostres propietats particulars, la nostra vivència siguin regides per les nostres pròpies lleis. I per això us demano un esforç més i a través d'ell una acollida favorable al Projecte de Llei que presento i que anem a debatre amb el màxim consens possible.

Gràcies, senyores i senyors diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, honorable Conseller. Algun diputat està encomanat per la Comissió per presentar el Dictamen? No essent així, passarem ja a la defensa de les esmenes. La primera esmena és a l'article segon, esmena número 1, del Grup d'Iniciativa; per defensar aquesta esmena té la paraula l'illustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Nosaltres retirarem les dues esmenes a aquesta Llei en favor de dues transaccionals.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: L'illustre Diputat vol fer un torn en contra o... Passem ja a l'esmena número 2, del Grup Socialista.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President per anunciar que l'esmena número 2 i número 3 també les retirarem en favor d'una transaccional i, si li sembla, seguidament, donat que totes les esmenes són del mateix article -número segon-, continuarem amb la defensa de les mateixes esmenes. L'esmena número 6 i número 8 també tenim esmena transaccional, per tant les retirarem a favor de la transaccional...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 6 i la 8 ha dit, eh?

El Sr. ABELLÓ: La 6 i la 8, i retirarem la 5 i la 9. Per tant quedaria per defensar l'esmena número 7 del nostre Grup. Aquesta és una esmena d'addició...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: L'esmena número 2?

El Sr. ABELLÓ: La número 2 i la número 3 estan retirades en favor de...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: D'aquesta transaccional.

El Sr. ABELLÓ: La transaccional, sí senyor. Per tant, quedaria l'esmena número 7, és una esmena d'addició que fa referència a les edicions posteriors al preu, nosaltres quan estem debatent...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Que la defensa? Entén aquesta Presidència que la defensa en aquest moment.

El Sr. ABELLÓ: En aquest moment, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies.

El Sr. ABELLÓ: Per tant, des del nostre punt de vista, fem aquesta esmena d'addició en la qual parlem de quin valor es justifica, nosaltres creiem que és el moment d'especificar això, en la mesura que en l'article 328 de la Compilació o l'article número 2, quan parla precisament d'obtenir la redempció, ens diu que: «el rendiment ha de satisfer el titular de la propietat gravada», aleshores es fixen tot un seguit de requisits, i dintre

d'aquests requisits ens trobem amb el de les edicions posterior al preu. Per tant, des d'aquest punt de vista, creiem que l'addició el que fa es completar el punt aquest, número segon, de l'article 328 i que, des de cap punt de vista modifica el text que s'ha treballat a la ponència i, per tant, del Projecte de Llei i, per tant, el que demanaríem és que fos acceptada.

Res més.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, illustre senyor Diputat. El senyor Jaume Camps per a un torn en contra, té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President. De les nou esmenes que quedaven en el Projecte, vuit han estat o bé retirades o bé transaccionades amb les transaccions que faré arribar a la Mesa. Queda tan sols aquesta esmena que acaba de defensar l'illustre Diputat senyor Abelló.

Nosaltres entenem que l'afegitó que proposa aquesta esmena..., de tota manera, sempre és obvi que cal justificar el valor per atendre una addició, però atenent el suggeriment, el respectuós suggeriment de l'honorable Conseller de Justícia, nosaltres no voldríem que quedés una sola esmena, i per això ens plaurà molt votar-la favorablement.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per així deixar totes les esmenes defensades, restaria l'esmena número 7, d'Iniciativa per Catalunya, que també la retira a favor de la transacció.

Bé, per tant, procediríem a la lectura de les transaccionals, perquè després puguem procedir a la votació. Les transaccionals que ara aquesta Presidència té corresponen a l'article segon. Senyora Secretària, té l'amabilitat de llegir-les?

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Article segon corresponent a la modificació de l'article 327.2 de la Compilació. Esmena transaccional amb l'esmena número 4; on diu: "no obstant això, el rediment no pot resoldre els arrendaments no notòriament gravosos que el propietari hagi realitzat", ha de dir: "no obstant això, el rediment pot resoldre els arrendaments notòriament gravosos que el propietari hagi realitzat".»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Llegirem ara, en tot cas, la resta... Ja han estat llegides.

Hi ha dues esmenes de caràcter tècnic, que demanaria a la illustre Secretària que tingués l'amabilitat de llegir-les. (*Pausa. Remor de veus.*) Llegeixi totes les transaccionals, si us plau.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional amb l'esmena número 6. Punt primer: "El preu fixat per a la redempció en el moment de la venda, que pot ser diferent del preu d'aquesta, si no es fixa expressament cap preu per a la redempció, s'entendrà que aquest és el mateix de la venda, calculat en pessetes constants des de la data de la venda". I esmena transaccional amb l'esmena número 8: "el cost de les despeses inherents a la constitució de les servituds adquirides en profit de la cosa immoble venuda calculat en pessetes constants des de la data de la venda".»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Llegides totes les transaccionals procedirem ja, per tant, a la votació.

Votaríem, en primer lloc, el text del Dictamen dels articles primer i tercer, que no tenen cap esmena transaccional.

Vots a favor dels articles primer i tercer?

Els articles primer i tercer han estat aprovats per unanimitat.

Correspon ara votar les transaccionals a l'article segon, que han estat llegides.

Vots a favor d'aquestes transaccionals?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes tècniques han estat aprovades per unanimitat.

Text del Dictamen en allò que no modifiquen les esmenes tècniques.

Vots a favor?

El text del Dictamen de l'article segon ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara l'esmena tècnica corresponent al preàmbul... Per favor, volen seure, senyors diputats? Gràcies.

L'esmena tècnica a la transaccional corresponent al preàmbul i al nou apartat.

Vots a favor d'aquestes transaccionals?

Aquestes transaccionals han estat aprovades per unanimitat.

Abans de procedir a la votació final de tot això, demanaré la lectura de dues esmenes tècniques que no han estat llegides perquè la il·lustre senyora Secretària les llegeixi, i així podrem votar el preàmbul, el títol de la Llei, la Llei i les esmenes tècniques.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena tècnica al darrer paràgraf de l'Exposició de motius. On diu: "afectant a més el preu obtingut en una eventual redempció al pagament del deute que garantia la propietat gravada", ha de dir: "i el preu obtingut en una eventual redempció afecta, a més, el pagament del deute que garantia la propietat gravada". I en l'article segon, l'esmena tècnica, on diu: "en aquest cas", ha de dir: "en aquest darrer cas".»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Ara votarem, per tant, el preàmbul, l'exposició de motius, el títol i títols de la Llei, amb la qual cosa queda totalment enllestida la Llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

També, en aquest cas, la votació ha estat per unanimitat dels presents.

Correspon ara l'explicació de vot. El senyor Jaume Camps té la paraula en representació del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Gràcies, senyor President, i molt breument. Agrair, en primer lloc, el treball en ponència i comissió de tots els companys dels altres grups parlamentaris. Hi ha una frase que diu: «Hi han dues classes de diputats: els diputats de la Comissió d'Economia i Finances o de Pressupostos i els diputats de les altres comissions». Jo he de dir que pel que fa —i no per deformació professional— a aquest Parlament, hi han dues classes de diputats: els diputats que afecten els temes de justícia i la resta.

He de dir molt clarament que la tradicional cordialitat, flexibilitat que s'ha trobat en els companys de les ponències i comissions del tema de justícia ha estat, en aquest cas, almenys —i aquest és un cas reiterat—, d'una gran cordialitat i d'una gran flexibilitat, en uns moments que són especialment importants perquè les lleis de justícia surtin amb la unanimitat que desitja el poble de Catalunya i desitja aquest Parlament.

I en un cas molt concret, com és la Llei que acabem d'aprovar, en què les competències estatutàries de l'article 9.2 de l'Estatut, que abasten la conservació i el desenvolupament del dret civil català, contemplen un supòsit en què una vella institució d'aquest dret civil català, aquella institució que va permetre a Catalunya —i m'ho recordava l'il·lustre Diputat medievalista senyor Sobrequès— adquirir, per part del Principat, Crevillent i Elx, que van ser adquirides a carta de gràcia, permet després d'una època d'obsolescència en la seva autorització, avui, amb la finalitat —com destacava l'honorable Conseller— de la promoció d'habitatges de promoció social, tornar a reviuir una institució que semblava obsoleta i poder «ajornar», posar al dia, aquest nostre dret civil que, amb l'ajuda de tots vostès, senyores i senyors diputats, tindrem i tirarem endavant en el seu desenvolupament malgrat les petites o més importants amenaces que planen sobre aquest.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Tot i que aquesta Presidència destaca l'eficàcia, la tenacitat i el treball de tots els senyors diputats de la Cambra, al marge dels de la Comissió de Justícia.

Algun altre grup de la Cambra desitja fer un posicionament?

El senyor Nualart té la paraula. Per a explicació de vot, naturalment.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, nosaltres també estem satisfets que aquest Projecte de Llei hagi estat aprovat per unanimitat per tota la Cambra, i sobretot en uns moments que, com s'ha dit, hi havia un perill per al nostre dret civil, que de totes maneres crec que l'acte que es va celebrar ahir a Barcelona va ser important per al recolzament que donaven al dret civil català totes les institucions jurídiques de casa nostra, i crec que també és important que aquesta Llei, com també ha dit el Diputat de Convergència, és una llei que sí que fa desenvolupament del dret civil català; no és només de conservació, sinó que va més enllà.

Malgrat tot això, el nostre Grup —i en això sí que no estem d'acord ni amb el Grup de la majoria, ni amb el Govern que ha presentat aquest Projecte de Llei—, nosaltres entenem —i ho hem dit cada vegada que es presenta un Projecte de Llei que modifica el dret civil català— que nosaltres enteníem que s'havia de fer en una ponència conjunta i no mitjançant lleis especials. Això ja ho hem anat repetint. Una mica se'ns ha donat la raó en el moment de presentar davant d'aquesta Cambra el Codi de Successions, que ha sigut l'agrupació de totes aquelles lleis especials. Entenem que si això s'hagués fet abans, hauria pogut clarificar més tota la matèria de dret civil; malgrat això, ja s'ha fet. De totes maneres, se'ns va anunciar que hi hauria dos codis més: el Codi de Família i el Codi de Patrimoni. Creiem que això és positiu, que es faci en el sentit de codis i no per l'efecte de lleis especials.

Això és donat que l'altre dia, en la mateixa ponència d'Adopció i Protecció de Menors, estava pendent una esmena; depenia de si aprovàvem primer el Codi de Successions o no. Això vol dir que ja està lligat tot el dret civil i, per tant, era bo que segurament s'hagués fet en aquesta ponència conjunta.

A més, entenem —de fet s'ha fet en ponència conjunta— que segurament hauríem pogut anar més enllà. Nosaltres el que hem dit és que amb el dret civil català, amb aquest desenvolupament

del dret civil català, es podia anar més enllà del que fins ara hem regulat. Nosaltres, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, hem presentat ara una proposta de projecte de llei..., una proposició de llei sobre la dissolució del matrimoni, perquè creiem que es pot regular en aquestes matèries.

Nosaltres entenem que amb aquesta Llei s'hauria pogut anar, també, a regular les situacions de figures com el dipòsit, la hipoteca, el préstec. Crec que això hem de veure si es pot regular i crec que sí que es pot fer, sobretot si ho tenim amb base a l'Estatut i no tant en sentències del Tribunal Constitucional. Creiem que és possible una lectura normal de l'Estatut i de la Constitució.

De totes maneres, creiem que aquesta Llei que avui hem aprovat sí que serveix, i posada al dia pot ser un instrument útil. Molts et diuen: «Bé, és que quants..., com s'ha utilitzat la Venda a Carta de Gràcia en aquests moments? Quants casos hi ha?» Pocs, evidentment; però sí que pot tenir una utilització. Nosaltres ho dèiem també quan es va fer la modificació de la Llei dels Censos. Dèiem que era possible que realment aquesta figura, en aquests moments, tingués una presència en la societat catalana sobretot tenint en compte la qüestió, per exemple —com s'ha dit aquí per l'honorable Conseller—, per la qüestió de la construcció, per exemple, d'habitatges. I creiem que això és possible i que és bo.

Per acabar, esperem que aquest Projecte de Llei, havent-se aprovat per unanimitat per aquest Parlament, serà un projecte de llei que no serà recorregut pel Tribunal Constitucional perquè algú vulgui entendre que no som competents per desenvolupar el nostre dret civil, camí que duu a l'esmentat Tribunal, que massa sovint es fa seguir debades a les lleis que s'aproven en aquest Parlament.

Gràcies, senyor President.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Pel Grup Socialista té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Abelló per a explicació de vot.

El Sr. ABELLÓ: Sí, senyor President. Senyores i senyors diputats, per part del Grup Socialista estem satisfets que en aquesta Llei haguem arribat finalment a un consens generalitzat de tots els grups. Em sembla que, després del treball en ponència, en comissió i en el mateix plenari, hem estat capaços, cedint segurament tots els grups que hem participat activament en el debat i en les esmenes d'aquesta Llei, de trobar un punt d'acord.

Per a nosaltres, la nostra posició ha estat congruent amb l'esforç que hem fet en general, i seguim fent, amb totes les lleis que hi ha de dret civil català, salvant evidentment les diferències que algunes vegades hi ha des de posicions ideològiques diferents, d'arribar a acords. Jo crec que, des d'aquest punt de vista, el nostre Grup ho ha fet en bastants lleis de dret civil català, no solament en els darrers temps, sinó en el conjunt de lleis que en aquests darrers anys hem anat aprovant.

Avui nosaltres hem seguit en aquesta línia; en aquests moments hi ha diferents lleis de dret civil català que estan en el tràmit final, ja aprovades per ponència i algunes per comissió i, per tant, s'han de debatre en futures sessions en aquesta Cambra. I per tant, la nostra voluntat és la de seguir en aquesta línia d'acords perquè estem convençuts que el desenvolupament, la conservació i la modificació del dret civil català requereix aquest ampli consens.

Per tant, des d'aquest punt de vista, em sembla que tots els grups d'aquesta Cambra ens hem de felicitar que hagi estat possible una vegada més que una llei de dret civil català sigui aprovada per unanimitat.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Em plau comunicar a la Cambra que està present en la llotja de convidats una delegació del Parlament del Consell Nacional de la República Txeca presidida pel President del seu Govern el senyor Pet Pithart.

Prego una salutació ben cordial. *(Forts aplaudiments.)*

Passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

La Comissió pertinent ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa legislativa?

Té la paraula l'honorable Conseller d'Economia i Finances, senyor Alavedra.

Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Macià Alavedra): Molt honorable President del Parlament, senyores i senyors diputats, la presentació del Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya 92-95 constitueix un motiu de satisfacció per raons diferents. Primerament, perquè amb aquest Projecte de Llei el Parlament de Catalunya culmina el procés de definició legislativa de les competències de la Generalitat en matèria estadística.

L'estadística és avui un instrument imprescindible perquè les institucions i agents econòmics i socials de Catalunya coneguin les realitats concretes demogràfiques, econòmiques i socials i puguin definir actuacions per modificar-les. En aquest sentit, l'estadística ha de satisfer les necessitats d'informació d'una pluralitat d'institucions i d'agents demandants.

Aquest parer de l'estadística, com a instrument de coneixement necessari per incidir en la realitat, fa que totes les institucions i agents utilitzin estadístiques i que molts d'ells en facin, però l'estadística és tècnicament complexa i costosa. Per tant, a tot país modern li cal una entesa clara sobre la coordinació de l'esforç d'institucions i agents per produir estadístiques per tal d'estaviar costos, de fer que siguin comparables i útils al màxim nombre d'interessats.

A Catalunya, en aquest camp, tenim una tradició d'entesa i col·laboració. Cal citar només el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, predecessor immediat de l'Institut d'Estadística de Catalunya, com un exemple de com hem sabut aplicar a casa nostra aquest esperit.

Aquest Projecte de Llei vol continuar aquesta tradició, i ja en el procés de la seva preparació ha comptat amb les aportacions de tota mena d'organismes catalans. Però, a més a més, el Projecte proposa mecanismes per fer més consistent i fructífera aquesta col·laboració i proposa de cara al futur la consideració del conjunt d'activitats estadístiques de Catalunya com un sistema, com un conjunt ordenat de mètodes, procediments i resultats estadístics dels diferents agents institucionals. Per altra

banda, el Projecte de Llei crea instruments per fer estable i permanent aquesta col·laboració institucional a Catalunya. Aquest és, doncs, el primer motiu de satisfacció.

En segon lloc, em satisfà el fet de proposar al Parlament una llei que insereix una activitat institucional de Catalunya en un procés d'abast europeu. Les institucions europees estan duent a terme un procés de racionalització, de modernització de l'estadística, d'homogeneïtzació dels seus mètodes com un instrument indispensable per a la reflexió sobre les realitats econòmiques i socials. Aquest Projecte de Llei defineix el sistema estadístic de Catalunya no com un sistema tancat, sinó com un sistema que s'integra a sistemes estadístics d'abast estatal i europeu i busca la màxima homogeneïtat i comparabilitat de les dades i procura economies per la via de la complementarietat de les actuacions.

En tercer lloc, perquè aquest Projecte de Llei fa un plantejament innovador en la tècnica legislativa de la planificació estadística. Hem fet un estudi de les experiències en aquest camp a altres àmbits, i hem elaborat una nova concepció que ja ha despertat l'interès de nombrosos professionals i d'institucions estadístiques de fora de casa nostra. D'aquesta manera, amb aquesta Llei, Catalunya es situa, em sembla, en el teixit institucional europeu de l'estadística i ho fa amb veu pròpia, amb un disseny de la institucionalització del treball estadístic, que és capdavanter metodològicament.

L'estadística és una eina necessària per al coneixement global d'una comunitat, per a identificar i quantificar els seus trets, les seves dinàmiques, les seves especificitats. Per aconseguir aquesta informació, cal una voluntat política explícita que a Catalunya es va manifestar amb la promulgació de la Llei d'Estadística i amb la creació d'un organisme estadístic oficial: l'Institut d'Estadística de Catalunya.

La Llei d'Estadística fou aprovada per unanimitat d'aquest Parlament i va ser la primera expressió del marc legal que ha de configurar el nostre model de producció i de gestió d'aquesta activitat. La Llei d'Estadística de Catalunya defineix els principis tècnics i les garanties jurídiques que han de regir tota activitat estadística i institueix l'obligatorietat del Pla Estadístic com un instrument del Parlament per a l'ordenació i planificació d'aquestes activitats en el nostre país. Aquest procés d'institucionalització culmina ara amb l'elaboració d'un pla estadístic que salvaguarda aquests principis tècnics i aquestes garanties jurídiques que defineix la Llei que acabem de citar, i que és, a més, un instrument eficaç tant per determinar quina és l'activitat estadística d'interès per a la nostra societat com per definir quines institucions es faran càrrec de dur-les a terme.

Que el Pla Estadístic hagi de ser aprovat per llei del Parlament és una mostra de la clara voluntat d'aquesta Cambra de crear un sistema estadístic capaç de satisfer les necessitats del nostre país i d'ordenar i harmonitzar les activitats estadístiques de les distintes institucions catalanes.

El procés d'elaboració del Projecte de Llei del Pla Estadístic ha estat alimentat per un llarg procés de consultes, assessoraments, assistència tècnica, que ha portat a terme el mateix Institut d'Estadística de Catalunya. En aquest procés s'ha interaccionat amb tota mena de interlocutors dels diferents departaments de la Generalitat, de les entitats locals de Catalunya a l'objecte de detectar i analitzar críticament, de forma conjunta, les activitats estadístiques en curs així com les necessitats

plantejades en aquesta matèria. Al mateix temps, s'han mantingut relacions amb l'INE, l'organisme estatal responsable d'estadística, per cercar la màxima complementarietat dels treballs estadístics de l'Estat i de les institucions catalanes, i amb la mateixa finalitat s'han estudiat les normes europees sobre la matèria. El resultat és un pla que, a més de satisfer les previsions de la Llei d'Estadística, assegura la coherència de les activitats en els contextos europeu, estatal, català i de l'Administració local.

Per altra banda, voldria destacar el fet que aquest Projecte aporta, segons el nostre criteri, notables innovacions en el camp dels mètodes de planificació de l'activitat estadística. La principal d'aquestes innovacions és l'adopció d'un mètode de planificació diferent del que fins ara ha estat el convencional en aquest camp. Normalment, els plans d'estadística, regionals o estatals, consisteixen en l'aprovació d'un llistat rígid d'estadístiques que els governs obliguen a fer durant un determinat període de temps. Aquest mètode presenta grans inconvenients.

Primerament, obliga a definir d'una vegada, i sense gaire possibilitat d'esmena en quatre anys, totes les necessitats d'informació sense possibilitat d'adaptar la decisió a necessitats sobrevingudes ni de fer correccions a partir de l'avaluació dels resultats excepte en el cas que en el Pla s'autoritzi el Govern a fer les modificacions que considerés adients, però, aleshores, la decisió del Parlament quedaria bastant buida de contingut.

En segon lloc, la rigidesa de la decisió estimula la tendència a incorporar al llistat un gran nombre de projectes estadístics, molt sovint insuficientment dissenyats, per tal de no perdre un tren que passa cada quatre anys i obliga el Govern a assumir des del principi el risc que existeix sempre en aquest camp de l'incompliment del Pla o bé d'acceptar el compromís de dedicar-hi durant anys importants recursos pressupostaris i organitzatius, que no és possible preveure en el moment de la seva aprovació i que molt sovint no es tenen.

Si preveïent aquest problema es fa una opció de prudència en els compromisos que s'adopten, es produeix, aleshores, l'aprovació d'un pla estadístic molt poc ambiciós, que no respon a les necessitats, de manera que, per por d'infringir el Pla, se n'aprova un que gairebé només planifica el que ja s'està fent.

El Projecte de Llei del Pla Estadístic que avui presento en nom del Govern adopta un mètode diferent: en lloc de fer un llistat rígid d'estadístiques, estableix una jerarquia d'objectius que caldrà assolir amb unes regles i criteris de decisió sobre prioritats, que s'aplicaran cada any en un programa anual d'actuació que ja preveu la Llei d'Estadística. D'aquesta manera, incorporem a la planificació de l'activitat estadística els mètodes de la planificació estratègica que en els darrers anys s'estan aplicant amb bons resultats a altres camps de la planificació pública i aconseguim una flexibilitat en l'aplicació de la Llei. Flexibilitat que ha de permetre al Govern adaptar les activitats concretes a les necessitats canviants i l'esforç econòmic i organitzatiu en aquest camp al conjunt de prioritats de l'acció de govern i tot això sense canviar la voluntat del Parlament expressada en la Llei del Pla, ja que és aquesta mateixa Llei la que estableix les regles d'adaptació i els límits de la capacitat del Govern de modificar-ne les previsions.

L'estructura de la Llei que ara presento es correspon, per tant, amb una jerarquia d'objectius. L'objectiu central del Pla es defineix en l'article vuitè i és aconseguir un conjunt coherent, fiable i actualitzat de dades estadístiques, al mínim cost possi-

ble, aprofitant al màxim les fonts existents que faci que Catalunya sigui comparable als països avançats en el grau de coneixement de la seva realitat econòmica, demogràfica i social i que sigui útil a la presa de decisions de les institucions públiques i als agents socials, minimitzant les molèsties als ciutadans i garantint el secret estadístic.

És a dir, l'objectiu del primer Pla Estadístic de Catalunya és un objectiu constituent del nostre sistema estadístic i, a la vegada, és un objectiu d'integració en els sistemes estadístics de més abast del nostre àmbit, tant pel seu nivell de qualitat com per la identitat de mètodes i tecnologia. Aquest objectiu central es desplega en la Llei i estableix objectius més precisos en diferents camps. En el camp de les activitats estadístiques en curs de realització, es defineix cadascuna de les activitats censades en forma d'objectiu i s'estableixen uns criteris de decisió estrictes que hauran de complir per tal d'assegurar que s'ajusten als requisits del Pla, de manera que la seva incorporació progressiva permetrà la validació de la correcció tècnica dels mètodes emprats i de la seva adequació a l'objectiu central. En el camp de les activitats estadístiques que han de dur-se a terme a partir de la vigència del Pla, s'identifica cadascuna d'elles mitjançant un objectiu que estableix les prestacions que se li demanen. I també estimacions de la seva complexitat i cost i es defineixen dos tipus de criteris de decisió que han de condicionar les prioritats del Govern per a la posada en marxa d'aquestes activitats.

Aquest Projecte de Llei que avui presentem al Parlament de Catalunya fa, per altra banda, la definició de les activitats estadístiques instrumentals, i aquesta definició permet sistematitzar i planificar les activitats de recerca, de desenvolupament tècnic i metodològic i de formació en matèria estadística. S'incorporen d'aquesta manera al Pla -i, per tant, es posa un termini en el temps a la seva posada en pràctica- les activitats d'aquests tipus exigides per la Llei d'Estadística que es defineixen en forma d'objectius operatius per a portar-les a terme en els propers quatre anys.

A aquest camp de les activitats estadístiques i instrumentals s'incorpora, a més a més, un conjunt addicional d'objectius per a l'optimització del sistema estadístic de Catalunya, per als quals el Pla defineix els criteris de decisió de preferència.

La realització de totes aquestes activitats s'atribueix a l'Institut d'Estadística de Catalunya que, d'aquesta manera i en virtut d'aquesta Llei, es configura no solament com un organisme especialitzat en la producció estadística, sinó com un agent prestador de serveis de suport tècnic i metodològic al conjunt descentralitzat de productors d'estadístiques inserits en el nostre sistema.

I finalment, el plantejament del Pla parteix del principi de la col·laboració entre Administracions com a mitjà per potenciar la racionalitat i l'eficàcia del sistema estadístic. Es multipliquen els canals de col·laboració institucional amb les entitats territorials de Catalunya i amb les entitats estatals europees i internacionals.

Així, en compliment del que preveu la Llei d'Estadística, el Pla estableix la possibilitat d'incorporar les activitats estadístiques d'interès especial per a les entitats territorials, i a més, la possibilitat d'inclusió o desagregació de dades d'especial interès per als municipis i la prestació, per part de l'Institut d'Estadística de Catalunya, de serveis d'assistència tècnica per a la realització d'activitats estadístiques dels mateixos municipis.

El Pla regula la col·laboració interinstitucional amb les entitats territorials de Catalunya i amb les organitzacions estatals i internacionals mitjançant la figura del conveni: conveni de col·laboració. En aquest sentit hem de destacar les experiències de col·laboració entre l'Institut d'Estadística de Catalunya i l'InE, i en aquest context s'ha analitzat la relació cost-benefici d'aquesta col·laboració i les diferents fases del projecte estadístic, i s'ha vist que tots aquests aspectes beneficien normalment totes les administracions implicades. Tot això ha de permetre un millor aprofitament dels recursos, garantir la comparabilitat de dades, aspectes que han d'incidir molt positivament en la rendibilitat del nostre sistema estadístic per als seus usuaris, que són les institucions, els agents econòmics i l'opinió pública i ciutadans.

Aquest Projecte de Llei precisa les funcions de l'Institut d'Estadística de Catalunya per assegurar-ne el compliment i el responsabilitza de la preparació dels programes anuals en col·laboració amb les altres entitats públiques, li encarrega que en sigui l'agent impulsor i de suport, d'ajuda i d'assistència tècnica, i de vetllar pel compliment de la legislació i dels programes anuals d'actuació.

Senyor President, senyores i senyors diputats, sempre hi ha hagut un gran consens en aquest Parlament sobre el que hauria de ser l'estadística a Catalunya. Crec sincerament que aquest grau d'entesa es podrà mantenir en el debat i aprovació d'aquest Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya per al període 92-95, perquè és un projecte que manté la línia d'exigència i de racionalitat que ens havíem fixat tots plegats, i a la vegada el criteri de col·laboració interinstitucional que ha inspirat fins ara la legislació catalana sobre estadística i l'actuació de les nostres diverses institucions.

Per tots aquests motius, pel que acabo d'exposar, senyor President, senyores i senyors diputats, demano en nom del Govern al Ple d'aquest Parlament l'aprovació d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Abans de començar el debat del Projecte de Llei haig de comunicar que s'han incorporat al Dictamen unes esmenes tècniques i lingüístiques que han estat comunicades i en farem còpia corresponent als ponents dels diferents Grups Parlamentaris, per la qual cosa queden incorporades al Dictamen, i passem seguidament a les esmenes a l'articulat.

La primera esmena és a l'article segon; és del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula l'illustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, estem tractant el Projecte de Llei del Pla Estadístic de Catalunya en el període 92-95 i defensaré aquesta esmena que fa referència, la número 2, al paper d'allò que el Projecte parla d'entitats territorials. Conjuntament amb aquesta esmena defensaré la 12, la 23 i la 24.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BRUNET: Aquesta Llei, aquest Projecte de Llei que avui estem debatent és la continuació, com ha dit l'honorable senyor Conseller, del mandat que establia la Llei d'Estadística de l'any 87. Amb aquella Llei s'establia que s'havia de presentar el programa quadriennal del Pla d'Estadística de la Generalitat de Catalunya. Com vostès saben, en aquell moment no

existia l'actual Institut d'Estadística de Catalunya, sinó l'entitat que feia molts anys que venia funcionant a Catalunya, fundada per l'Administració local catalana, bàsicament Ajuntament de Barcelona i Diputació de Barcelona conjuntament amb les Cambres de Comerç, i en aquests moments cal que assenyallem que ja existeix l'Institut d'Estadística de Catalunya.

L'esmena que fem nosaltres en aquestes quatre que hem anunciat és proposar el canvi d'entitats territorials per denominar, efectivament, que ens referim a entitats de les administracions locals; i en aquesta esmena i en les altres quatre, proposem que es parli dels ajuntaments i de les altres entitats locals. Hem intentat una esmena transaccional, intentant canviar en aquestes esmenes i en altres, posteriorment, amb el Grup de la majoria, i fins ara no hem trobat la possibilitat que en aquest article s'expressi fefaentment la voluntat de col·laborar entre la Generalitat de Catalunya i l'Administració local catalana, que ha de tenir un gran paper a l'hora de confeccionar el Pla Estadístic i la revisió dels seus programes anuals.

Creiem oportú presentar aquestes esmenes per recuperar –i continuar en el futur denominant-ho com a tal– l'aportació de les entitats municipals catalanes, particularment els ajuntaments. Estàvem disposats també nosaltres a parlar dels consells comarcals i de les altres entitats locals. Si això no és possible, nosaltres mantindrem aquestes esmenes en què parlem del paper dels ajuntaments i de les altres entitats locals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Li haig de demanar un aclariment: quan m'ha donat els números de les esmenes que defensava conjuntament, m'ha donat els números de l'Informe de la Ponència, no del Dictamen.

El Sr. BRUNET: Sí, exactament.

El Sr. PRESIDENT: De manera que els correlatius del Dictamen han estat el número 1, el número...

El Sr. BRUNET: El 7, el 18 i el 19.

El Sr. PRESIDENT: Això mateix. Gràcies. Torn en contra, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Josep Coll.

El Sr. COLL I BERTRAN: Gràcies, senyor President. El Diputat ponent del Grup Socialista ha defensat l'1 –en números del Dictamen de la ponència..., perdó: del Dictamen de la Comissió, ja–, l'1, el 7, el 18 i el 19. En realitat, jo veig exactament iguals l'1, el 7, el 18, el 19 i fins el 24, i per tant ja faig el torn en contra de totes, incloses, per tant: 19, 20, 21, 22, 23 i 24. A mi em semblen exactament iguals, i aquesta discussió ja la vam tenir en la Ponència i la vam tenir també a la Comissió. En definitiva, no es tracta de res més, d'acord amb el text de les esmenes, que de separar les entitats de l'Administració local catalana entre els ajuntaments, donant-los una preeminència, i els consells comarcals i també les diputacions, malgrat el que nosaltres pensem sobre la necessitat d'anar-les buidant, però en definitiva són unes entitats que existeixen.

Nosaltres no podem acceptar que d'una manera reiterada aparegui aquesta discriminació –ni reiterada ni sense reiterar, vaja!–, aquesta discriminació entre els ajuntaments i les altres entitats de l'Administració local. Evidentment que si en algun punt de la Llei, o si només en un punt de la Llei es parlés d'aquest tema podríem acceptar enumerar les diferents entitats i parlar d'ajuntaments, consells comarcals i diputacions; però això, fer-ho nou o deu vegades, no té cap sentit. I per això en el moment de redactar la Llei es va adoptar una manera de dir-ho

que fos de tipus genèric, i això és el que es concreta quan es diu «entitats territorials de Catalunya». No sembla que això pugui ofendre ni hagi de ser motiu d'especial discrepància.

A més a més, en relació amb l'esmena número 1, hi ha un altre problema que jo entenc que vostès haurien d'admetre, i és que vostès parlen del Govern de la Generalitat, d'una banda, i els governs... –vostès insisteixen: «municipals i de la resta d'entitats», tant li fa–, i els governs del que seria l'Administració local. No es tracta de relacions entre governs en el moment de fer el Pla Estadístic, perquè els governs són uns òrgans polítics, de direcció política. Es tracta de relacionar administracions. L'article 2 diu: «La col·laboració institucional entre la Generalitat de Catalunya i els seus organismes» –això és una administració– «i les entitats públiques catalanes, etcètera» –és una altra administració. Es tracta de relacionar administracions, no governs.

Per tots aquests motius, nosaltres li votarem en contra aquestes que ha defensat i aquestes altres de les quals, per veure-les iguals, jo ja dono el torn en contra per fet.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Procedirem a votar en primer lloc l'article primer, que no té cap esmena.

Vots a favor?

L'article primer ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 1 a l'article 2, del Partit Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 47 en contra i 6 abstencions.

Votem ara l'article segon, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon ha quedat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Passem a l'article tercer. El Grup Socialista també hi té una esmena, la número 2, i després la proposta d'un nou article, que és l'esmena número 3. El senyor Brunet té la paraula per defensar-les.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Amb aquesta esmena número 3 defensaré les que hi estan relacionades: 13, 30 i 34.

El Sr. PRESIDENT: Amb quina numeració m'ho dóna?

El Sr. BRUNET: Amb la numeració de la Comissió i de la Ponència.

El Sr. PRESIDENT: No, no, serà de l'Informe, en tot cas.

(Remor de veus.)

El Sr. BRUNET: De l'Informe.

El Sr. PRESIDENT: A veure, digui, vostè quins números m'ha dit? La número 2.

El Sr. BRUNET: La número 13, que es correspon a la vuitena.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. BRUNET: La 30, corresponent a la vint-i-cinquena, i la 34, que correspon a la vint-i-vuitena.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. BRUNET: Aquestes esmenes van...

El Sr. PRESIDENT: Sí, a veure que el senyor Coll demana aclariments. Vol que li repeteixin les esmenes. Les hi repetiré amb la del Dictamen: 2, 8, 25 i 28. És això senyor Brunet?

El Sr. BRUNET: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BRUNET: Amb aquesta esmena proposem desdoblar l'article tercer, que parla de les relacions entre la Generalitat i les institucions estatals, d'una banda, i les organitzacions internacionals. Creiem nosaltres que el que seria adequat per, justament, establir l'instrument marc de la col·laboració institucional entre la Generalitat i l'Estat és separar-ho en un article específic, i proposem un 3 bis en què s'estableixi la relació entre l'Estat i les organitzacions i organismes internacionals, que després defensarem. Això ho fem a partir de l'òptica real que estableix que Catalunya té les competències específiques en matèria d'estadística i l'Estat en té les corresponents, i lògicament, en el nostre Estat de les autonomies, ambdues administracions coincideixen en el Comitè Interterritorial d'Estadística, han coincidit en el passat, i d'aquí que un dels cabals més importants de l'actual Institut d'Estadística de Catalunya són totes les publicacions documentals acumulades, i les informacions i les estadístiques desagregades de Catalunya, provinents del fons estadístic de l'Institut Nacional d'Estadística i d'altres amb què ha col·laborat l'Institut actual d'Estadística.

Per tant, creiem nosaltres que establir aquesta relació entre la Generalitat i l'Estat en un article específic reconeix l'actual situació de les relacions interadministratives en matèria d'estadística i separa aquestes realitats diferents de les que pugui tenir en el futur la Generalitat amb els organismes internacionals. Lògicament, al marge de distintes concepcions sobre el futur de l'Estat de les autonomies, és evident que, durant la vigència d'aquest programa quadriennal, les relacions entre l'Institut d'Estadística de Catalunya, la Generalitat, i l'Administració de l'Estat seran fonamentals i s'expressaran a través del Consell Interterritorial d'Estadística.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. Torn en contra; té la paraula l'illustre Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Gràcies, senyor President. Des de la perspectiva del Govern de la Generalitat i, per tant, de la redacció del Projecte, les relacions de Catalunya —o del Govern de la Generalitat— amb la resta d'Espanya i amb Europa i amb altres organismes de caràcter internacional tenen una característica comuna, en el sentit que Catalunya té competències exclusives en l'elaboració d'estadístiques internes i cal establir els acords corresponents i les col·laboracions corresponents amb allò que no és Catalunya, o sigui la resta del món, per tal que les estadístiques que aquí fem siguin comparables, siguin homologables i permetin, en alguns casos, un treball d'acord amb l'entorn.

El seu article..., la seva esmena 2 de fet va lligada a la 3 i, en realitat, l'única cosa que fa és, en l'article 2, separar les relacions amb Espanya de les relacions amb Europa. L'esmena que ha defensat, número 8, va lligada a l'esmena número 9 i torna a fer la mateixa operació a l'article 10. I l'esmena 25 va lligada a la 26, i repeteix la mateixa operació a l'article 28. En tots els casos no es tracta de res més que de marcar una relació de preeminència amb la resta de l'Estat en relació amb el que, des de Catalunya, és la resta del món. Això arriba a un punt culminant —i que a nosaltres ens sembla especialment greu— en l'esmena 28. L'esmena 28 el que fa és ni més ni menys que reconèixer a l'Estat una competència que no té. L'article 28 diu que abans

que Catalunya pugui fer el seu Pla anual d'estadístiques internes de Catalunya serà necessària la consulta prèvia a l'Estat. Per quin motiu es necessària la consulta prèvia? No només necessària: diu «preceptiva». Això és reconèixer a l'Estat el dret a informar necessàriament d'una tasca estrictament interna del nostre país, que l'Estatut i la Constitució no reconeixen a l'Estat, i vostès per aquesta Llei voldrien introduir-ho; ho repeteixo: estan intentant introduir aquí una competència nova per a l'Estat que en aquests moments no té.

No cal que li digui que això li ho votarem en contra, que la 2, la 8 i la 25 també, i ja per endavant que la 3, la 9 i la 26 també.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll. Passem a les votacions de l'article tercer, les esmenes del Grup Socialista, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 11 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

A continuació es vota l'article tercer segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem a continuació els articles 4 i 5, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquestes articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem al debat de l'article sisè, en què hi han tres esmenes del Grup Socialista. Per defensar-les té la paraula l'illustre Diputat senyor Brunet i Mauri.

El Sr. BRUNET: Senyor President, defensaré conjuntament l'esmena 4, 5 i 6.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. BRUNET: Aquestes esmenes fan referència, senyor President, a activitats que l'Institut d'Estadística de Catalunya, en el seu article sisè, ha de demanar de cara al futur. La primera d'elles tracta de perfeccionar i millorar els coneixements del seu personal i de la resta dels serveis estadístics de l'Administració de la Generalitat. És cert que aquesta activitat que aquí presentem apareix en aquest Projecte de Llei com a objectiu, però nosaltres hem fet aquesta esmena perquè entenem que del que es tracta és de poder fer l'activitat que està definida com a objectiu en els annexos quart i cinquè d'aquesta Llei.

La següent esmena fa referència a celebrar acords, convenis o contractes amb altres entitats públiques o privades segons allò disposat en aquest article. Entenem, igualment, que aprofitant que per primera vegada en un text legal, quan ja existeix, creat per decret fa escassament dos anys, l'Institut d'Estadística de Catalunya..., val la pena introduir aquesta possibilitat, que pugui celebrar convenis i tants contractes com necessiti fer per dur a terme les seves activitats, siguin amb entitats privades o públiques.

I finalment, l'esmena fa referència a promoure la recerca, el desenvolupament i el perfeccionament en l'aplicació de la metodologia estadística en col·laboració amb totes les administracions, siguin l'Estat, siguin les locals i, lògicament, les pròpies de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. Per a un torn en contra té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. L'esmena 9, de fet, el que demana està perfectament reflectit a l'annex 4 i a la Llei 14/87, per tant no farà falta votar-la a favor, perquè no ens afegiria res de nou.

L'esmena 5 és òbvia, i aquest tema dels acords, els convenis i els contractes ja el vam acceptar en votar a favor l'esmena 5 de la numeració vella; per tant no farà falta tornar-ho a fer ara.

I finalment, quant a l'esmena número 6, és a l'annex 4 i a l'annex 5, i el tema de la col·laboració ja s'ha dit, ja se n'ha parlat i en articles següents també apareixerà.

Per tant, totes tres les votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll. Es poden votar conjuntament les tres esmenes del Grup Socialista? Conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 12 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

A continuació...

El Sr. BRUNET: Senyor President, voldríem constatar que l'esmena que porta el número 3 del Dictamen de Comissió, que és addició d'un nou article, em sembla que no ha estat debatuda.

El Sr. PRESIDENT: Jo li he preguntat al senyor... Bé, jo he anunciat que hi havia una esmena d'un nou article, i llavors, com ha dit: «Aquestes esmenes van a desglossar el contingut del projecte», jo he cregut que s'havia defensat. I llavors les hem votat en plural, perquè si no només n'hi havia una, en aquest article.

El Sr. BRUNET: No, senyor. Però les que hem votat són la 4, 5 i 6, que afectaven l'article sisè, mentre que la número 3 és la d'addició d'un nou article.

El Sr. PRESIDENT: Bé, després farem la votació aquesta..., o vaja!, que defensi l'esmena aquesta d'un nou article perquè no altera per res la marxa actual de les votacions.

Votem l'article sisè segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A continuació votem els articles 7, 8 i 9, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Ara el senyor Brunet i Mauri té la paraula per defensar la seva esmena número 3.

El Sr. BRUNET: 3, senyor President, i defensaré també la 9 i la 26, que estan relacionades. Molt breument, en aquestes esmenes es tracta de fer un tractament diferenciatiu —com he exposat anteriorment— a les relacions entre la Generalitat —el seu Institut d'Estadística— i els organismes internacionals i europeus perquè, com hem explicat anteriorment, és molt diferent la relació que ha de tenir l'Institut d'Estadística amb l'Estat, i a la

qual el senyor Bertran s'ha referit i ha negat que hi hagi una separació real entre aquests dos nivells de relació..., el senyor Coll Bertran —perdoni.

Nosaltres, per tant, en conseqüència i en coherència amb aquella esmena anterior, creiem que s'ha de separar la relació entre la Generalitat i les organitzacions internacionals i europees en matèria d'estadística, perquè tenen un nivell de qualitat diferent en el que fa referència a la gestió i a l'exercici d'aquestes competències, tal com estan reconegudes tant en la Constitució com en l'Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. Senyor Coll i Bertran, vol fer torn en contra?

El Sr. COLL I BERTRAN: No. Simplement, ja l'he fet en parlar de la 2, la 8, la 25 i la 28: confirmar el que he dit i fer notar que votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament, doncs, votem aquesta esmena número 3 del Grup Socialista, que pretén la inclusió d'un nou article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 12 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

Passem a l'article 10. Segons les dades que té aquesta Presidència han estat defensades totes les esmenes, de manera que procedirem a la votació d'aquestes esmenes del Grup Socialista a l'article 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article 10, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Passem a l'esmena número 10, del Grup Socialista, que pretén la inclusió en el text de la Llei d'un nou article. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Defensaré les esmenes de la 10 a la 17, la 33, 34, 44 i 45.

El Sr. PRESIDENT: A veure, la 17. A partir de la 17, ha dit la 33...

El Sr. BRUNET: 33, 34...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. BRUNET: ...44 i 45.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BRUNET: Totes aquestes esmenes, bàsicament, són tècniques, que consisteixen a incorporar a la part dispositiva del Projecte de Llei alguns dels annexos. La idea era incorporar en el text dispositiu els annexos que fan referència a l'establiment de les definicions de cost, complexitat i calendari o duració de realització de les estadístiques, i mantenir en els annexos el llistat de les estadístiques actualment en curs, annex segon, i l'annex 3, que són les estadístiques que es proposa realitzar el Pla en aquest període quadriennal.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a votar l'exposició de motius, segons el Dictamen, i el títol i títols.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius, títol i títols han quedat aprovats per 64 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Passem ara als annexos. Esmena 37 a l'annex 1.

El Sr. BRUNET: Es dona per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per defensada... I es passa a votació? Molt bé. Doncs, es vota l'esmena 37, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions.

A continuació es vota l'annex 1, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'annex número 1 ha quedat aprovat per unanimitat.

L'annex número 3... No. El 2 no té esmenes. I llavors, entén aquesta Presidència que el 4 i el 5 tampoc, perquè han estat retirades les esmenes corresponents per la transaccional que abans s'ha aprovat.

El Sr. BRUNET: Sí, senyor President. És així mateix, igualment com si procedíssim al debat de les esmenes de l'annex 3, com que es tracta d'addicions, en qualsevol cas tampoc hi hauria dificultats que després es posessin a votació tots els annexos junts.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, votarem els annexos 2, 3, 4 i 5, i votariem...

El Sr. BRUNET: Deixant clar que queden salvades...

El Sr. PRESIDENT: ...les addicions corresponents a les esmenes socialistes.

Vots a favor?

Els annexos han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació té la paraula l'Illustre Diputat senyor Brunet i Mauri, per defensar les esmenes d'addició a l'annex, que són les 38, 39, 40, 41, 42 i 44. N'hi ha quatre d'Iniciativa, és veritat. Al final ha sortit Iniciativa...

Bé, doncs, la 38, la 40, la 42 i la 43.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Agruparíem la 38, la 40, la 42 i la 43. Són quatre esmenes d'addició a la relació d'objectius operatius per a noves activitats estadístiques. Aquests són: la formació ocupacional, els plans d'ocupació, les pensions no contributives i els establiments assistencials de serveis socials.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer un torn en contra conjuntament amb les altres? No? Doncs, té la paraula el senyor Coll i Bertran per fer un torn en contra de les esmenes del Grup d'Iniciativa.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, el senyor Nualart ho ha ordenat sàviament, perquè, efectivament, la 38 i la 40 són addicions completes i els les votarem a favor, i la 42 i la 43 no —ja n'ha-

víem parlat abans—, perquè la 42 correspon al punt 3.13 de l'annex 3, i la 43 al punt 3.14, de l'annex 3, també.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll. Pel Grup Socialista, per defensar les esmenes 39 i 41.

Té la paraula el Diputat il·lustre senyor Brunet i Mauri.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. En l'esmena 39 proposem l'addició d'un apartat 3.34, que diu «Diagnòstic de salut dels municipis amb més de 50.000 habitants i de les comarques catalanes». És cert que s'ha incorporat una esmena de Convergència i Unió que fa referència al coneixement de l'estat de salut de la població catalana, i nosaltres volíem intentar una transaccional i assegurar —amb aquesta esmena que havia presentat en Comissió Convergència i Unió— el nivell de desagregació, com a mínim, del sector sanitari i/o de les regions sanitàries; ens semblava que era possible. En tant que no s'ha pogut arribar a aquest consens, nosaltres mantenim la literalitat de la nostra esmena, però expliquem la filosofia que, en conèixer l'estat de salut de la població a Catalunya, és important conèixer les diferències que entre les distintes regions sanitàries o sectors sanitaris es puguin produir, lògicament, entre altres coses, per poder orientar on han d'anar aquelles inversions que es dediquin expressament a restituir o a acostar-se a l'equitat en els accessos dels serveis sanitaris públics, per posar un exemple.

A l'esmena 41 proposem l'addició d'un apartat 3.35 sota el títol «Pla de les estadístiques dels municipis més grans de 100.000 habitants i de les entitats metropolitanes». Aquí, el que pretenem —o preteníem— és que hi hagués unes estadístiques específiques, un anuari estadístic —digui's com es vulgui— dedicat expressament a les ciutats més grans de Catalunya, a les de 100.000 habitants i a les zones metropolitanes, per assegurar cada any uns indicadors bàsics, i de variables, i anar incorporant nova informació sobre aquestes ciutats que, com tots vostès saben, són municipis com els altres, però tenen uns problemes sobreafeigits considerables, i era bo poder tenir un tractament específic per a aquestes grans ciutats.

Havíem ofert una esmena transaccional en el sentit de canviar la literalitat de l'esmena, i que venia a dir que s'estudiessin les necessitats, es fes un estudi sobre trobar les estadístiques més ajustades a les necessitats dels ajuntaments a partir d'un estudi de la seva demanda real. No ha estat possible fins ara i, lògicament, defensem l'esmena tal com l'havíem redactat, i aprofitem la defensa per explicar la filosofia que l'havia inspirat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet.

Torn en contra? Té la paraula el senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí. A l'esmena 39, aquesta esmena és exactament l'esmena 45 de l'ordenació de la Comissió, de Convergència, que la vam votar, lògicament, a favor, en el seu punt 3.5. Diu exactament això: «diagnòstic de salut». El que passa és que el senyor Brunet ens demana que especialment en aquest punt del diagnòstic de salut —que, ho repeteixo, està incorporat—, en aquest punt hi hagi una desagregació específica. No veiem absolutament cap motiu perquè hagi de ser en aquest punt una desagregació específica, ni a què respon. Li acabem d'acceptar una transacció, acabem de fer una transacció a l'esmena 16, en la qual el que dèiem és que es desenvoluparà un estudi de fins a quin grau es poden desagregar cada una de les

estadístiques per tal de salvar el secret estadístic i, a la vegada, donar la informació de la millor manera possible. El tema de salvar el secret estadístic en el moment de desagregar és, evidentment, molt important i, per tant, no és trivial. Això ho farem per a totes, no només per al diagnòstic de salut. Per tant, no té cap sentit que, en el cas particular del diagnòstic de salut, hàgim d'esmentar la desagregació.

Quant a l'esmena 41, vostè, després de veure una llista de dues-centes estadístiques i escaig, diu: «I ara, un pla d'estadístiques municipals». És que, totes aquestes estadístiques són útils per a la política municipal i per a la política d'àmbit comarcal, i per a la política d'àmbit nacional; llavors, per què un pla d'estadístiques específic per als municipis? Es donen una sèrie d'estadístiques —un nombre molt gran—, s'estudia el nivell de desagregació possible de cada una d'elles, i tot això és un cúmul d'instruments per tal de fer política. Però no té cap sentit afegir una suposada estadística nova que sigui pla de les estadístiques dels municipis més grans de 100.000 habitants. Això és incongruent amb la resta de l'annex, i per això li ho votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran. Passem a les votacions.

En primer lloc, esmenes 38 i 40, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

Esmenes 42 i 43, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 3 vots a favor, 55 en contra i 18 abstencions.

Acte seguit, se sotmeten a votació les esmenes 39 i 41 del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 16 vots a favor, 55 en contra i 6 abstencions.

Acabat el debat i les votacions corresponents a aquesta Llei, els grups poden explicar el vot. El senyor Brunet i Mauri té la paraula per explicar el vot en representació del Grup Socialista.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats, hem participat en aquest debat per tal de millorar des del nostre punt de vista una llei eminentment tècnica, una llei que —no ens dol dir-ho— és una bona Llei que estableix l'activitat de l'Institut d'Estadística de Catalunya per als propers quatre anys.

En segon lloc, volem manifestar que és una Llei nascuda com a obligació legal de la Llei d'Estadística de l'any 87, que en el seu article 7 estableix que es presentarà al Parlament la Llei del Pla Estadístic per a quatre anys, cosa que hem fet al llarg d'aquesta tarda.

I des del nostre punt de vista, aquesta Llei expressa —i amb aquest ànim hi hem participat des de la nostra aportació— de fer millores en el sentit de reflectir que és una llei de voluntat de servir el conjunt dels ciutadans en tant que facilita i avança —i així ho hem volgut reforçar amb les nostres esmenes— les col·laboracions entre els diferents nivells de les administracions públiques, tant a dins de Catalunya —entre l'Administració de la

Generalitat—, com en totes les administracions locals que hi ha, començant per la dels ajuntaments, evidentment, també la dels consells comarcals, i lògicament, les diputacions mentre tinguin una funció important a nivell supramunicipal.

Parlem de Llei tècnica, Llei que reconeix la situació real, i que es pot separar perfectament —la situació real i els quatre anys d'activitat— respecte a horitzons més enllà, que puguin fer dir, per exemple, el cas de les diputacions, hi un grup a la Cambra —el majoritari— que creu que no ha d'existir. Això no és incompatible amb parlar d'una llei que ha de durar quatre anys i que aquestes administracions hi estan presents, per facilitar-ne la col·laboració, en tant que cadascuna d'elles hi aporta el seu gra de sorra, i per servir millor a la ciutadania, que totes hi col·laborin.

Per tant, les nostres aportacions han estat fetes a aquesta bona Llei —hi insisteixo—, però per intentar augmentar —i que quedés palès i escrit i explícit en la Llei—, com es reconeix seriosament pel seu nom, el paper de les administracions locals catalanes i de cadascuna d'elles.

L'Institut d'Estadística de Catalunya és un organisme autònom que fa a penes dos anys que ha estat constituït, però això no vol dir que fa dos anys que ha nascut. És, l'Institut d'Estadística de Catalunya, l'hereu —com a organisme autònom administratiu— d'un esforç de suplència que les administracions locals, abans de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i la mateixa democràcia en el nostre país, ja havien auriat per tal de poder facilitar a les administracions catalanes l'existència d'un organisme, que es deia aleshores Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, capaç de promoure, animar, recopilar les estadístiques catalanes que, lògicament, aleshores, únicament es produïen a Madrid.

La col·laboració que s'ha produït amb l'Institut Nacional d'Estadística, que ve continuant i mantenint el nom, ha estat prolífica i ha permès que el mateix Institut d'Estadística de Catalunya avui, en el seu capital, tingui una base documental molt bona i ho ha fet, des del nostre punt de vista, amb un rigor tècnic tan important com que la base de dades SPAN, per exemple, que fa referència a l'automatització d'informació estadística i documental de totes les comunitats autònomes espanyoles i d'Espanya, sigui consultada aquí a l'Institut d'Estadística de Catalunya, la qual cosa vol dir que s'ha fet un treball important, tècnicament rigorós, que funciona la documentació i que és consultat per aquell qui ho necessita.

Per tant, nosaltres —i aquest és el motiu pel qual hem fet les nostres esmenes—, en haver reconegut que a l'etapa pre-estatutària s'havia fet una activitat de suplència per part de les administracions locals, conjuntament amb les cambres de comerç catalanes, havíem fet aquestes esmenes en el sentit de reconèixer en el present aquest esforç, i hem explicat —en el cas de la referència a la Diputació de Barcelona— com, justament, s'entrega a la Generalitat, que és qui té la competència de la funció estadística pública, perquè la pugui desenvolupar i se li permet constituir l'Institut d'Estadística de Catalunya amb aquest capital treballat i produït al llarg dels anys, permès o assegurat o aixoplugat per les administracions locals i cambres de comerç i, sobretot, fructificat i practicat per un conjunt de professionals i experts en estadística i documentació que, al llarg d'aquests anys, ens han permès arribar, avui, a disposar d'un Institut d'Estadística de Catalunya que aporta moltes experiències al

conjunt de les comunitats autònomes i a les seves oficines d'estadística, fins al punt que augurem que, en el Comitè Interterritorial d'Estadística, l'aportació de la Generalitat de Catalunya sigui tan rellevant com ho és, per exemple, en altres consells sectorials de pràctica federativa, com pot ser el Consell de Política Financera, o com pot ser el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Estem en la bona línia: aquest és el motiu pel qual hem fet l'esmena que separava la relació de la Generalitat amb l'Estat de les dels organismes internacionals, perquè no entrant a discutir models de futur i a mitjà termini, la realitat és en la qual estem i és en la qual haurem d'operar, en aquest procés, quatre anys.

Per tant, hem fet les esmenes i el treball legislatiu en les fases de Ponència, Comissió, i avui mateix, amb el convenciment de fer aportacions que puguin continuar i projectar en el futur que les administracions locals puguin participar dirigides per la Generalitat de Catalunya, que té la competència estadística.

Entenem que, malgrat que moltes esmenes no se'ns han incorporat, hem aconseguit dues transaccionals molt importants. Una d'elles, aquella per la qual tots els ajuntaments —s'entén que les altres administracions locals o corporacions locals, consells comarcals i diputacions— seran consultats per l'Institut d'Estadística de Catalunya a l'hora de fer el programa anual de l'activitat estadística; per tant, entenem que aquest mecanisme serà el que permetrà l'important, i és el que servirà als ciutadans. Que l'estadística que s'hagi de produir —i la producció estadística és cara— es produeixi una vegada i, quan es produeixi, es tinguin en compte les necessitats i les òptiques dels distints nivells de les administracions dintre de Catalunya —Generalitat i administracions locals— i en el conjunt de l'Estat —Generalitat i altres comunitats autònomes i Estat—, i en el conjunt d'Europa i en altres organismes internacionals, també les relacions que aniran augmentant conforme vagi avançant el procés —en el cas d'Europa— d'unitat política europea, que tardarà temps, no ho sabem, no podem fer previsions; però, en qualsevol cas, és evident que molt probablement en el segon programa quadriennal ja hi podrà haver articles que expressin un contingut de major col·laboració.

Les esmenes que no s'han incorporat no ho han estat, lògicament, perquè nosaltres no hàgim volgut; hem propiciat esmenes transaccionals perquè el Grup de la majoria les estudiés. Probablement, no hem sabut trobar el temps. En qualsevol cas, vagi el coneixement que hi han estat i que han estat fets amb aquests ànims.

I, per acabar, sí que lamentem —en qualsevol cas, i ho diem al final i no perquè sigui el més important, però sí perquè en quedi constància— que la proposta que fèiem d'un projecte de llei de garantia del secret estadístic no hagi estat ni acceptada amb una transaccional que es referís a poder garantir, o assegurar, o explicar a l'opinió ciutadana que el Parlament de Catalunya i la Generalitat eren conscients dels dubtes que de vegades apareixen sobre si la informació que es dona a les administracions públiques gaudeix del secret estadístic o no, tenen la garantia del secret estadístic, i no solament les que estan en mans de les administracions públiques; hi ha entitats, administracions, empreses privades molt potents, que cada cop més tenen informació individualitzada de ciutadans. És, per tant, pertinent —ens semblava a nosaltres pertinent— que la Generalitat i aquest

Parlament expressessin aquesta preocupació i, sense presses, asseguressin i incorporessin una disposició final que digués que es presentaria a aquesta Cambra un projecte de llei de garantia del secret estadístic. Ho expressàvem, nosaltres, en una forma, que podia ser la figura del comissionat, el qual, amb la seva signatura, en tant que autoritat administrativa independent —hauríem proposat una elecció per aquest Parlament—, amb una vigència d'un any o dos, màxim, la seva missió, donés la garantia d'absoluta independència i que, havent estudiat els processos estadístics des de la seva producció fins a la seva distribució, haguessin donat aquesta garantia.

Però ja hem dit que aquesta podria ser una fórmula; en l'estadística comparada o en les organitzacions estadístiques d'Europa i de la resta del món hi ha experiències a estudiar i esperem que en el proper temps, ben aviat, podrem disposar en aquesta Cambra d'un projecte de llei que satisfaci la necessitat de la ciutadania en aquest sentit.

Res més. Senyor President, senyores i senyors diputats, expressar les gràcies al treball parlamentari, al ponent de la majoria i als altres ponents, especialment perquè, en determinats moments, la tasca d'aquest treball... ha hagut de realitzar la seva feina en situacions físiques no desitjables.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet.

Modificació de l'ordre del dia

No hi ha més explicacions de vot i, per consegüent, arribats a aquest punt, la Presidència proposa i demana l'assentiment de la Cambra per posposar els punts 7 i 8 de l'ordre del dia al dia de demà, i passar ara al punt número 9, que és el Debat i votació del Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes, relatiu a l'Informe de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent a l'exercici del 1989.

Informe de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent a l'exercici del 1989

D'acord amb l'article 147.5 del Reglament, referent a la tramitació parlamentària de l'Informe de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya, pot haver-hi un torn a favor i un torn en contra, i posteriorment la intervenció dels altres grups per fixar llur posició.

Torn a favor? Si no hi ha torn a favor, no hi ha torn en contra; per consegüent, passem al posicionament dels grups. El senyor Latorre, per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula.

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, segons la Llei de la Sindicatura de Comptes, aquest és l'òrgan de fiscalització de la gestió econòmica, financera i comptable del sector públic de Catalunya, un sector públic que, inicialment, va estar integrat per la Generalitat i els seus organismes autònoms, les corporacions locals i també els seus organismes autònoms, les empreses públiques i les empreses vinculades. Una modificació posterior d'aquesta Llei de la

Sindicatura de Comptes —modificació introduïda utilitzant la tan coneguda com per a nosaltres perversa pràctica política d'utilitzar el mecanisme de la Llei de Pressupostos per canviar qualsevol tipus de llei— deixà fora del Compte General les entitats autònomes comercials, les corporacions locals i les empreses públiques, amb la qual cosa ja podem arribar a una primera conclusió —gens nova, per cert—: que el Compte General és, qualitativament, només una part del veritable Compte General i que, en conseqüència, l'anàlisi i les conclusions que en traiem seran inevitablement parcials.

Una segona conclusió, de la qual s'ha parlat no massa fins ara, és l'extemporani d'aquest debat. Efectivament, ara pretenem jutjar fets econòmics que van succeir, com a mínim, fa dos anys, i això allunya el debat i contradiu la mateixa Llei de la Sindicatura de Comptes; Llei que si fos estrictament respectada —em refereixo al contingut de l'article vuitè d'aquesta Llei, que diu que «El Compte General de la Generalitat ha de ser presentat a la Sindicatura de Comptes, mitjançant la Conselleria d'Economia i Finances, abans del 31 de juliol de l'any següent del tancament d'exercici»—, ens obligaria a debatre ara el Compte de l'any 90 en comptes del Compte de l'any 89. Òbviament, la cosa seria ben diferent.

Una tercera conclusió fa referència a l'abast d'aquest Informe. Aquest Informe, segons l'article 11, també, de la Llei de la Sindicatura de Comptes, hauria d'abastar, hauria de pronunciar-se, entre d'altres qüestions, sobre la racionalitat en l'execució de la despesa pública basada en criteris d'eficiència i d'economia i també sobre l'execució dels programes d'actuació, d'inversions i de finançament i altres plans o previsions que regeixin l'activitat de les empreses públiques i de les empreses vinculades a la Generalitat.

També, fetes totes aquestes consideracions inicials, l'Informe també es pronuncia sobre les limitacions que conté la mateixa documentació que comprèn l'Informe, i així diu que «no figuren entre els documents lliurats la memòria justificativa dels costos, ni els rendiments dels serveis públics, ni el grau de compliment dels objectius programats, tal com obliga la Llei de Finances Públiques de Catalunya».

Estem, doncs, davant —com ja hem intentat expressar—, davant d'un debat parcial i extemporani, davant d'un debat reiteratiu, davant d'un debat que conté més elements administratius que polítics, davant d'un debat, en definitiva, pobre i, en conseqüència, davant d'un debat amb molta escassa utilitat política. Així les coses, ens hem ara de pronunciar sobre dues qüestions: sobre el Compte General del 89 i sobre l'Informe que sobre aquest Compte ha fet la Sindicatura de Comptes.

Començant per la segona d'aquestes dues qüestions, continuem, també enguany, considerant —com ja hem fet any rere any— com a molt positiva i fins i tot encomiable la tasca que fa la Sindicatura, a la qual felicitem per la feina ben feta, aquesta sí, tasca encomiable, malgrat la mancança de mitjans que té a la seva disposició, mancança que, en definitiva, és responsabilitat d'aquest mateix Parlament, perquè la Sindicatura en depèn directament, i malgrat, també —tot s'ha de dir—, la manca de col·laboració a càrrec del Govern en l'exercici de la seva funció fiscalitzadora.

Si abans ens referíem a la manca d'aplicació de les previsions de l'article 11 de la Llei de la Sindicatura de Comptes, al Govern i només al Govern pertany la responsabilitat de no faci-

litar les dades corresponents a la Sindicatura. I tot s'ha de dir: no facilita aquestes dades simplement perquè no les té.

En conseqüència amb aquesta primera manifestació, hem de dir que votarem —com fem cada any— afirmativament l'Informe emès per la Sindicatura de Comptes sobre el Compte del 89.

I ara parlarem, ni que fos molt breument, sobre el Compte pròpiament dit i en fer-ho a ningú se li escapa, tampoc, la impossibilitat de pronunciar-se com caldria, en un temps molt reduït, sobre una qüestió que si tots plegats tinguéssim la voluntat política de fer-la com s'ha de fer, necessitaríem un tipus de debat molt semblant al de la Llei de Pressupostos.

És per aquest motiu que centrarem la part restant de la nostra intervenció en alguns aspectes que conté l'Informe sobre el Compte, aspectes, tots ells, que es relacionen amb la forma de gestionar el Pressupost per part del Govern. Ens referirem, com fa el mateix Informe, a les modificacions pressupostàries; unes modificacions pressupostàries que han representat un increment dels crèdits inicialment atorgats de 120.000 milions de pessetes, amb un creixement d'aquests al voltant del 15%, la qual cosa vol dir que una cosa és el Pressupost que s'aprova en aquesta Cambra i una altra —molt diferent— és el Pressupost que es liquida.

Ens ha cridat l'atenció el contingut de l'Informe d'enguany, una referència que va a un crèdit extraordinari que es va aprovar, mitjançant una llei d'aquest Parlament, del 10 de juliol del 89, en la qual es va demanar la confiança i aprovació d'aquesta Cambra per a la concessió d'un crèdit extraordinari de 6.000 milions de pessetes destinats a operacions de capital. Doncs, bé, un cop concedit aquest crèdit de 6.000 milions de pessetes, únicament se'n reconeixen a l'exercici de 1989, 1.650, i la resta, de 4.150 milions de pessetes, es passa a l'exercici de 1990, la qual cosa, òbviament, feia absolutament innecessària la pràctica parlamentària que havia fet necessària la concessió d'aquest crèdit de 6.000 milions de pessetes.

Un any més, l'import reconegut per a assegurances i prestacions socials de l'exercici del 89 resulta molt més elevat, en aquest cas, el 28,4% del pressupost inicialment concedit; denúncia que, any rere any, es produeix en l'Informe de la Sindicatura.

L'any 86 es van pressupostar 4.600 milions, se'n van gastar —ho reconeixen— 9.300; el 87, 4.900, se'n van reconèixer 9.200; el 88, 8.500, se'n van gastar 10.500; el 89, 10.700 i se'n van reconèixer, se'n van gastar 13.846. I tot i sent així les coses, a l'any 90 se'n tornen a pressupostar 12.525, amb la qual cosa, una altra vegada més, hauran de concloure que es produirà inevitablement una nova desviació.

Insistir novament en el que ja vàrem fer els anys anteriors respecte de l'estat patrimonial de l'Administració de la Generalitat, del Govern de la Generalitat; ningú ho coneix, ningú ho coneix. Ja sabem que això és una cosa molt, potser massa generalitzada en les nostres administracions. El fet que sigui molt generalitzat no ens ha d'impedir dir que podem dir i hem de dir i hem de denunciar que l'estat patrimonial, la referència que en fa la Sindicatura, és encara molt lluny de reflectir la mateixa realitat. Referim-nos a l'endeutament, que ja sabem que és un endeutament la càrrega financera del qual encara està molt lluny de representar el màxim previst per la Llei, del 25%, però en dir tot això no podem evitar una referència també històrica al creixement d'aquest endeutament, un endeutament viu que l'any 86

era de 142.000 milions de pessetes, per evitar referències intermèdies, l'any 89 passa a 200.000 milions de pessetes amb un creixement, només en tres anys, del 50%.

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant.

El Sr. LATORRE: I ja per acabar, senyor President, doncs, una molt breu referència al que considerem que és l'important del Compte, són els resultats de l'exercici. Doncs, bé, la mateixa Administració de la Generalitat ha tingut un dèficit —només en l'Administració de la Generalitat— de 9.000 milions de pessetes —és el que diu l'Informe, no m'ho invento jo—; les entitats autònomes administratives han tingut dèficit de 1.972 milions de pessetes; les entitats i escoles de la Seguretat Social, l'ICS, ha tingut un dèficit de 23.267 milions de pessetes, i l'ICASS un superàvit de 238 milions de pessetes —és a dir ambdues un dèficit conjunt de 23.000 milions de pessetes—; les entitats autònomes comercials, financeres i industrials han tingut un resultat negatiu —estic llegint de l'Informe— de 2.868 milions de pessetes i, finalment, les empreses públiques han reflectit un resultat global de pèrdues de 1.073 milions de pessetes. Si tenim la paciència —nosaltres l'hem tinguda— de sumar totes aquestes partides, veiem que el dèficit total pressupostari de 1989 arriba a 38.000 milions de pessetes, 37.959 milions de pessetes.

En definitiva, se'ns demana que ens pronunciem davant d'un Compte, d'un Pressupost sobre el qual nosaltres varem presentar una esmena a la totalitat i varem presentar, també, esmenes a la totalitat de la major part dels departaments, organismes autònoms i empreses públiques, i ens hem de pronunciar sobre el Compte d'un Pressupost gestionat de la forma en què —molt breument, no tenim més temps— hem comentat creiem que a bastament.

A ningú li podrà estranyar, senyores diputades, senyors diputats, que a aquest Compte nosaltres no li puguem donar la nostra confiança. Resumint: votarem afirmativament l'Informe de la Sindicatura i votarem en contra del Compte de la Generalitat de l'any 89.

Gràcies, senyor President, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Per Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Únicament, en síntesi, per anunciar que la meua Agrupació, com ve sent habitual, votarà diferentment l'Informe de la Sindicatura i el Compte de la Generalitat, que correspon a l'any 1989, l'Informe emès per la Sindicatura de Comptes. I voldríem destacar molt breument algunes qüestions, com per exemple el fet que la Sindicatura expressa novament, i això ocorre any rere any, les dificultats que experimenta a l'hora d'obtenir la documentació per realitzar el seu treball preceptiu de control, la qual cosa entenem que indica —i això es detectable en l'anàlisi que fem del Compte i de l'Informe—, indica per part de la Generalitat una manca de mesures de control departament a departament, mesures que, per una banda, facilitarien la tasca de la Sindicatura i també l'elaboració de treballs per part..., dels treballs que corresponen a aquest Parlament en la seva tasca d'exercici del control del Govern.

Així mateix, volem remarcar dins d'aquesta sumària anàlisi, la preocupació de la nostra Agrupació Parlamentària per l'excés de dèficit que la Sindicatura detecta, dèficit acumulat important, i també important pel que fa a l'Institut Català de la

Salut, la qual cosa entenem que demostra una falta de previsió en la despesa per part del Consell Executiu.

Per altra part, entenem que caldria plantejar-se també quin és el cost del diner que s'està pagant en els préstecs autoritzats per aquest Parlament, així com fer estudis comparatius del preu del cost d'aquest diner en el mercat.

En síntesi, doncs, en una síntesi molt apurada, molt ajustada, voldríem dir que, un cop més, la nostra actitud serà la següent: votar favorablement l'Informe de la Sindicatura i votar negativament el Compte de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. El Grup Mixt vol...? Sí: té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Gràcies, senyor President. Una mica amb els mateixos arguments que els meus predecessors, nosaltres anunciem que votarem favorablement l'Informe de la Sindicatura de Comptes i votarem en contra del Compte de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. El Grup Popular renuncia. El Grup parlamentari d'Iniciativa? El senyor Saura té la paraula.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc per anunciar el nostre vot, que votarem favorablement l'Informe de la Sindicatura i negativament el Compte General de la Generalitat corresponent a l'exercici de 1989.

Malgrat que no ho pugui semblar, aquest hauria de ser un debat important, perquè en definitiva es tracta avui d'aprovar o de refusar la gestió del Govern de Catalunya en l'exercici de 1989, i per tant, es tracta fonamentalment de jutjar la racionalitat i l'eficiència d'una despesa pública per a aquest any, per a l'any 89, al voltant d'un bilió de pessetes.

Com ja ha dit el senyor Latorre, podem afirmar que aquest també és un debat repetitiu. Any rere any la Sindicatura de Comptes fa les mateixes recomanacions donat que el Govern no les compleix. El nostre Grup Parlamentari voldria, també enguany, denunciar un cop més la impossibilitat d'aquesta Cambra de realitzar la funció que li correspon en aquest punt de l'ordre del dia, és a dir el control de la despesa pública gestionada pel Consell Executiu durant 1989, responsabilitat aquesta que recau en el Consell Executiu, en la mesura que no facilita informació necessària a la Sindicatura de Comptes de conformitat amb allò que determina la Llei.

Perquè la Llei, senyores i senyors diputats, l'article 11 de la Sindicatura de Comptes, diu que l'Informe sobre el Compte General de la Generalitat que la Sindicatura de Comptes ha de remetre al Parlament —el que és avui objecte de debat— «ha d'atendre la racionalitat en l'execució de la despesa pública basada en criteris d'eficiència i d'economia», i diu també que «ha d'atendre l'execució dels programes d'actuació d'inversions i de finançament i altres plans o previsions que regeixin l'activitat de les empreses públiques i de les empreses vinculades de la Generalitat, l'ús o aplicació de les subvencions amb càrrec al pressupost de la Generalitat». I d'altra banda, l'article 85 de la Llei de Finances Públiques determina que el Compte General de la Generalitat constarà «d'un estat demostratiu de l'evolució i situació de les inversions amb especificació de la seva inci-

dència comarcal i també d'una memòria justificativa dels costos i els rendiments dels serveis públics, així com del grau de compliment dels objectius programats en aquest sentit».

Fonamentalment, d'aquests dos articles de la Llei de la Sindicatura de Comptes i de la Llei de Finances Públiques es desprenen tres grans idees. Primera idea: el Parlament de Catalunya ha de vetllar i exercir control sobre l'eficàcia i l'eficiència de la despesa pública del Govern. Segona i gran idea: cal avaluar els programes d'actuació i, en especial, avaluar les inversions i el control de les subvencions. I tercera idea: cal avaluar i controlar els costos i els rendiments dels serveis públics.

Doncs, bé, aquestes tres idees, aquestes tres funcions són les que hauria de realitzar avui el Ple d'aquesta Cambra, són les que hauria de debatre per tal d'acceptar o refusar la gestió de Govern en l'exercici de 1989, més enllà de si el dèficit ha estat positiu o negatiu, cosa important, però no cosa, des del nostre punt de vista, fonamental; seria possible tenir un superàvit de l'exercici amb una mala gestió i tenir un dèficit amb una bona gestió. Aquesta Cambra avui no pot fer això que la Llei determina, la pregunta seria per què no ho pot fer. L'explicació de per què aquesta Cambra avui no pot exercir aquesta funció, el mateix Informe de la Sindicatura de Comptes en la seva pàgina 16 ho explica clarament; l'Informe de la Sindicatura de Comptes, també un any més, diu que no figuren entre els documents lliurats la memòria justificativa dels costos, ni els rendiments dels serveis públics, ni el grau de compliment dels objectius programats a què fa referència l'article 85 de la Llei de Finances Públiques, i això, unit a la manca d'informació sobre l'execució de programes i la inexistència d'indicadors o estàndards establerts, així com la indefinició dels centres de costos, no ha permès assolir els objectius assenyalats en el punt anterior, relatiu al control de l'eficàcia, l'eficiència i economia.

Certament, amb això n'hi hauria prou per cloure aquest debat. Per molts arguments que posteriorment el Grup de la majoria ens intenti donar, l'Informe de la Sindicatura de Comptes és clar, expressa que allò que hauria de ser el motiu central del debat d'avui és impossible de fer-ho, i ho és per manca d'informació i de documentació que el Govern de Catalunya ha de lliurar a la Sindicatura de Comptes i a aquest Parlament.

Perquè allò que ens expressa, en definitiva, l'Informe de la Sindicatura de Comptes en la gestió del Consell Executiu de 1989 és que no hi ha memòria justificativa de costos, que no existeixen rendiments dels serveis públics, que hi ha una manca del compliment dels programes, que hi ha una inexistència d'indicadors o estàndards per poder avaluar la bondat de la gestió, i així, etcètera, etcètera. En conseqüència, no pot estranyar que el nostre Grup votem globalment, negativament la gestió del Govern de Catalunya durant 1989, gestió que volem un cop més també dir des d'aquesta tribuna que té com un dels seus principis impossibilitar que el Parlament de Catalunya pugui controlar aquest Govern.

És una gestió no transparent que amaga o intenta amagar dues qüestions. En primer lloc, una gestió de desgavell, una gestió caòtica en algunes àrees del Govern; i en segon lloc una gestió clientelar. Com, si no és així, s'explica, per exemple, que el Grup de la majoria hagi modificat contra l'opinió de tota la resta de grups parlamentaris la Llei de Finances Públiques per tal d'impossibilitar que la Sindicatura de Comptes s'informi so-

bre les empreses públiques, sobre les entitats autònomes financeres o industrials? Saben les senyores i senyors diputats què significa exactament això? Que en aquest Informe que discutim no existeix Compte General ni de l'INCASOL, ni de l'Institut Català de Finances, ni de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, ni de la Comissió de Ports de Catalunya, ni de l'Institut Català de Crèdit Agrari, ni de Ferrocarrils de la Generalitat, ni de TABASA, ni d'ADIGSA, ni de moltes altres empreses públiques o entitats industrials, econòmiques i financeres. Però, més enllà d'això, paral·lelament, també, el Govern català ha modificat, va modificar en la Llei de Pressupostos de 1987 la Llei de Finances Públiques, aquell article, l'article 75, que determinava que anualment calia fer auditories a aquestes entitats autònomes, a les empreses públiques, i així hem vist com aquella modificació de la Llei de Finances Públiques l'any 87, ens ha portat avui que existeixi un incompliment de realitzar auditories de control a les empreses públiques i a les entitats econòmiques, financeres i industrials anualment.

En aquesta mateixa línia de no-transparència figuren algunes de les recomanacions de la Sindicatura de Comptes d'enguany, d'aquest Informe, recomanacions reiterades també en anteriors informes, per exemple en el tema dels avals. La recomanació de l'Informe de la Sindicatura de Comptes diu que «es faciliti anualment una relació dels avals recuperats i de les baixes dels avals». I la meua pregunta seria: per què, davant d'aquesta recomanació reiterada de la Sindicatura de Comptes, el Govern no ho fa? És que no té la relació de recuperats? Està globalment, no hi ha la relació de recuperats. És que no té la relació de baixes? Igual podríem veure amb les taxes: la previsió del 89 era una previsió de taxes de 4.682 milions de pessetes, la realització ha estat de 3.479, els drets liquidats, i any rere any la Sindicatura de Comptes recomana que existeixi un detall d'aquestes taxes. En l'IRPF el mateix, any rere any la Sindicatura de Comptes recomana que cal depurar els deutes de la Seguretat Social i de l'IRPF, i que en tot moment en sàpiga la composició del seu ròssec.

Possiblement, en el tema del patrimoni és en el tema en què aquest any s'ha donat un pas endavant. Des de fa set o nou anys —no ho recordo exactament— que està pendent la confecció i l'elaboració del patrimoni de la Generalitat. En l'informe que ens ocupa avui, la Sindicatura de Comptes valora positivament el fet que per primer cop existeixin 60 milions de pessetes per començar la tasca de realització del patrimoni.

Una última recomanació, la recomanació, des del nostre punt de vista, més important de l'Informe de la Sindicatura de Comptes és la necessitat que el Pressupost de la Generalitat sigui un pressupost per programes. Pressupost per programes que permeti avaluar l'eficiència i l'eficàcia de la gestió, que determini clarament objectius i indicadors de la gestió i, fins i tot, tal com diu l'Informe de la Sindicatura de Comptes: «que existeixin òrgans exclusius de seguiment i avaluació.»

Per totes aquestes raons, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà negativament el Compte General de la Generalitat, corresponent a 1989; però més enllà d'aquest vot negatiu, el nostre Grup vol denunciar la devaluació de l'autogovern, que significa un funcionament molt minvat de la Sindicatura de Comptes, per manca de la documentació i de la informació necessària que determina la Llei; i una devaluació més greu de l'autogovern, ja que no es permet que el Parlament realitzi una

de les seves funcions clau: el control de la gestió global del Pressupost i de la gestió del Govern.

Gràcies, senyor President. Gràcies senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura.

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Senyor President, senyores i senyors diputats, estem aquí en el debat que culmina el procés que correspon a l'anàlisi de l'Informe de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte General de la Generalitat, corresponent a l'any 1989. Aquest debat hauria de ser, en si mateix, un acte suficientment important —s'ha ressaltat abans—, perquè si d'alguna manera veiem tot el procés pressupostari, tot el procés econòmic, hi ha un moment, que és el moment de l'elaboració del Pressupost, al qual tots donem molta importància, en el qual els bancs del Govern estan bastant més nodrits que en aquest moment, i en el qual fins i tot entre els mitjans de comunicació també es presta suficient atenció. El que no repassem després és fins a quin punt, en el moment de l'execució d'aquest Pressupost, el Govern segueix el que s'ha dictaminat en aquesta Cambra, i fins a quin punt el Govern executa el que aquest Pressupost suposa.

Hem de lamentar no solament l'absència del Govern, sinó especialment, en aquest cas, l'absència del Conseller d'Economia i Finances, com a conseller que hauria de donar comptes de l'execució d'aquest Pressupost, i hauria d'estar aquí, també, per explicar una mica, de vegades, algun possible dubte, algun possible element que ens pogués sortir.

Per tant, estem per analitzar, jo diria, dos tipus de qüestions: d'una banda, l'adequació que aquest Pressupost, que aquesta liquidació del Compte General té en relació amb el Pressupost aprovat en el seu moment, i, per l'altra, dels resultats de l'execució d'aquest Pressupost.

Com han dit altres diputats, en relació amb la primera part, poc ens podem pronunciar, perquè és la mateixa Sindicatura que ja ens diu que, des del Govern, no se li facilita la suficient documentació per pronunciar-se sobre costos, sobre nivell d'acompliment d'objectius, sobre planificació, sobre tot un seguiment del que podria comportar el Pressupost. Per tant, evidentment, estic d'acord amb els diputats que han parlat abans, en el sentit que no ens podem pronunciar sobre si el Govern ha complert o no els objectius que s'havien fixat en el Pressupost, i aquest és un debat polític important, aquest seria el debat polític on podríem jutjar l'eficàcia, l'eficiència del Consell Executiu, de Convergència i Unió.

Podem veure per altres indicadors —pels indicadors que hi ha al carrer, pel nivell de coses que s'han promès i no s'han fet— que tampoc això no ha funcionat, però, en qualsevol cas, potser precisament perquè no ha funcionat, el Govern no proporciona a la Sindicatura, en cap dels seus nivells, la documentació necessària per poder-ho comprovar. I això, aquesta és una obligació que està en la Llei de la Sindicatura, que és una obligació del Govern, incompleta reiteradament des de l'any 1984, en què la Sindicatura comença a revisar els comptes de la Generalitat de Catalunya.

El segon aspecte, podríem anomenar-lo més relacionat amb la gestió concreta en si mateixa, és el resultat que s'ha pogut obtenir durant l'any 1989 de totes les actuacions que s'han fet en el camp econòmic. Des del nostre punt de vista —i venim in-

sistint-hi des de ja fa bastants anys, i veiem que de mica en mica segurament anem avançant en la consideració d'aquest concepte, fins al punt que també el ponent de la majoria va acceptar, des de ja l'any passat, de parlar dels resultats de l'exercici econòmic—, també podem veure com, de nou, s'han anunciat aquí els resultats de l'any 1989, que van ser uns resultats totalment negatius: van superar els 30.000 milions de pessetes de dèficit, però aquest seria un resultat que, en el context general, podríem considerar-lo millor o pitjor —sempre seria dolent un dèficit, però seria millor o pitjor— en el context d'una sèrie històrica que ens digués alguna cosa. El que passa és que aquí la sèrie històrica ens diu que, un any darrere l'altre, la Generalitat té dèficit, que un any darrere l'altre va acumulant un conjunt de pèrdues, fins al punt que l'any 1989 el dèficit acumulat, és a dir, les despeses que no s'han cobert amb cap tipus d'ingrés, ja passen dels 170.000 milions de pessetes —són xifres que vénen de la Sindicatura.

El ponent de la majoria, quan expressi el posicionament del seu Grup, podrà discutir aquesta xifra, 20.000 milions amunt, 20.000 milions avall, en funció d'un programa de comptabilització i de periodificació que sabem que hi és, que, en qualsevol cas, podríem dir que és defecte de la mateixa Administració, que periodifica malament, però no vull entrar ara en aquest tipus de qüestió; el que és cert és que hi ha un dèficit, un dèficit important, i que nosaltres venim reiteradament dient, primer, que es constati el dèficit per part d'aquest Parlament —cosa a la qual la majoria s'ha estat negant fins ara—, i, després —i segurament més important que això— que es proveeixi la manera de finançar-lo. El que no pot ser és que, aquest dèficit, l'anem acumulant un any darrere l'altre, perquè suposo que, a més a més, les senyores i els senyors diputats hauran vist que en la documentació del Pressupost de l'any 92 hi ha la liquidació del 90, i que el dèficit de l'any 90 és de 50.000 milions de pessetes, que afegirem als 170.000, que amb els *picos* corresponents, ja passa de 230.000 milions de pessetes, el dèficit acumulat a finals de 1990.

Com deia un il·lustre diputat, l'any passat, quan d'aquí a pocs mesos hi hagi canvi de Govern, el primer que haurem de fer serà allò que van fer els ajuntaments l'any 79: preocupar-se del que es deu, i on es deu, i explicar-ho; explicar-ho perquè és prou important saber que l'herència que hi haurà, en aquest cas, serà de pràcticament un quart de bilió de pessetes de dèficit acumulat. Jo prego, a més a més, al ponent de la majoria que no confonguem els termes, com va passar l'any passat, entre «dèficit» i «endeutament»; «dèficit» és una cosa; «endeutament», n'és una altra. Jo, d'endeutament, no n'hi parlo; d'endeutament, jo no n'hi parlo. Li parlo de dèficit, que vol dir despeses que vostès, el Consell Executiu, han efectuat i que, en qualsevol cas, no han finançat de cap manera. Si vol, també parlarem d'endeutament, però és un altre tema que va a part, que va per separat.

Per tant, la primera i més greu preocupació del nostre Grup és, sens dubte, aquest dèficit que ja s'apropa al 20% del Pressupost nominal de cada any, i que, per tant, és —i ho venim dient des de fa molt de temps—, és un lastre, és un problema que de mica en mica es va notant, que de mica en mica es va notant en el retard en els pagaments als proveïdors, que de mica en mica es va notant que els crèdits de tresoreria cada cop han de ser més elevats. Saben vostès quan es proposa per a l'any 92?:

100.000 milions de pessetes de crèdits de tresoreria. Saben vostès que aquests són els problemes que un any darrere l'altre els venim insistint, i no poden dir, no poden dir que aquest sigui solament un problema d'ingressos, perquè, senyores i senyors diputats, vostès saben que l'any 1989, el Govern de la Generalitat, el Consell Executiu de Convergència i Unió, va poder gestionar un 10% d'ingressos més del que havia previst en el Pressupost; en la liquidació, va haver-hi una liquidació que correspon al 110,83% d'ingressos liquidats, i, tot i així, tot i així, encara tanquen amb un dèficit que sobrepassa els 30.000 milions de pessetes. Vegi —i que algú ho expliqui— on està la racionalitat, des del punt de vista de la gestió econòmica, des del punt de vista de l'eficàcia i de l'eficiència. Que algú ho expliqui, perquè això no ho entén ningú.

Per què ho fan? Perquè pressuposten els interessos per sota, 6.000 milions de pessetes, amb ampliació per al capítol d'interessos pagats. Les assegurances socials, 3.600 milions de pessetes d'ampliació per manca de previsió en les assegurances socials, i no perquè no ho sabessin, sinó perquè els pressuposten inicialment, ja des del primer moment, a la baixa.

No podem acceptar aquests comptes, o si més no, no podríem acceptar-los si en el seu moment, nosaltres, en la Comissió —i ho vull dir— ens vam abstenir. Ens vam abstenir per una raó, perquè de les paraules del ponent de la majoria, l'any passat, podríem pressuposar que hi hauria —com es diria en algun àmbit— intenció d'esmena. Vam dir: «abstenim-nos, per si aquesta esmena es concreta en alguna cosa específica, que poguem constatar-ho».

Això no ha estat possible reglamentàriament, en tot cas, veurem si, en el temps, aquesta esmena es produeix i, llavors, nosaltres podríem retirar, potser, algunes de les apreciacions que fem en aquest moment; però, avui per avui, el que és clar és que durant l'any 1989 la gestió va ser —diríem, des del punt de vista econòmic— bastant dolenta, força dolenta i que les dades que tenim de l'any 1990 van en el mateix sentit.

Aquest seria, diríem, un dels elements globals. Demanaria al senyor President uns minuts per apreciar, també, alguns elements ja més puntuals.

Vostès vénen fent ús, en el tema de l'endeutament, del capítol de préstecs. Els vam explicar en el si de la Sindicatura, en el si de la Comissió de la Sindicatura, que valia la pena que estudiessin altres alternatives. Doncs, es ve demostrant que, un any darrere l'altre, el tipus d'endeutament que vostès fan és el més car que hi ha al mercat.

Rumiïn-s'ho, perquè amb l'escassetat de mitjans que tenen, encara fan servir els préstecs com l'element més car, que té un tipus mitjà, segons les dades de l'any 1989, del 18%, mentre que el deute públic és del 12%, o el préstec a l'estranger és del 9%. Costos estrictes de l'any 89.

I no ens han pogut explicar, encara, què va passar als Ferrocarrils de Muntanya de Grans Pendent, que en una operació «acordi» —paraula textual— va suposar per a la Generalitat una pèrdua neta de 60 milions de pessetes. No ho hem entès, no se'ns ha explicat. Es diu que es va fer una operació «acordi», que era necessària l'operació «acordi»: 60 milions de pessetes que va perdre el conjunt de ciutadans de Catalunya. No ens ho han explicat.

I, finalment, en aquests elements puntuals —i per no ser repetitiu i reiteratiu— també de nou veiem com aquest fracàs de la

gestió sobrepassa el que podria ser estrictament la Generalitat, per anar a parar, també, a les seves entitats autònomes, a les seves empreses. I, així, per exemple, faré dues constatacions d'aquest nivell. Una primera, que és el cas paradigmàtic de l'EAJA com a entitat que es crea per assolir un millor finançament, per assolir, diguem-ne, més diners per a la hisenda de la Generalitat.

Doncs, suposo que els senyors diputats i senyores diputades hauran vist en l'Informe de l'any 1989 que l'EAJA va perdre 1.000 milions de pessetes. I això els ha escandalitzat tant que, en la Llei de Pressupostos d'enguany, han posat la disposició addicional perquè l'EAJA no perdi més diners, que qui els perdi sigui la Tresoreria de la Generalitat, en qualsevol cas. I no solament que perdi diners, sinó que la mateixa EAJA paga amb retard al Tresor de la Generalitat, fins al punt que en tancar l'any 1989, quasi 700 milions de pessetes no s'havien encara ingressat al Pressupost de la Tresoreria de la Generalitat.

I agafem el conjunt d'empreses. L'any 1988, el conjunt d'empreses de la Generalitat va perdre 7.800 milions de pessetes. L'any 1989, en van perdre 12.000; és a dir, un increment del 50% de nivell de pèrdues entre l'any 1989 i l'any 1988. I faig servir el concepte de «pèrdues», en el mateix significat i sentit que el fa servir el senyor Síndic que va analitzar el tema, és a dir, les pèrdues que haurien tingut les empreses en el cas de no tenir subvencions. Un increment del 50%, és a dir, vol dir una disminució de l'eficàcia en un 50%. L'any 1989 tan sols una empresa, Forestal Catalana, va tenir beneficis, i van ser de 7 milions de pessetes. Podríem entrar en la Corporació, podríem entrar, també, en un conjunt d'elements que anirien tots en el mateix sentit.

És per això que hem de fer aquesta consideració global i anar a comentar un tema que havíem dit en algun altre moment, que és que des de l'administració i des de la gestió que el Govern de Convergència i Unió està fent, a la vegada de ser dolenta per al país, està sent un mal exemple, ja que estem construint una administració que no és exemple d'allò que haurien d'haver fet. Hem perdut l'ocasió de construir una nova administració, una administració que fos més transparent, que fos més eficaç i que pogués demostrar que des de les autonomies el nivell de gestió..., des de l'apropament als ciutadans el nivell de gestió podria ser millor.

És per tot això, senyores i senyors diputats, que nosaltres no podem votar el Compte General i, per tant, demanarem votació separada per separar el que és l'aprovació de l'Informe de la Sindicatura de Comptes, és a dir el treball de la Sindicatura de Comptes, que sí aprovarem, del Compte General que, evidentment, tampoc l'any 1989 mereix la nostra aprovació.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martí Carnicer. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Senyor President, senyores i senyors diputats, encara que evidentment aquest no és un torn de rèplica ni en contra de les intervencions que hi han hagut per part dels grups, no pas en aquesta línia, però sí com a aclariment d'algunes de les coses que s'han dit, m'agradaria que fos una mica el preàmbul del que serà la meua intervenció.

El representant del CDS, el Diputat senyor Latorre, es queixava que a través del Compte General no es podia conèixer

quins eren els resultats de les empreses de la Generalitat, és a dir, de les que no són o no estan estrictament dintre del Compte i de la Seguretat Social. Jo li vull recordar al senyor Latorre —suposo que ha estat un oblit, m'imagino, per part d'ell— que encara que hi hagi hagut reforma de la Llei de la Sindicatura de Comptes està absolutament garantit que la Sindicatura fa els informes igualment; si hi ha correcció en aquella operació, l'informe queda ja definitiu i, si hi ha algun tipus de problema, si no hi ha compliment d'aquelles observacions que fa la Sindicatura, és quan torna a venir al Parlament i llavors ho discutirem. Per tant, aquesta mesura de precaució, jo la hi vull recordar, senzillament, perquè només amb la seva expressió podia semblar —junt amb la del Diputat senyor Saura—, podia semblar que hi havia una fuga d'informació per part d'aquest Parlament, i no és així.

Pel que fa a l'allunyament de la data, és obvi, però això no pot imputar-ho al Govern de la Generalitat ni al Grup de la majoria: és qüestió de la Sindicatura de Comptes que presenta..., va començar a funcionar en una època determinada i d'aleshores ençà cada any, més o menys, hem anat analitzant..., cada any hem anat analitzant un dels informes de la Sindicatura corresponent a un any determinat, i ara ens ha tocat l'any 89.

Esquerra Republicana, el senyor Pueyo, jo diria que en el que ha fet bàsicament èmfasi ha estat en el tema dèficit, en el qual ja m'estendré tot seguit.

I per part d'Iniciativa, un parell de comentaris. Un que li faig amb tota cordialitat —com tots, evidentment—: el tema dels avals. Precisament en l'Informe d'aquest any —li diré la plana i tot: la 20.476— hi ha la relació dels avals i, per si no coneixia la dada, hi ha hagut una recuperació de diners dels avals de 86 milions, hi ha hagut unes fallides de 19 i mig. Això no és una dada que estigui amagada; és una dada que està en el mateix *Butlletí*.

I al senyor Martí Carnicer no li faré contesta en aquesta línia perquè ocuparà la major part de la meua intervenció. Ens tornem a trobar, efectivament, davant d'un debat que és una mica repetitiu perquè quan es parla de números, encara que es diu que en matemàtiques dos i dos fan quatre, quan això es tradueix en assentaments i en apunts, etcètera, no sempre les interpretacions que es fan són les mateixes. El que pot semblar..., el que ja també hem utilitzat més d'una vegada, la metàfora del got mig ple o mig buit, doncs, això em portaria, per exemple, a mi ara a poder llegir i a fer un reguitzell d'accions extraordinàries que ha fet el Govern de la Generalitat durant l'any 89 en l'aspecte econòmic i financer, i no ho faré perquè em sembla que el que és important és que jo intenti aportar noves informacions o noves dades que permetin, fins i tot, fer reflexionar o, com a mínim, doncs, que coneguim quin és el punt de la vista del Grup de la majoria pel que fa al dèficit, pel que fa al deute, i pel que fa a la forma a retornar, i fins a quin punt estem d'acord o no estem d'acord amb el que vostès diuen.

I abans d'entrar ja en aquest punt, pel que fa a les recomanacions, que ha sigut una de les intervencions, també, a què ha fet referència el senyor Saura, vull que la Cambra conegui que hi ha hagut un 75% de les recomanacions fetes al llarg de la història de la Sindicatura que han estat complertes. És cert que hi ha un 25 en què encara això no ha estat possible, però és important que de les cent recomanacions que ha fet la Sindicatura, setanta-cinc hagin estat complertes.

I tornem a estar irritats, senyor Martí Carnicer, una mica amb el problema de la definició del que és el dèficit, què és el deute i què és en el que estem endeutats —o què és en el que està endeutat el govern— i quin és el dèficit que ha tingut. I entrem en el primer punt de discrepància, i anem a analitzar el dèficit de l'any 1989: la Sindicatura diu —no la Sindicatura, l'Informe del Govern—, diu que el dèficit de l'any 89 ha estat de 7.000 milions de pessetes; i és cert, és cert si apliquem el principi de caixa, si tal com fa la Sindicatura de Comptes, el que fa és aplicar el principi de la data del fet, resulta que pot semblar fins i tot paradoxal, però el que ha estat en un sistema 7.000 milions de pessetes de dèficit es converteixen en 10.000 milions de superàvit. Per què? Perquè aplicant-ho a través de la data del fet, el dia 31 de desembre de l'any 89, hi havia una sèrie de diners per cobrar, hi havia una sèrie de diners per pagar, sumats i restats al final resulta que hi han hagut 10.000 milions de superàvit. Però això no té cap mèrit, ni té mèrit que n'hagin tingut 10.000 de superàvit ni en té cap —ni en tindria cap, de mèrit— que n'haguessin tingut 7.000 de dèficit. Per què? Perquè vostè, que és economista, i que és comptable, i que en sap molt d'aquest tema, coneix perfectament que el dèficit es pot anullar o es pot inflar o es pot fer el que es vulgui a partir del deute. És a dir, si tu quan fabriques el pressupost tens la prevenció de saber quin dèficit pots arribar a tenir, per la via pressupostària, fas un increment del deute, això és una entrada, això és un ingrés, iguals el pressupost i s'ha acabat el bròquil.

Per tant, diria que no és un element decisor. Es pot, a través d'ampliació de deute..., fent deute equilibres el pressupost. Per tant, jo comprenc que això pugui aixecar certs somriures, però és així: la manera d'equilibrar el pressupost es fent deute, i ja està. I llavors, resulta que l'Ajuntament de Barcelona, per exemple —és un exemple, només—, doncs, ha tingut un superàvit de 300 i escaig de mils de pessetes a l'any 89, però en canvi ha incrementat el dèficit en 2.000 i escaig de milions, o sigui ha fet un deute superior —o inferior, en aquest cas—, doncs, en lloc d'haver tingut un superàvit hauria tingut un dèficit.

Per tant, això que li deia abans, no? La manera de fer els números o d'interpretar-los pot conduir a interpretacions equivocades. El que sí que és important és veure de quina forma les administracions poden o deuen anar redimint i tornant aquests dèficits, i vostè això també ho coneix: és a través de les càrregues financeres, i algun dels diputats que m'ha precidit en l'ús de la paraula n'ha fet el comentari, però m'interessa estendre-m'hi un pèl.

La càrrega financera de la Generalitat, en aquests moments, està al voltant del 5%. Saben que el límit màxim és d'un 25: n'estem lluny. La mitjana de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol està al voltant del 9%. L'Estat espanyol ha superat amb escreix el 25%: està al 27 o al 28% de càrrega financera, l'Estat; i l'Ajuntament de Barcelona, no els ho vull dir per no agafar-lo com a punt de referència, però ja s'ho imaginin. Però si agafés el seu ajuntament —el seu ajuntament..., o el meu; és a dir, aquell en què vostè és alcalde o en què jo sóc regidor—, el seu no li ho vull dir perquè vostè el coneix i em sembla que seria gairebé una indiscreció, però el meu li ho diré: un 24%. Per tant, estem parlant d'unes magnituds que, si és cert que una quantitat d'aquestes característiques..., des del punt de vista absolut poden ser importants, i ho són: 130.000. Vostè fins ara ha mantingut la idea —ho ha anat explicant— que el dèficit que hi

havia eren 130.000 milions; avui ha fet el comentari de 170. És igual. Vull dir, com vostè diu perfectament, segons com es mirin els assentaments, doncs, pot ser una xifra o l'altra; qualsevol de les dues estan molt lluny, molt lluny de qualsevol de les altres de les comunitats autònomes o dels ajuntaments importants de Catalunya —qualsevol de les altres. En valor absolut, importantíssim; en valor relatiu, ja ho veu: càrrega financera, un 5%. Aquesta és la realitat.

I això és el que hem d'intentar explicar al país, que això és el que hi ha i que això no vol suposar, ni ha de suposar cap qualificació de mala gestió, que això és un desastre, que estem molt malament, que el deute de la Generalitat és una cosa absolutament impresentable, perquè no ho és. El que passa és que aquestes lectures fetes des d'una posició o una altra donen interpretacions diferents; des de l'oposició es magnifiquen i des del Govern, o des del Grup que dona suport al Govern, no les volen magnificar en sentit positiu, però sí, com a mínim, portar-ho a la justa mesura que correspon. Per tant —hi insisteixo— essent important no està, en valor absolut, en cap de les concepcions, en qualsevol de les perspectives que vostè s'ho miri, com perquè hàgim d'estar-hi preocupats.

Jo ja he anunciat que aquesta intervenció seria breu. Voldria encara fer un parell de comentaris. Hem avançat i molt; els primers anys de la discussió de l'Informe —vostès se'n recordaran— sortia el tema dels interessos; ja fa un parell d'anys que del tema d'interessos, no en parlem. Van sortir els temes de la baixa; l'any passat va ser un tema estrella, aquest any ja no n'hem parlat; de mica en mica vol dir que tots plegats això ho anem entenent.

I encara vull dir una altra cosa: hem estat molt a punt d'aconseguir un acord entre vostès i nosaltres, i ho explico perquè vostè n'ha fet un punt de referència. Acord en el sentit, òbviament, que no podíem votar a favor del Compte, però si que hi havia una possibilitat de contemplar una abstenció, i que per qüestions reglamentàries no ho hem assolit. Per tant, no estem tan lluny; jo reconec —ho vaig fer l'any passat i ho faig avui una altra vegada— que hi ha un dèficit; hi ha un dèficit —ja li ho vaig dir, li ho he tornat a repetir, li ho accepto perfectament— i hi han les mesures previstes per retornar i per rebaixar aquest dèficit.

Per tant, jo intentaria porta una certa tranquil·litat a la Cambra i, com a mínim, justificar el nostre posicionament de votar a favor de l'Informe i del Compte.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats, per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Codina. Passem a la votació. Sembla que s'ha demanat votació separada. En primer lloc votarem l'Informe de la Sindicatura de Comptes.

Vots a favor?

L'Informe de la Sindicatura de Comptes ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació el Compte General de la Generalitat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Compte General de la Generalitat ha quedat aprovat per 60 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpellació sobre la política general d'educació infantil, que formularà la Diputada, la il·lustre senyora Dolors Torrent, que té la paraula.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general d'educació infantil

La Sra. TORRENT: Senyor President, senyors diputats, procuraré ser breu, perquè tampoc estava prevista avui aquesta interpellació.

D'entrada, el que vull ressaltar a l'hora de plantejar-la és que pot semblar que aquest tema s'ha tocat ja molt recentment en aquest Parlament, i és veritat que el Grup d'Iniciativa per Catalunya —si no ho recordo malament— en el Ple passat va fer una Moció respecte a una interpellació formulada uns dies abans, i nosaltres, el Grup Socialista..., el senyor Magí Cadevall va fer també una interpellació, abans de finalitzar l'estiu, referida a com s'orientava la política d'educació infantil.

De tota manera, crec que el tema és suficientment important com perquè en parlem, que hi ha molts aspectes per tractar, malgrat que ja he dit que es van tocar alguns aspectes el dia passat i també el senyor Magí Cadevall n'havia tractat uns altres; ens sembla que queden buits i que queden qüestions que és bo que aquí, en el Parlament, s'interpellin i tinguem una mica la visió des de la Conselleria d'Ensenyament.

Nosaltres insistim en aquest tema de l'educació infantil, perquè creiem que és un dels pilars bàsics, fonamentals, per al desenvolupament integral dels infants, l'èxit o fracàs dels quals dependrà d'allò que se'n ve a dir èxit o fracàs escolar. Tots sabem que pedagògicament, al voltant dels set o vuit anys, els infants que ja estan en l'etapa d'educació primària és quan ja manifesten si han assimilat aquells aprenentatges que els han donat abans i, d'alguna manera, ja es delimiten quines seran les seves capacitats de futur, quines coses han assimilat o no. Per tant, és important per a nosaltres saber què és el que s'ha fet a les etapes anteriors, en el que es ve a dir l'etapa d'educació infantil.

És evident que la família i l'entorn social juguen un paper important en el tema dels desenvolupament integral dels infants, però també és clau que el centre educatiu jugui un paper importantíssim. Avui dia no és el mateix —està demostrat pedagògicament—, no són iguals els nens o les nenes que han anat a l'escola, en un centre educatiu des d'una edat molt petita, molt menuts, que aquells que s'hi incorporen en una edat més avançada.

Per tant, aquesta és una breu explicació de perquè insistim en el tema de l'educació infantil. Però, em centraré en tres aspectes només, perquè jo diria que ja s'han tractat i el que ens interessaria clarificar és el següent: la primera qüestió —i no els parlaré de xifres, sinó que els parlaré de fets—, en els Pressupostos de 1991 hi ha dues partides; una, fa referència a les subvencions a les llars d'infants o a les guarderies privades i l'altra fa referència a les subvencions, a les partides destinades a les llars d'infants dependents de les corporacions locals, de l'Ajuntament de Barcelona.

El 25 de març de 1991 surt una resolució per la qual s'obre convocatòria pública per a la concessió de subvencions per al sosteniment de les llars d'infants privades. A hores d'ara —i que

jo sàpiga—, no hi ha hagut cap convocatòria per a la concessió de les subvencions als ajuntaments; encara que sí que s'han fet algunes gestions, però no hi ha hagut cap tipus de convocatòria. Per tant, sí que crec que el senyor Conseller, a finals del mes de desembre, i a punt d'aprovar definitivament els Pressupostos per a l'any 92, podria dir-me alguna qüestió sobre això que li plantejo.

Li he de dir, a més a més, que les subvencions als ajuntaments de les partides del Pressupost de l'any 1990 es van rebre el març de 1991. Per tant, m'agradaria que m'expliqués aquests buits o quins criteris fa servir el Departament a l'hora de fer efectius els Pressupostos, perquè, en realitat, el que passa és que s'ofega els ajuntaments perquè fan una tasca supletòria educativa de les responsabilitats que té el Govern de la Generalitat i, a l'hora de la veritat, no compten amb els diners i en canvi ells sí que han de fer, han de donar sortida, han de fer efectius els pagaments dia a dia. Per tant, jo li preguntaria: quan es farà efectiva la partida dels Pressupostos de l'any 91 respecte a les corporacions locals?

Segona qüestió: les aules de tres anys; no m'estendré gaire en la qüestió, perquè també s'ha preguntat molts de cops, però sí que voldria que, ja que estem al final, gairebé, al final del mandat d'aquesta legislatura, que el compromís que va adquirir Convergència i Unió en el programa electoral que al final d'aquest mandat, d'aquesta legislatura, el que s'aconseguiria és l'escolarització del 100% dels nens i de les nenes de tres anys, jo voldria que vostè m'expliqués com estem ara, què és el que manca, perquè la impressió que jo en tinc és que no s'ha arribat encara als dos terços d'aquesta escolarització. Per tant, voldria que el senyor Conseller em pogués explicar com està el tema de les aules de tres anys, quin tant per cent representa sobre la demanda l'escolarització que s'ha fet.

I la tercera qüestió a què em referiré és l'oferta pública d'aules de 0-3. Per endavant vull dir-li, senyor Conseller, que ja sé —tampoc no ho és de 3 a 6— que no és una etapa obligatòria, que és una etapa voluntària. Però, també, per endavant, senyor Conseller, crec que és important que la LOGSE consideri els 0-6 com a etapa educativa; s'ha fet un pas endavant. La qual cosa vol dir, entre d'altres temes, que hi ha d'haver una continuïtat entre el projecte educatiu, una continuïtat entre 0-3 i 3-6; vol dir que hi ha d'haver una relació pedagògica entre els dos cicles de l'etapa d'educació infantil; vol dir que el 0-3 té una importància en el desenvolupament dels infants, com ja li he explicat abans, i vol dir, malgrat que sigui una etapa voluntària, que l'Administració educativa ha de fer un esforç. Vol dir que ha de fer un esforç polític, en definitiva.

La realitat és que ara, actualment, de guarderies o llars d'infants, d'aules de 0-3 —que en la pràctica són de 0-4, però per centrar-me en els diferents cicles estructurats o nivells estructurats per la LOGSE—, n'existeixen, dependents de la Generalitat, 43 guarderies o llars d'infants. I aquesta xifra és una xifra estancada, és una xifra que no progressa, és una xifra que fa anys que existeix; la resta d'oferta pública que hi ha en aquest sentit depèn completament dels municipis. I llavors li volia preguntar al senyor Conseller —també, havent sentat que estem al final d'una etapa, d'un mandat—, li voldria preguntar al senyor Conseller quin esforç s'ha fet en aquesta direcció i quin esforç es pensa fer en aquesta direcció, perquè també deu saber, com jo, que en les guarderies, en aquestes 43 guarderies dependents de

la Generalitat, hi ha llistes d'espera; vol dir que hi ha una demanda que, d'alguna manera, no satisfà l'Administració de la Generalitat.

A més, es dona una qüestió en què jo estic d'acord; per accedir a aquestes guarderies dependents de la Generalitat, hi ha uns barems pels quals tenen dret a entrar-hi aquelles famílies amb menys recursos econòmics. Aquesta qüestió jo deia que, en principi, crec que és correcta. Ara bé, es dona el cas de famílies que treballen l'home i la dona, que sumen els dos ingressos i que són superiors al que està estipulat com a barem per poder entrar en aquestes guarderies. És clar, aquí es dona, de fet, una contradicció ja no sols des del punt de vista... —ara no parlo des del punt de vista d'etapa educativa i, per tant que és important que estiguin escolaritzats els infants—, pel fet d'incorporar-se la dona al treball, des de l'Administració, des de la Generalitat s'han de posar recursos perquè aquesta incorporació de la dona sigui efectiva, perquè també sap vostè que en la pràctica, en la unitat familiar, la parella o la família, en la unitat familiar el que es dona és que si s'ha de sacrificar el treball d'un dels dos components, això, en la pràctica es demostra que és el treball de la dona. I, a més a més, li voldria dir, senyor Conseller, que on hi ha més demanda social també és en aquelles zones més deprimides de Catalunya.

Per tant, correspon a la Generalitat fer una política d'equilibri social, i en aquest sentit li torno a remarcar què està fent la Generalitat per augmentar aquesta xarxa pública de guarderies de 0-3 —que en la pràctica són 0-4, però per delimitar-ho em refereixo a 0-3.

El senyor Magí Cadevall, en aquesta interpellació a què he fet referència que va formular abans de l'estiu, va fer tot un seguit de preguntes respecte a quina era la situació del personal, quines eren les condicions del personal docent d'aquestes guarderies. Alguns temes segueixen pendents, alguns s'han arreglat, com és el tema de la qüestió econòmica, sé que s'ha fet un esforç. Però segueixen encara un seguit de preguntes pendents com és que aquest personal, aquest sector reivindica ser considerat personal educatiu, personal docent; és un tema que encara no té solució; voldria seguir preguntant al senyor Conseller què pensa fer a aquest respecte perquè es va fer un pla especial, es van fer uns cursos d'adequació, però se n'ha quedat despenjada molta gent i jo sé que ara hi ha la possibilitat de fer el que se'n diu «mòdul 3», o la formació professional superior. Voldria que el senyor Conseller m'expliqués quines expectatives hi ha per a aquest sector.

I ara em referiré, per acabar, a un tema molt concret, molt concret: aquestes 43 guarderies públiques que depenen de la Generalitat, el personal —diguem-ne, personal docent— treballa quaranta hores setmanals. Aquestes quaranta hores setmanals es fan de la següent manera: es fan de 9 a 5 de la tarda. És horari seguit; si una persona, si un educador va a dinar és a costa del company o la companya que l'ha de suplir. A més a més, d'aquestes quaranta hores només n'hi ha dues, dues al mes, considerades lectives, però és a costa dels pares. Què vol dir, això? Vol dir que si han de sortir a les 5, un cop al mes, aquests educadors, per poder programar, per poder fer el projecte educatiu, per poder posar-se d'acord entre ells, sacrifiquen dues hores o treuen dues hores als pares que, en comptes d'anar-los a buscar a les 5, els van a buscar a les 3 de la tarda, i amb aquestes dues hores, teòricament, que estan en un cicle considerat

educatiu, el que han de fer és la programació; bé, el projecte educatiu; plantejar-se els problemes; tenir contacte amb els pares.

Jo li pregunto al senyor Conseller si té previst, d'alguna manera, que hi hagi personal de suport en aquestes guarderies. Jo sé que alguns ajuntaments han solucionat aquest tema fent horaris diferents; o sigui, fan de 8 a 2 i de 12 a 6, o sigui que fan dos torns. Però, en canvi, a les guarderies de la Generalitat fan torn seguit de 9 a 5 i d'aquí han de treure, els pares, o sigui, que els pares reben els nens dues hores abans del normal un dia al mes, per fer el projecte educatiu, o sigui, un espai, un temps per poder dedicar-se a la docència.

Res més, res més; m'agradaria que m'expliquéssiu una mica les previsions en aquest sentit.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. Té la paraula l'honorable Conseller senyor Laporte.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Josep Laporte): Molt honorable senyor President, senyores i senyors diputats, senyora Torrent, amb tota cordialitat, com de costum —que en quedi constància—, intentaré respondre més breument que no pas vostè ha preguntat a la seva interpellació.

Li hauria de dir potser, en primer lloc, una cosa: en tota la primera part de la seva exposició, hi coincidim totalment. Aquest és un fet essencial per al desenvolupament infantil, l'ensenyament a l'etapa 0-6; també vostè ha dit —i jo ho subscriu— que la família ha de tenir un paper important en aquesta etapa. I aleshores, en el moment d'entrar en matèria, vostè més que una interpellació, tot i que ha estat més interpellació que les últimes que havia plantejat, ha fet tres preguntes, si em permet.

Sobre les dues preguntes primeres que m'ha fet, jo hi passaré, li contestaré el que sé o li diré els comentaris que jo hi puc fer —hi passaré una mica per sobre—, i m'estendré més en el seu tercer punt, l'oferta de 0-3 o de 0-2, que és allà on ho ha plantejat més —al meu entendre— com a una autèntica interpellació.

En primer lloc, estem incrementant tant com podem —i al final li donaré unes dades— les subvencions a les llars, especialment, a les llars municipals. Vostè em diu que no s'ha publicat la convocatòria, està a punt de convocar-se. El que més lamento són aquests retards que vostè em diu i dels quals jo tenia notícia, però no sabia que fossin tan exagerats, en el cobrament per part dels ajuntaments. Tot i que no solament en el tema de les subvencions a les llars, sinó en altres també a vegades anem més retardats del que caldria i del que jo mateix voldria, jo faré tots els possibles perquè en aquest tema tan delicat, tan crucial, com és el de les subvencions a les llars d'infants, es plantegin les coses amb molta més rapidesa que no pas ara.

El segon punt que vostè em planteja és el de les aules de tres anys. Vostè em fa una pregunta, senyora Torrent, de la qual vostè sap perfectament la resposta. Nosaltres vam iniciar, amb èxit, la instauració una mica experimental, de moment, de les aules de 3 anys el curs 90-91. I el curs 91-92 l'hem prosseguit amb més amplitud, amb més mitjans, amb més perfecció —li diria— que no pas el curs anterior. Jo vaig dir —i està enregistrat en cinta i escrit en els diaris de sessions del Parlament— que nosaltres garantim l'escolarització del 100% de la demanda que hi hagi l'any 93; l'any 93 vol dir l'inici del curs 93-94. Nosaltres tenim distribuït el nostre pla de manera, per tant, que entre el 92-93 i el 93-94 es faci una oferta que sigui exactament equivalent a la demanda que estimem i que després, en l'explicació més llarga que ara li faré, detallaré.

Li he dit, i així ho faré, que explicaria —i en això em podrà servir el guió que m'havia preparat; passo per alt els objectius bàsics, i la importància i tot això que vostè ha dit— i li explicaré, del guió que portava preparat —els dos cicles d'educació infantil—, el cicle 0-2. Perquè no compto els tres, els tres van a l'altre cicle, en el nostre plantejament, i, com vostè sap, en el mapa escolar està prevista la posada en marxa, quan encara no ho estan, de centres d'educació 3-12. O sigui, que nosaltres unim la segona etapa de l'educació infantil amb les etapes subsegüents.

Bé, amb aquest 0-2, doncs... No té caràcter obligatori, com vostè sap i ha dit molt bé, però, malgrat això, nosaltres li donem tota la importància que té, sense que això vulgui dir que en cap cas pugui substituir la família.

La importància educativa i assistencial també és ben clara. I en això, com sap la senyora Torrent, hem dedicat de manera especial una atenció preferent a aquells nens i nenes que per determinades incapacitats psíquiques, físiques o sensorials necessiten aquesta atenció precoç. I això ho estem fent, com molt bé sap —jo no hi entro, perquè tampoc no me n'ha parlat—, amb altres departaments que intervenen en aquest tema dels disminuïts.

Estem preparant, a més a més, per fer-ho després, un cop s'hagi fet tot el mapa escolar, ja molt avançat, l'estudi de l'anàlisi adequat per tal de formar el mapa específic de l'educació infantil en la seva primera etapa, en la qual s'establirà la demanda possible i l'oferta de llocs necessaris per atendre-la. El que passa és que això, com sap la senyora Torrent, té un cost econòmic elevat i caldrà que sigui finançat en part per l'usuari, en part per altres institucions públiques o privades, perquè, realment, en la situació en què estan els pressupostos educatius en el moment actual, no solament a Catalunya, sinó al conjunt de l'Estat, és difícil de preveure que abans de la implementació total de la reforma educativa en els seus trams obligatoris es pugui arribar a resoldre d'una manera absolutament satisfactòria aquest problema.

I en aquest sentit, nosaltres volem fer-ho amb tota l'atenció i amb una col·laboració específica amb els ajuntaments, arribant a un acord amb ells —evidentment, no farem cap normativa sense haver arribat a aquest acord—, transferint les competències i els recursos necessaris perquè això quedi definitivament dintre la responsabilitat municipal... Per això farem un pla específic —ho repeteixo— amb la participació activa dels ajuntaments que és de preveure que es podrà posar en pràctica en el moment que, finalment, s'hagi implementat la resta de la reforma als seus trams obligatoris.

I unes xifres per acabar, senyora Torrent: al Pressupost de l'any 90, nosaltres vam dedicar 211 milions de pessetes —211 milions de pessetes— a subvencions a les llars dependents de corporacions locals. Com vostè sap, això va passar a 250 milions de pessetes en el Pressupost de l'any 91; i en el Projecte de Pressupost —que estic segur que en aquest sentit vostè votarà a favor— presentat en aquesta Cambra, aquests 250 milions de pessetes han pujat a 470 milions, senyora Torrent. Un increment del 88%. Mentre que a les llars d'entitats sense ànim de lucre, però no corporacions locals, que tenien 310 milions de pessetes l'any 91, proposem un increment molt més modest i arribarem només a 335 milions de pessetes. I aquesta diferència es deu al fet que entenem que els mòduls que donàvem a les corporacions locals eren, certament, insuficients, més insufi-

cients que els que donem a les entitats sense ànim de lucre, però privades.

Si amb això comptem la despesa de les nostres llars d'infants, sense tenir en compte el salari dels professors, veurem que mentre al Pressupost de l'any 91 hi havien 1.010 milions de pessetes –1.010 milions de pessetes– per a les llars, per al funcionament de les llars, sense personal nostre –ho repeteixo–, en el Pressupost..., en el Projecte de Pressupost que tenen en aquesta Cambra aquesta xifra s'incrementa fins a 1.365 milions de pessetes; és a dir, amb un increment del 35%.

Aquest és un esforç que creiem que és important. Ja sé que no és suficient, senyora Torrent, per atendre tot allò que vostè voldria i que a mi també m'agradaria poder fer, però les prioritats s'han d'establir d'una manera o altra i, com vostè sap millor que jo mateix, els recursos són forçosament limitats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Té cinc minuts de rèplica, que no és necessari que els esgoti, la senyora Torrent.

La Sra. TORRENT: Senyor President, jo li agraeixo que el senyor Conseller em respongui que, a més, tenen previst que en el futur aquest tema de les aules, que en diu 0-2, però que de fet són tres anys –ho considerem des que neix un infant–, doncs, que algun dia passarà als ajuntament. A mi em sembla que això és una bona notícia perquè, és clar, evidentment, l'«algun dia» també pot ser allò molt lluny, no? El que passa és que això s'hauria de poder concretar i, evidentment, que també s'hi traspassin les partides corresponents.

Vostè m'ha dit: «És veritat que s'han incrementat», aquestes xifres que m'ha donat i jo ja coneixia, perquè m'he llegit els Pressupostos, però, per exemple, li he de dir que baixen les despeses de funcionament respecte a l'any passat, en els Pressupostos d'aquest any, en aquestes guarderies, precisament, que són de titularitat de la Generalitat. No tinc aquí les xifres, parlo una mica de memòria, però l'apartat referent a despeses de funcionament baixa. Llavors no m'ha contestat el senyor Conseller el tema dels professors de suport, el tema de l'horari lectiu dels professors a les guarderies dependents de la Generalitat, i per tant queden un seguit d'interrogants.

I respecte a les aules de tres anys, jo li volia recordar que va ser una promesa electoral –malgrat que després es va modificar, però a les portes d'unes eleccions també val la pena passar comptes–, vostès van fer la promesa electoral que seria en aquest mandat que les aules de tres anys cobririen la demanda social en aquest sentit.

Moltes gràcies. He procurat ser curta, eh?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. El Conseller vol fer contrarèplica?

EL Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Gràcies, senyor President. Una contrarèplica molt curta. Les meves xifres no lliguem amb les seves, senyora Torrent, perquè les despeses de funcionament de les llars pròpies, de 450 milions l'any 91, passen a 560, l'any 92, en el Projecte de Pressupost presentat aquí. No crec que m'equivocui, perquè ho he demanat aquest matí. Això representa, no un descens, sinó un increment del 24%.

Celebro aquest acord, amb la possibilitat de transferència d'aquestes institucions als ajuntaments. No em preguntí quan tinguem diners. Jo durant el meu mandat no ho faré, certament; no ho faré perquè no podré, però m'encantaria que això pogués ser com més aviat millor.

I finalment, i per acabar, senyora Torrent, pel que m'explica de les condicions laborals de la gent que treballa a les llars d'infants, hi va haver un problema; vostè sap que es va resoldre, en part, en tot allò que vam poder; no tenim, en el moment actual recursos, ni per disminuir l'horari, que representaria –no cal dir-ho–, un increment del personal, ni per posar-hi, evidentment, professors de suport. De tota manera, insisteixo que jo ja vaig dir l'altre dia, i ho repeteixo avui, que malauradament no està dintre dels nostres projectes immediats incrementar en nombre la xifra de llars d'infants –que, de 19 que ens van ser transferides, en tenim actualment 43–, però sí que està dintre els nostres propòsits –i les xifres ho demostren–, de millorar el funcionament d'aquestes llars d'infants.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller.

Fins demà a les deu del matí, se suspèn la sessió.

(Són les vuit de la tarda i nou minuts.)

Rectificacions per error tècnic

Al *Diari de Sessions*, Sèrie P, núm. 110, de 14 de novembre de 1991 (Sessió plenària núm. 80.2)

A la pàgina 5577, segona columna, línia 56

On diu: «... Consells Econòmics Socials...»

Ha de dir: «... Consells de Treball...»

A la pàgina 5578, primera columna, línia 9

On diu: «... un Consell Econòmic i Social...»

Ha de dir: «... un Consell de Treball...»

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

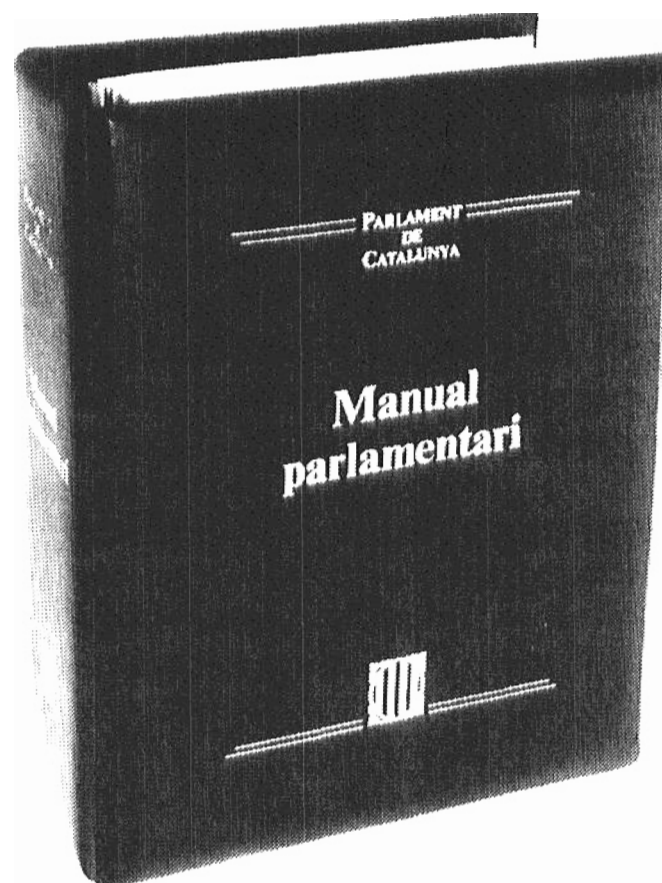
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Llei Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Ofidoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Llei Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer num.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xeu al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.
Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).
Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)
Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

